ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 19ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

Ε'. ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

6.—Τροχαία κίνησις καὶ γενικῶς κυκλοφορία ὀχημάτων καὶ πεζῶν.
7.—Ἐπίβλεψις σταθμῶν σιδηροδρόμων, αὐτοκινήτων καὶ ἄλλων μεταφορικῶν μέσων καθὼς καὶ τῶν ἀποβαθρῶν.
8.—Παροχὴ βοηθείας εἰς ἀνάπηρα καὶ λοιπὰ χρήζοντα προστασίας πρόσωπα.
9.—Ἐπίβλεψις χώρων δημοσίων συγκεντρώσεων.

6. Τροχαία κίνησις καὶ γενικῶς κυκλοφορία ὀχημάτων καὶ πεζῶν.

Ὁ πολιτισμὸς ἔδωσε τόσο ταχὺν ρυθμὸν εἰς τὰ μεταφορικὰ μέσα καὶ τὰ μέσα κινήσεως ἐν γένει, ὥστε παρέστη ἀνάγκη νὰ συσταθῇ εἰδικὴ ὑπηρεσία τῆς ἀστυνομίας, ἡ ὑπηρεσία τῆς Τροχαίας Κινήσεως, ἡ ὁποία ρυθμίζει τὰ τῆς κινήσεως τῶν ὀχημάτων καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν πεζῶν, κατὰ τρόπον προστατεύοντα τοὺς πολίτας ἀπὸ δυστυχήματα καὶ ἀπὸ ἄλλας ἀνωμαλίας δυναμένας νὰ προκαλέσουν δυστυχήματα ἢ ἀταξίαν ἐν γένει.

Πόσον ἐπίπονος εἶναι, ἀλλὰ καὶ πόσον ἐπίμονος πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐργασία τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Τροχαίας Κινήσεως δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως. Αἱ διατάξεις περὶ τῆς τροχαίας κινήσεως, τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐκάστοτε λαμβάνονται καὶ αἱ ὁδηγίαι, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τοὺς πολίτας, εἶναι ἀποτέλεσμα μελέτης, παρατηρήσεως καὶ πείρας μακρᾶς καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς παρίσταται ἀνάγκη τὸ κοινὸν νὰ συμμορφώνεται ἀπολύτως καὶ ἀδιαμαρτυρήτως ἔστω καὶ ἂν εἰς συγκεκριμμένην τινὰ περίπτωσιν, μία διαταγὴ παρουσιάζεται κάπως ὑπερβολικὴ ἢ ὑπεράγαν σχολαστική.

Ἑκατοντάδες δυστυχημάτων θὰ προελαμβάνοντο ἂν οἱ πολῖται ἐφήρμοζον αὐστηρῶς τὰς διατάξεις **«περὶ τροχαίας κινήσεως καὶ περὶ κυκλοφορίας τῶν πεζῶν»** καὶ ἂν συνεμορφοῦντο πρὸς τὰς συστάσεις τῶν ἀστυνομικῶν τῆς τροχαίας κινήσεως, οἱ ὁποῖοι διαρκῶς ὑποδεικνύουν τὰς ὑποχρεώσεις των καὶ τὸν ὀρθὸν τρόπον τῆς κυκλοφορίας.

7. Ἐπίβλεψις σταθμῶν σιδηροδρόμων, αὐτοκινήτων καὶ ἄλλων μεταφορικῶν μέσων καθὼς καὶ τῶν ἀποβαθρῶν.

Ἰδιάζουσα ὅλως μορφὴ παρουσιάζεται εἰς τοὺς Σταθμοὺς Σιδηροδρόμων, Αὐτοκινήτων, καθὼς καὶ εἰς τὰς Ἀποβάθρας. Ἐκεῖ μύριοι κίνδυνοι ἐμφωλεύουν. Ὄχι μόνον κίνδυνοι ἀπὸ δυστυχήματα ἀλλὰ καὶ κίνδυνοι ἀπὸ τοὺς κλέπτας, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκουν εὐκαιρίαν ν' ἀσκήσουν τὸ ἐπικερδὲς ἐπάγγελμά των, ἐπωφελούμενοι τοῦ συνωστισμοῦ καὶ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν συχνὰ εὑρίσκονται οἱ ταξιδεύοντες.

Ἡ ἀστυνομία ἀσκεῖ ἐκεῖ ποικίλα καθήκοντα. Φροντίζει διὰ τὴν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων φόρτωσιν, διὰ τὴν τάξιν κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν, διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ χώρου τῶν Σταθμῶν καὶ διὰ τὴν πρόληψιν τέλος κλοπῶν, εἴτε κατὰ τὴν ἀναχώρησιν εἴτε κατὰ τὴν ἄφιξιν τῶν μεταφορικῶν μέσων. Διατάξεις καὶ διαταγαὶ καὶ συστάσεις σχετικαὶ ὑπάρχουν· καὶ πρὸς αὐτὰς τὸ κοινὸν πρέπει νὰ συμμορφώνεται ἀπολύτως, παρέχον οὕτω τὴν θετικωτέραν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀστυνομίας πρὸς τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον.

8. Παροχὴ βοηθείας εἰς ἀνάπηρα καὶ λοιπὰ χρῄζοντα προστασίας πρόσωπα.

Τὰ πολυσχιδῆ καθήκοντα ἑνὸς ἀστυνομικοῦ ἐκτείνονται περαιτέρω καὶ εἰς τὰ πλαίσια τῆς προστασίας τῶν ἐχόντων ἀνάγκην βοηθείας ἀτόμων, ὡς εἶναι οἱ τραυματίαι, οἱ ἀνάπηροι, φρενοβλαβεῖς, οἰνόφλυγες κ.λ.π. Ἐξ ἀγράφων καὶ γραπτῶν νόμων πηγάζει ἡ ὑποχρέωσις ὄχι μόνον τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἀλλὰ καὶ παντὸς πολίτου ὅπως παρέχῃ συνδρομὴν εἰς τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ζῶντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ, εἴτε ἐκ φυσικῆς εἴτε ἐκ συμπτωματικῆς σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀτελείας, ἀδυνατοῦσι νὰ κατευθύνωσιν ἑαυτὰ ἀκινδύνως εἰς τὰς μεγαλουπόλεις καὶ τὰ ὁποῖα συχνάκις πίπτουσι θύματα δυστυχημάτων κλοπῶν, παρεμποδίσεως ἐλευθέρας κυκλοφορίας κ.λ.π.

Βαρύκοος γέρων διερχόμενος τὴν διασταύρωσιν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς διεμελίσθη, ἀνάπηρος ἐτραυματίσθη σοβαρῶς παρ' αὐτοκινήτου, καθ' ἣν στιγμὴν προσεπάθη νὰ διέλθῃ καθέτως τῆς Λεωφόρου Βασιλ. Σοφίας, εἷς ἀλκοολικὸς ἔπεσεν ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὰς γραμμὰς τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου παρὰ τῷ Μοναστηράκι καὶ διεμελίσθη, ἕτερος δὲ καλῆς οἰκογενείας ἔμπορος φέρων μεθ' ἑαυτοῦ προπολεμικῶς 300.000 δραχ. καὶ συμπτωματικῶς περιελθὼν εἰς κατάστασιν εὐθυμίας, ἔπεσε θῦμα σπείρας κλεπτῶν παρὰ τὸ Ζάππειον, οἵτινες τοῦ ἀφήρεσαν χρήματα, ὡρολόγιον καὶ ἐνδυμασίαν. Κορασὶς μεταβᾶσα εἰς Πεντέλην μὲ φίλας της καὶ περιελθοῦσα εἰς εὐθυμίαν κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν οἰκίαν της ἔπεσε θῦμα σωματεμπόρων, οἵτινες, ἀφοῦ τὴν παρέσυραν εἰς τὸν Λυκαβηττόν, τὴν ἐβίασαν. Γυνή, τελοῦσα εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν καὶ παραμείνασα εἰς τὴν οὐρὰν πρὸς ἀγορὰν λαχανίδων ἐπὶ μίαν ὥραν, λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ καὶ τῆς κοπώσεως, ὑπέστη ἀποβολήν. Ἀνάπηρος ἀξιωματικὸς τοῦ Μικρασιατικοῦ μετώπου παραμείνας ἐπὶ 1.30' ὥραν εἰς τὴν οὐρὰν τῶν αὐτοκινήτων Παγκρατίου, λόγῳ ἀπεργίας τῶν τροχιοδρόμων, ἔπαθε συγκοπὴν καρδίας.

Τ' ἀνωτέρω ὀλίγα παραδείγματα ἐμφανίζουσιν ἀμυδρῶς διαφόρους φάσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ τὰς ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ.

Ὁ ἀστυνομικὸς διδάσκεται ἐν τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ καὶ καθοδηγῆται συνεχῶς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων του ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν διδαγμάτων τῆς πείρας ἐθίζεται νὰ παρέχῃ εἰς τὰς ἑκάστοτε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του παρουσιαζομένας περιπτώσεις τὰς ὑπηρεσίας του, μὲ πᾶσαν δυνατὴν ταχύτητα καὶ φρόνησιν, πρὸς πρόληψιν ἀτυχημάτων ἢ καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς του ἀτόμων. Ἡ ἀνάγκη ἐξ ἄλλου τῆς οὕτω πως ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων ἑνὸς ἀστυνομικοῦ πηγάζει καὶ ἐκ τῆς γενικωτέρας ὑποχρεώσεως τῆς πολιτείας, ὅπως διὰ τῶν ὀργάνων της παρέχει ἑαυτὴν ὑπόδειγμα πολιτισμένου κράτους. Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς ἐμφανιζόμενος κυρίως εἰς τὰ πλαίσια τῶν προαναφερθέντων παραδειγμάτων παράγει ἀνάλογον ἐντύπωσιν εἰς τὸν ξένον ἐπισκέπτην καὶ ἐπαυξάνει τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ πρὸς τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τοῦ Κράτους.

Πρὸς ἐπίτευξιν ὅμως τῆς ἀνωτέρω εὐρυθμίας διὰ τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας δὲν ἀρκεῖ ἡ ἄοκνος προσπάθεια τῆς ἀστυνομίας, παρίσταται ἀνάγκη ἀμοιβαίας κατανοήσεως αὐτῆς καὶ τοῦ κοινοῦ. Ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ κοινοῦ οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ. Ὁ ἄγνωστος πολίτης δέον νὰ εἶναι καὶ ἄμισθος ἐν προκειμένῳ ἀστυνομικός. Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς ἀστυνομίας, δέον νὰ σπεύσῃ νὰ εἰδοποιήσῃ ταύτην,

παρούσης δέ, δέον νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐνεργείας της καὶ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ νὰ τὴν συνδράμῃ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ταύτης νὰ τὴν ἀναπληρώσῃ ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων, προσφέρων οὕτω μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς συνανθρώπους του.

Δι' ἕνα παραπέοντα ἐν καιρῷ νυκτὸς οἰνόφλυγα, δι' ἕνα λιπόθυμον ἔν τινι γωνίᾳ γέροντα, δι' ἕνα ἐν δημοσίῳ κέντρῳ φρενοβλαβῆ, ἂς κουρασθῇ ὀλίγον ν' ἀνεύρῃ ἀστυνομικὸν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἂς παραμείνῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐπὶ τόπου μέχρις ὅτου ὁ οἰνόφλυξ ἢ ὁ φρενοβλαβὴς ὁδηγηθῶσιν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα, ὁ δὲ λιπόθυμος συνέλθῃ. Ἕνα θῦμα αὐτοκινητιστικοῦ ἢ ἄλλου δυστυχήματος ἂς σπεύσῃ νὰ τὸ ὁδηγήσῃ εἰς τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν ἢ τὸ πλησιέστερον Φαρμακεῖον, ἂς μὴ παραλείψῃ δὲ νὰ λάβῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀχήματος καὶ τὰ ὀνόματα παρατυχόντων μαρτύρων, ἵνα μεταγενεστέρως διευκολύνῃ τὴν ἀνάκρισιν. Ἕνα γέροντα ἢ γραίαν ἢ ἀνάπηρον ἂς μὴ διστάσῃ μόνος ἢ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν νὰ διευκολύνῃ εἰς τὴν διέλευσιν εἰς μίαν πολυσύχναστον λεωφόρον. Δι' ἕνα ἀνάπηρον τοῦ πολέμου ἢ μίαν ἐγκυμονοῦσαν γυναῖκα ἢ ἕναν ὑπερήλικα ἂς παραχωρήσῃ εὐχαρίστως τὴν θέσιν του, μὴ ἐπιμένων εἰς τὴν σειρὰν προτεραιότητος, διευκολύνων οὕτω τὸν παριστάμενον ἀστυνομικόν, ὅστις ἐκ λόγων εὐθυξίας δὲν δύναται πολλάκις ν' ἀναπτύξῃ ἰδίαν πρωτοβουλίαν, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ παρεξηγηθῇ ὅτι κάμνει διακρίσεις ἢ ἐξαιρέσεις. Ἐν προκειμένῳ νέοι καὶ νέαι, ἰδίᾳ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, ἂς εἶναι ὑπόδειγμα σεμνότητος καὶ πολιτισμοῦ, ἵνα οὕτω καὶ εἰς τοὺς ἐπιγενομένους μεταδίδεται ἡ ἰδέα τῆς φιλαλληλίας καὶ τοῦ εὐγενοῦς, πρὸς διαιώνισιν τοῦ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος ὡς χώρας, πολιτισμοῦ.

9. Ἐπίβλεψις χώρων δημοσίων συγκεντρώσεων.

Ἕτερον ἐπίπεδον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ὅπου ἡ ἀστυνομία εἶναι ὑποχρεωμένη ν' ἀγρυπνῇ, αἰτουμένη ἐκ παραλλήλου τὴν συνδρομὴν τοῦ κοινοῦ, εἶναι ἡ τήρησις τῆς τάξεως εἰς τὰ δημόσια κέντρα, καὶ ἡ λῆψις τῶν ἀπαραιτήτων ἐκείνων μέτρων, ἅτινα σκοποῦν τὴν πρόληψιν τῶν ἀτυχημάτων καὶ τὴν προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ ἠθικῆς.

Ἕν θέατρον ἢ εἷς κινηματογράφος πρέπει νὰ εἶναι κέντρα τέρψεως καὶ ἀνέσεως, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ λειτουργήσωσιν, ἐὰν δὲν πληρῶσιν ὡρισμένους ὅρους ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας. Οἱ διάδρομοι πρέπει νὰ εἶναι εὐρύχωροι καὶ ἐλεύθεροι, αἱ ἔξοδοι κινδύνου ἐπαρκεῖς καὶ ὁραταὶ ἀπὸ τοὺς θεατάς, οἱ ἐξῶσται δὲ καὶ ἡ αἴθουσα ἀπὸ ἀπόψεως δοκιμῆς δέον νὰ πληροῖ τοὺς ὅρους ἀσφαλείας. Ἐνθυμούμεθα μετὰ φρίκης τὸ δρᾶμα τοῦ κινηματογράφου «Πανόραμα» ὅπου λόγῳ πανικοῦ καὶ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν ἐξόδων κινδύνου εὗρον οἰκτρὸν θάνατον ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα νέους, πλὴν τῶν πολλῶν τραυματιῶν, καθημερινῶς δὲ παριστάμεθα θεαταὶ συνωστισμῶν καὶ ἄλλων παρομοίων ἀταξιῶν.

Βεβαίως ἡ ἀστυνομία λαμβάνει τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων προβλεπόμενα μέτρα, δὲν ἀρκεῖ ὅμως τοῦτο. Καὶ εἰς τὸ κοινὸν δέον νὰ ὑπάρχῃ κατανόησις καὶ προθυμία πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀστυνομίας. Ὅταν ὁ χῶρος εἶναι ὑπερπληρωμένος καὶ ὁ ἀστυνομικὸς τῆς τάξεως ἀπαγορεύει τὴν τοποθέτησιν καθισμάτων εἰς τοὺς διαδρόμους, τὸ κοινὸν πρέπει νὰ πειθαρχῇ. Οἱ μανιώδεις καπνισταὶ νὰ μὴ ἐπιμένουν εἰς τὸ κάπνισμα. Ἐὰν τυχὸν σημειωθῇ ἔναρξις πυρκαϊᾶς ἢ λάβῃ χώραν μικροεπεισόδιον, τὸ κοινὸν νὰ μὴ σπεύσῃ νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰθούσης, διότι τοῦτο εἶναι ὀλέθριον.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς τηρήσεως τῆς εὐκοσμίας καὶ τῆς προστασίας τῆς ἠθικῆς εἰς τὰ διάφορα δημόσια κέντρα καὶ τόπους δημοσίων συναθροίσεων ἐπίσης ἡ ἀστυνομία ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ σκληρὰ καθήκοντα. Ἅπαντα τὰ δημόσια κέντρα δέον νὰ πληρῶσι τοὺς στοιχειώδεις κανόνας εὐπρεπίας καὶ ἠθικῆς.

Τὰ διάφορα μπάρ, καμπαρέ, κέντρα διασκεδάσεως κ.λ.π., δύνανται νὰ χρησιμοποιῶσι χορευτρίας, ντιζὲζ κ.λ.π. πρὸς τέρψιν τῶν θαμώνων. Ἡ ἐξάσκησις ὅμως τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου ἔχει ὡρισμένα ὅρια, πέραν τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι φραγ-

μοί. Κατὰ τὸ παρελθὸν διεπιστώθη, ὅτι πλεῖστα κέντρα διετήρουν ἰδιαίτερα διαμερίσματα πρὸς ἀκολασίαν. Τὸ ἔτος 1932 συνελήφθη χοροδιδάσκαλος, διότι ὑπὸ τὸ καμουφλὰζ τοῦ χοροδιδασκαλείου εἶχεν ὡρισμένας προαγωγούς, αἵτινες παρέσυρον ἀνηλίκους κορασίδας εἰς γκαρσονιέρας. Τὸ 1939 εἷς τινα ταράτσαν παρὰ τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως συνήρχοντο ἐπὶ καταβολῇ εἰσιτηρίου 2.000 δρχ. νέοι καὶ νέαι προκειμένου νὰ παρακολουθήσωσι προβολὴν κινηματογραφικῆς ταινίας ἀκολάστων πράξεων. Ἐν συνεχείᾳ δὲ τοῦ θεάματος τούτου μετέβαινον εἰς ὡρισμένον φωτογραφεῖον ἀνήλικα κοράσια μετὰ νέων πρὸς λῆψιν ἀκολάστων φωτογραφιῶν. Εἰς κινηματογράφον τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου πλεῖστα κρούσματα ἐσημειώθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐκ μέρους παθολογικῶν τύπων, οἵτινες ἐπεχείρουν ἀσελγεῖς πράξεις κατ' ἀνηλίκων. Εἰς κοσμικὴν οἰκίαν παρὰ τὸ Παλαιὸν Φάληρον συνήρχοντο διάφορα ζεύγη, ἐπιδιδόμενα εἰς λῆψιν ναρκωτικῶν καὶ ἄλλας ἀκολασίας. Γνωστὸν κέντρον παρὰ τὸ Μεταξουργεῖον διετήρει πρὸ ἐτῶν ὑπόγειον αἴθουσαν διὰ παρομοίας πράξεις, πλεῖστα δὲ ἄλλα κέντρα εἶχον μεταβληθῆ εἰς ἄντρα χασισοποσίας ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ καταστραφὲν Ἐγκληματολογικὸν Μουσεῖον τῆς Ἀσφαλείας πλεῖστα πειστήρια εἶχε συλλέξει.

Τὰ παρατιθέμενα ὀλίγα παραδείγματα, ἐλάχιστα μαρτυροῦν περὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὰς μεγαλουπόλεις καὶ τὰ ἕνεκα τούτων ἀπορρέοντα καθήκοντα τῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀνάσχεσιν τῆς κοινωνικῆς διαφθορᾶς.

Καὶ τὸ κοινὸν ὅμως ἐν προκειμένῳ, δέον νὰ ἔρχεται πάντοτε ἀρωγόν, οἱανδήποτε δὲ ἐπέμβασιν ἀστυνομικοῦ διὰ ζητήματα εὐπρεπείας καὶ ἠθικῆς, πρέπει ὁ καθ' οὗ ἡ παρατήρησις καὶ ὁ συμπαριστάμενος, νὰ δέχωνται προθύμως καὶ νὰ συμμορφοῦνται ἄνευ ἀντιρρήσεως. Βεβαίως ὁ ἀστυνομικὸς εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δέον νὰ ἐπεμβαίνῃ μετὰ περισκέψεως, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπενέβη, εἶναι ἔργον τῶν προϊσταμένων του νὰ κρίνουν τὸ ὀρθὸν ἢ μὴ τῆς ἐνεργείας του.

Ἐπίσης ἀναγκαία εἶναι ἡ παρὰ τῆς ἀστυνομίας ἐπιτήρησις τῶν τόπων συγκεντρώσεως κατὰ τὰς ἐμπορικὰς πανηγύρεις καὶ θρησκευτικὰς τελετάς, ἀγορεύσεις ρητόρων, διαλέξεις κ.λ.π. Εἰς τὰς συναθροίσεις ταύτας λόγῳ τῆς συγκεντρώσεως πολλῶν ἀτόμων εὑρίσκουσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ δρῶσι κλέπται ἀπατεῶνες κ.λ.π. Οἱ ἀστυνομικοὶ περιφέρονται παντοῦ, προσπαθοῦντες ὅσο τὸ δυνατὸν νὰ προστατεύσωσι τοὺς συγκεντρωμένους πολίτας ἀπὸ τοῦ νὰ πέσωσι θύματα τῶν ἀνωτέρω κακοποιῶν.

Ἐπὶ πλέον ἡ ἀστυνομία μεριμνᾶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πάσης ἀνέσεως συγκοινωνιακῆς, διατροφῆς, διαμονῆς, καθαριότητος καὶ προλήψεως δυστυχημάτων ἰδίᾳ ἐκ πανικοῦ, ἥτις ἐνδέχεται δι' ἀσήμαντον αἰτίαν νὰ μεταδοθῇ εἰς τὸ κοινόν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος ὑποβάλλεται εἰς πανικὸν εὐκολώτατα, οὐχὶ δὲ σπανίως συνέβησαν δυστυχήματα μεγάλης ἐντάσεως λόγῳ πανι-, κοῦ δημιουργηθέντος ἐκ τοῦ μηδενός.

Οἱ ἀστυνομικοὶ παριστάμενοι, μὲ τὴν πεῖραν τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ἀποκτήσει πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξουδετερώνουν ἀμέσως τὴν αἰτίαν τοῦ πανικοῦ καὶ νὰ καθησυχάζουν τὸ πλῆθος.

Ἀξία μνείας εἶναι μία περίπτωσις, καθ' ἣν εἷς μόνον ἀστυνομικὸς συνεκράτησε πλέον τῶν δύο χιλιάδων ἄτομα ἀπὸ πανικόν, ὅστις θὰ ἐσημείωνε πολλὰ δυστυχήματα. Ἐπρόκειτο περὶ πολιτικῆς συγκεντρώσεως κατὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλει εἰς ὑπουργὸς τῆς τότε Κυβερνήσεως. Εἰς μίαν στιγμὴν ἠκούσθη κρότος, προελθὼν ἀπὸ πτῶσιν μιᾶς σιδηρᾶς τραπέζης καφφενείου, εὑρισκομένης εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς συγκεντρώσεως. Οἱ πρῶτοι τῶν ἀκροατῶν, νομίσαντες ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐπιθέσεως ἀντιφρονούντων, ἔσπευσαν πρὸς τὸ ἔμπροσθεν αὐτῶν ζαχαροπλαστεῖον μὲ τόσην βίαν ὥστε ἀνέτρεψαν τὰς ὑπαρχούσας τραπέζας, ἔθραυσαν τοὺς ὑελοπίνακας τῶν θυρῶν καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐτραυματίσθησαν, ἀνατραπέντες καὶ ποδοπατηθέντες ἀπὸ τοὺς ἑπομένους πανικοβλήτους. Τὸ κακὸν θὰ ἐσυνεχίζετο, ἀλλ' αὐτοστιγμεὶ εἶχε τὴν

ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΙΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΕΙΣ ΧΡΕΗ

Ὑπὸ κ. **ΑΝΔΡΕΟΥ Χ. ΤΟΥΣΗ,** Ἐφέτου—Καθηγητοῦ Σχολῆς Ὑπαστυνόμων

I. Γενικά.
II. Σύντομος ἀναδρομὴ εἰς προϊσχῦσαν δίκαιον.
III. Ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ.
IV. Συγκριτικὸν δίκαιον.
V. Δικονομικῶς.
VI. Ἡ μέχρι τοῦδε πρᾶξις παρομοίων δικαίων.

I. Γενικά.

Κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα οἱ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον ἔτος ἀνήλικοι καὶ οἱ ὑπὸ δικαστικὴν ἀντίληψιν τελοῦντες εἶναι περιωρισμένως ἱκανοὶ πρὸς δικαιοπραξίαν (Α.Κ. 129, 1705). Οἱ πρῶτοι, οἱ συμπληρώσαντες δηλονότι τὸ 10ον ἔτος, δύνανται νὰ ἐπιχειρήσωσι μόνον τὰς ρητῶς ἐν τῷ νόμῳ ἀναφερομένας ὡς ἐπιτρεπομένας αὐτοῖς πράξεις (βλ. Α.Κ. ἄρθρ. 134 (δικαιοπραξίαι ἐξ ὧν μόνον ὄφελος πορίζονται), 135, (διάθεσις ἐλευθέρως παντὸς ὅ,τι οὗτοι κερδαίνουσιν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐργασίας, ἢ ὅ,τι ἐδόθη αὐτοῖς πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἢ διάθεσιν), 136 (ἐκμίσθωσις τῆς ἐργασίας τοῦ συμπληρώσαντος τὸ 14ον ἔτος ἀνηλίκου, ἔχοντος πρὸς τοῦτο γενικὴν συναίνεσιν τοῦ πατρὸς ἢ ἐπιτρόπου). Σχετ. καὶ ἄρθρ. 1648 ἀριθ. 7, 1512 Α.Κ.), 1719, 1723, 1748 (σύνταξις διαθήκης), 1350, 1352 (σύναψις γάμου), 1402 (σύστασις προικός), 1577 (υἱοθεσία), 1674-1678 (διαχειριστικαὶ πράξεις τοῦ χειραφέτου ἀνηλίκου), 2, 6 Ἐμπορ. Νόμου (ἐμπορία χειραφέτου ἀνηλίκου). Οἱ ὑπὸ δικαστικὴν ἀντίληψιν μόνον δι' ὡρισμένας ἐν τῷ νόμῳ ἀναφερομένας πράξεις (Α.Κ. 1707) εἶναι ἀνίκανοι καὶ χρῄζουσι τῆς συναινέσεως τοῦ ἀντιλήπτορος. Πᾶσα ἄλλη, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, πρᾶξις τοῦ συμπληρώσαντος μὲν τὸ 10ον, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ 21ον ἔτος ἀνηλίκου, ἐπιχειρηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ, εἶναι ἄκυρος (Α.Κ. 130, 133, 1514, 1652, 1683, 1709).

Μολονότι ὅμως ὁ Ἀστικὸς Κῶδιξ θεωρεῖ ἀκύρους τὰς ὡς εἴρηται δικαιοπραξίας, ἐκρίθη ὅτι μόνη ἡ προστασία τοῦ ἀστ. δικαίου δὲν ἀρκεῖ, ἐνῷ ἐξ ἑτέρου καὶ πράξεις, ἐγκύρως ἐπιχειρούμεναι ὑπὸ τοῦ ἀνηλίκου, δύνανται νὰ εἶναι βλαπτικαὶ διὰ τοῦτον. Ὡς ἐκ τούτου **διὰ τοῦ νέου Ποιν. Κώδικος, κατ' εἰδικὸν ὁρισμόν, ἀνήχθη εἰς ποινικὸν ἀδίκημα ἡ παραπλάνησις ἀνηλίκου εἰς χρέη, ἤτοι ἀπειλεῖται δημοσία ποινὴ κατ' ἐκείνου ὅστις, ἐξ ἰδιοτελείας καὶ ἐκμεταλλευόμενος τὴν κουφότητα ἢ τὴν ἀπειρίαν ἀνηλίκου τινός, δέχεται ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ τρίτου τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνηλίκου ἐπὶ ζημίᾳ αὐτοῦ ὑπό-**

ἑτοιμότητα εἰς ὑπαστυνόμος ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης καὶ μὲ δυνατὴν καὶ ἐπιβλητικὴν φωνὴν νὰ λέγῃ «μὴ φοβεῖσθε, ἔπεσε ἕνα τραπέζι». Τοῦτο ἤρκησε ν' ἀποτραπῇ ὁ πανικὸς ἐν τῇ γενέσει του καὶ νὰ προληφθοῦν ἄλλα δυστυχήματα.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω συγκεντρώσεων γίνονται καὶ συγκεντρώσεις ἐπιδιώκουσαι σκοποὺς πολιτικούς.

Τὰ παντὸς εἴδους σωματεῖα καὶ ὀργανώσεις, πολλὰ τῶν ὁποίων κατευθύνονται ἀπὸ ἄτομα ἀντεθνικῶς ἐνεργοῦντα, εὑρίσκουσιν εὐκαιρίας καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καμουφλαρισμένα, ὡς π.χ. αἱ ἑνώσεις ἀθλητικῶν σωματείων ἢ τὰ περίφημα πάρτυ, νὰ βυσοδομοῦσι κατὰ τοῦ Κράτους. Αἱ συγκεντρώσεις αὗται δυνατὸν νὰ γίνουν καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀστυνομίας. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας πᾶς νομιμόφρων πολίτης ἔχει ὑποχρέωσιν, ἐφ' ὅσον ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν του ὑποπτόν τι περὶ συναθροίσεως νὰ γνωρίζῃ τοῦτο διὰ παντὸς προσφόρου μέσου εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

(Συνεχίζεται)

σχεσιν ἢ ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς χρηματικοῦ ποσοῦ ἢ τῆς χορηγήσεως ἑτέρας παροχῆς, ἐχούσης χρηματικὴν ἀξίαν, (Ποιν. Κώδ. ἄρθρ. 403 § 1). Τὸ ἀδίκημα περιλαμβάνεται εἰς τὸ κεφάλαιον ΚΔ΄ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τὸ ἐπιγραφόμενον «ἐγκλήματα κατὰ περιουσιακῶν δικαίων». Συνεπῶς αἱ περὶ τούτου διατάξεις σκοποῦσι τὴν προστασίαν τῶν περιουσιακῶν δικαιωμάτων τῶν ἀνηλίκων. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως ἀστικοῦ δικαίου καὶ ὑπὸ τὸ προϊσχῦσαν δίκαιον, ἐπροστατεύετο ὁ ἀνήλικος διὰ τῆς ἀκυρότητος τῶν πράξεων, ὅσας ἀκύρως συνῆπτεν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου κατὰ τὰ ἄρθρ. 434 (ν. ΓΩΛΖ΄ τῆς 23/25-7-1911) τοῦ διὰ τοῦ νέου Ποιν. Κώδικος καταργηθέντος Ποιν. Νόμου, ἐκολάζετο ποινικῶς ὁ ἐν δικαιοπραξίᾳ περὶ παροχῆς πιστώσεως κλπ., ἐκμεταλλευόμενος τὴν ἐπιπολαιότητα ἢ τὴν γνωστὴν εἰς αὐτὸν ἀνάγκην, πνευματικὴν ἀδυναμίαν, κουφότητα, ἀπειρίαν κλπ., ὁ συνομολογῶν ἢ λαμβάνων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ τρίτου περιουσιακὰ ὠφελήματα, τὰ ὁποῖα ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν περιστάσεων εἰσὶν ἐν προφανεῖ δυσαναλογίᾳ πρὸς τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ παροχήν, ἤτοι ἐκολάζετο ἀδίκημα τελούμενον ὑπὸ τὰ ἀνωτέρω περιστατικά, ἀσχέτως ἂν τὸ παθητικὸν ὑποκείμενον ἦτο ἐνήλικος ἢ ἀνήλικος (σχετικῶς βλ. καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Γ. Πανοπούλου συνταχθεῖσαν αἰτιολογ. ἔκθεσιν τοῦ νέου Ποιν. Κώδ. 1933 σ. 607-608).

II. Σύντομος ἀναδρομὴ εἰς προϊσχῦσαν δίκαιον. Ρωμαϊκὸν δίκαιον.

Κατὰ τὸ ἀρχαῖον ρωμ. δίκαιον ἅμα τῇ λήξει τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, οἱ ἀνήλικοι ἀπήλαυον πλήρους νομικῆς ἱκανότητος. Ἡ κατάστασις αὕτη δικαίου δὲν παρουσίαζέ τι τὸ ἄτοπον ἐφ' ὅσον αἱ νομικαὶ πράξεις ἦσαν ὀλίγαι καὶ πάντοτε ὑπεβάλλοντο εἰς πανηγυρικὰς διατυπώσεις. Πλὴν ἀρχομένου τοῦ δευτέρου π.Χ. αἰῶνος, ὅταν ἡ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ ἐν Ρώμῃ ἤρξατο νὰ ἐμφανίζῃ βαθείας μεταρρυθμίσεις, ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς προστασίας τῶν ἀνηλίκων ἐναντίον τῶν καταχρωμένων τῆς ἀπειρίας των ὅπως ὑποβάλωσιν αὐτοὺς εἰς ὑποχρεώσεις ἀσυμφόρους διὰ τούτους. Οὕτως ἐψηφίσθη ἡ lex plaetoria, ὀλίγον πρὸ τοῦ 191 π.Χ., ἡ ὁποία διὰ πρώτην φορὰν ἐν ὄψει τοῦ ὅτι ἡ διανοητικὴ ἀνάπτυξις δὲν εἶναι πλήρης πρὸ τοῦ 25ου ἔτους, ἐτιμώρει τὴν περιγραφὴν τῶν συμφερόντων τῶν ἀνηλίκων (circumscriptio adolescentium) (1).

Περὶ τοῦ ἂν τὸ ἀρχαιότερον ρωμ. δίκαιον ἠπείλει δημοσίαν ποινὴν εἰς τοὺς παραπλανήσαντας ἀνηλίκους εἰς χρέη, δύο γνῶμαι ὑπεστηρίχθησαν μεταξὺ τῶν ἐρευνητῶν τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου. Ἡ πρώτη (2) δέχεται ὅτι ἡ lex plaetoria

(1) Ἡ lex plaetoria ἦτο δημοψήφισμα plebiscitum λαβοῦσα τὴν ὀνομασίαν ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ εἰσηγηθέντος ταύτην Plaetorius. Βλ. σχετικῶς Emilio Costa, Della data della lex Plaetoria de circumscriptione adolescentium, in Bulletino dell' istituto di diritto romano, 1889 σ. 72 ἑπ., Rotondi, Leges Publicae populi romani σ. 271 καὶ πλήρη αὐτόθι βιβλιογρ., Solazzi, Curatores pleni ἐν Atti R. Istituto Veneto 1916, 1607, Curator Impuberis, Roma 1915. Σχετ. καὶ Solzazi, la minore età σ. 231 ἑπ., Debray, Contribution à l'étide de la loi Plaetoria relative à la protection du mineur de vingt cinq ans ἐν Mélanges Gurard (I) 265 ἑπ. Περὶ τοῦ ἂν ἡ ὀνομασία τῆς lex ἦτο lex Laetoria ἢ Plaetoria βλ. EgonWeiss, ἐν Realencyclopædie der classischen Altertumswissenschaft τῶν Pauly—Wissowa, τόμ. 5, Suppl. σελ. 578. Εἰ. Ἑλλ. παπύρους φέρεται ὡς Laetoria (...ἐντὸς τοῦ Λαιτωρίου νόμου) βλ. σχ. P. M. Meyer, Jur. Pap. 40. B. Mitteis, R. P. R.I. καὶ 247 Sohm—Mitteis—Wenger, ἔκδ. 17, σ. 727, 240, Czylarz—San Nicolo, Lehrbuch der institutionen, 88, 334, 473, Siber, Rœm. R. 11, ἔκδοσις 17η σ. 325.

(2) Μεταξὺ τῶν τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηριζόντων ρωμαϊστῶν καταλεκτέοι οἱ Savigny, ἐν Vermischte Schriften τόμ. II, σ. 333, 343, Karlowa, Der R&b, Cimilprozess, zur Zeit der legis actiones 1872 σ. 352—353, Rœm. Rechtsgeschichte, τόμ. II, Abt. I (1892) σ. 307-308, Ferrini—Pandette, ἔκδ. 3 σ. 960 Girard, Manuel, ἔκδ. 7 σ. 239, Cuq. ἐν λέξις Lex εἰς Darembergs et Saglio, dict. antiqu. 2, III μέρ. II (1918) σ. 1158, Costa, Storia del diritto romano privato ἔκδ. 3 σ. 116, Cornil, Droit Romain, 1921 σ. 156, Senn, Leges perfectae, minus quam perfectae et imperfectae 1902 σ. 59 ἑπ. Μᾶλλον πιθανὸν φαίνεται ὅτι ὑπῆρχε καὶ ποινικὴ προστασία διὰ τῆς lex plaetoria. Ἐν σπέρματι αὕτη περιέ-

συνεπήγετο δύο εἰδῶν κυρώσεις διὰ δύο ἀγωγῶν. Ἡ μία, ἡ διὰ τῆς δημοσίας ποινικῆς ἀγωγῆς, δι' ἧς ἐπεδιώκετο ἡ διὰ προστίμου ποινικὴ τιμωρία ἐκείνου, ὅστις διὰ δολίων πράξεων καὶ ἐνεργειῶν, παρεπλάνα ἀνήλικον, ἤτοι μὴ συμπληρώσαντα τὸ 25ον ἔτος εἰς ἀνάληψιν χρεῶν. Διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀγωγῆς ταύτης, σὺν τῇ ἐπιστροφῇ ὁ ἐναγόμενος ὑφίστατο καὶ ὡρισμένας ἐκπτώσεις, ὡς τὸν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τῆς συγκλήτου. Ἡ δευτέρα, τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐπιτρέπουσα εἰς τὸν παραπλανηθέντα ἀνήλικον ὅπως αἰτήσηται τὴν ἀποκατάστασιν, εἰς τὸ ἁπλοῦν ἢ τὸ πολλαπλοῦν, τῆς περιουσιακῆς παροχῆς τῆς γενομένης ὑπ' αὐτοῦ διὰ δολίας πράξεως τοῦ τρίτου.

Ἄλλη ὁμὰς ρωμαϊστῶν δέχεται ὅτι μία ἀγωγὴ παρείχετο, ἡ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, πιθανὸν παρεχομένη εἰς πάντας, ὡς actio popularis καὶ σκοποῦσα τὴν ἐπιβολὴν ἰδιωτικῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰς τὸν ἔνοχον τῆς παραπλανήσεως τοῦ ἀνηλίκου (διὰ τὴν circumscriptio adolescentium) καὶ τὰς ἀνωτέρω ἐκπτώσεις (1).

Εἰς τοὺς πανδέκτας ἀναφέρεται ἡ κατὰ τὸ περιεχόμενον τῆς lex plaetoria ἔνστασις τοῦ ἀνηλίκου. Οὕτως ἐν N. 7 § 1 Πανδ. 44, 1, κατὰ τὸ τέλος τῆς Δημοκρατίας ἐνομοθετεῖτο ὅτι ἡ ἑταιρεία, ἡ καταρτισθεῖσα μετ' ἀνηλίκου, παραπλανηθέντος εἰς τὴν κατάρτισιν ταύτης, ἦτο αὐτοδικαίως ἄκυρος. Ὁ πραίτωρ ἀργότερον παρεῖχεν εἰς τὸν ἀνήλικον τὴν restitutio in integrum ob aetatem, ἡ ὁποία ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς πράξεως ἐπὶ τῇ ἐπικλήσει καὶ ἀποδείξει ζημίας, προερχομένης ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀπειρίας του (2).

III. Ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ.

Ἐκ τῆς κατ' ἰδίαν ἀναλύσεως τῆς ρηθείσης διατάξεως τοῦ Ποιν. Κώδικος, προκύπτουσι τὰ ἑξῆς: 1) Σκοπὸς τῆς διατάξεως εἶναι ἡ προστασία τοῦ ἀνηλίκου ἀπὸ τὴν παραπλάνησιν πρὸς συνομολόγησιν χρεῶν (3). 2) Ἐνεργητικὸν ὑποκείμενον τοῦ ἐγκλήματος εἶναι πᾶς τις, ἐπιδεκτικὸς καταλογισμοῦ, ἑπομένως καὶ ἕτερος ἀνήλικος (4).

χεται καὶ εἰς τὴν lex julia municipalis III, 112. (Queive lege plaetoria ob eamve rem. quod adversus eam legem fecit fecerit, condemnatus est erit). Ὁ Κικέρων εἰς τὸ Natura deorum ὁμιλεῖ περὶ «juricium publicum rei privatae lege plaetoria». Ὁ αὐτὸς εἰς τὸ de officis 3.15.61 γράφει «... atque iste dolus malus et legibus erat vindicatus ut tutela duodecim tabulis, circumscriptio adulescenti um lege plaetoria, et sine lege indiciis in quibus additru fide bona». Ὡσαύτως ἐν σπέρματι αἱ διατάξεις τῆς lex plaetoria περιέχονται εἰς τὴν κωμῳδίαν τοῦ Πλαύτου, «Rudens» 5.3.24–26, ἐν σχέσει πρὸς διαφοράν τοῦ Labrax, ἐμπόρου δούλων, μὲ τὸν δοῦλον Grippus. Τοῦτο παρ' ὅλον τὸ ἀσαφὲς καὶ δυσνόητον τοῦ χωρίου.

(1) Τὴν γνώμην ταύτην ἰδίᾳ ὑποστηρίζουσιν οἱ Bethmann—Hollweg, RœmischesZivilœ prozess τόμ. I σ. 94 ἑπ. n. 25, Jhering, Geist d. rœmischen Rechts τόμ. IV n. 179 Carlo Fadda. L'azione populare σ. 27, 28. Βλ. καὶ Mommsen, Droit pénal romain (γαλλ. μετάφρ.) τόμ. I σ. 210, Bonfante, Corso di diritto romano τόμ. I σ. 492, Huschke, ἐν Zeitschrift für Rechtsgeschichte XIII (1878) 320. 32.

Ἱεραιτέρω ἀμφισβητεῖται ἂν πρόκειται διάταξις τῆς ὁποίας ἡ παράβασις συνεπήγετο κυρώσεις ἢ ἂν πρόκειται περὶ lex imperfecta. Σχετικῶς ὅρα ἐν Mitteis, Rœmisches Privatrecht. 247, Senn, Leges perfectae, κλπ., 1902.67, Labeo, Digest. IV. 4.16,1, Kleinfeller τόμ. V σ. 1293, Girard—v. Mayer, Geschichte und System des Rœmischen Rechts 252, Lenel, Edictum perpetuum ἔκδ. 3η 513, Ferrara—Filangieri, XXIV (1899), Costa, Storia del diritto romano ἔκδ. β' 116.4.

(2) Βλ. καὶ N. 1. pr. de minor. 44, II. Καλλιγᾶ, Γενικαὶ τοῦ πολιτικοῦ δικαίου ἀρχαὶ § 123, C. Fr. Ferd, Sintenis, Das practische gemeine Civilrecht, τόμ. I § 24 σημ. 7, Fr. Regelsberger—Γ. Μαριδάκη—Χρ. Πράτσικα, Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ δικαίου τῶν Πανδεκτῶν, ἔκδ. β' § 201, L. 4 C. Th. 8.12.....donec...annos Laetoriae legis egressus legitimam compleverit aetatem, Π. Πετροπούλου, Εἰσηγ. ρωμ. δικ. 1937 § 11. 3 καὶ Π. 4, 4, 36.

(3) Βλ. σχετ. καὶ Α. Τούσῃ—Α. Γεωργίου, Ὁ νέος Ποιν. Κῶδιξ (1951) σ. 530, Γερμ. Ἀκυρωτ. (ποιν.) 31.121. Διὰ τὴν ἀνάμολον διάταξιν τοῦ ἄρθρου 406 τοῦ γαλλ. ποιν. νόμου βλ. καὶ Garçon, Code pénal annoté ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 406.

(4) Βλ. καὶ Vincenzo Manzini, Trattato di diritto penale ital. τόμ. IX, ἔκδ. 1952 σ. 736 ἑπ.

Παθητικὸν ὑποκείμενον τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ὁ ἀνήλικος, ὁ μὴ ἔχων συμπεπληρωμένον τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Εἶναι ἀδιάφορον ἂν εἶναι χειράφετος, ἂν εἶναι πλήρους ἢ περιωρισμένης ἱκανότητος πρὸς δικαιοπραξίαν, ἂν τελῇ ἢ οὐ ὑπὸ πατρικὴν ἐξουσίαν, ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν, ἂν συνέπραξεν ἐν τῇ πράξει ὁ κηδεμών, ἂν ἡ καταρτισθεῖσα δικαιοπραξία περὶ ἧς τὸ ἄρθρ. 403 Ποιν. Κώδ. εἶναι ἔγκυρος ἢ ἄκυρος [1], ἂν τὸ ὑπὲρ τοῦ ὑπαιτίου κέρδος εἶναι ὑπέρμετρον ἢ μή, ἂν ἡ σύμβασις εἶναι ἢ μὴ τοκογλυφική [2]. Ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ ὡς παθητικὸν ὑποκείμενον τοῦ ἐγκλήματος περιοριστικῶς ἀναφέρει μόνον τὸν ἀνήλικον. Ὥστε ἡ ἐπέκτασις τούτου καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις ἀνικανότητος, ὡς π. χ. λόγῳ ψυχικῆς νόσου κλπ., δὲν συγχωρεῖται [3]. Ἐὰν ἡ πρᾶξις εἶναι ἐξ ἄλλου λόγου ἀπολύτως ἄκυρος, π.χ. ὑπόσχεσις καταβολῆς τιμήματος πωληθέντος δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἀκινήτου, δὲν συντρέχουν τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος, διότι ἡ ὑπόσχεσις, κατὰ τὸν Ἀστ. Κώδικα, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, οὐδὲν ἀπολύτως ἐπάγεται ἀποτέλεσμα [4].

Ἂν ἡ ἀκυρότης τῆς δικαιοπραξίας προέρχηται οὐχὶ ἐκ τῆς ἀνηλικότητος, ἀλλ' ἐξ ἄλλης αἰτίας, καὶ πάλιν πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι οὐδαμῶς αἴρεται ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρ. 403 τοῦ Ποιν. Κώδικος προστασία [5].

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ μετὰ τοῦ ἀνηλίκου συμβληθεὶς ὑπὸ τὰ ἐν τῇ ρηθείσῃ διατάξει τοῦ Ποιν. Κώδικος περιστατικά, ἐπίστευεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐνήλικος, δὲν συντρέχουν τὰ στοιχεῖα τοῦ ποινικοῦ ἀδικήματος.

Στοιχεῖον τῆς πράξεως εἶναι ἡ ἐξ ἰδιοτελείας ἐκμετάλλευσις ἢ τὸ ἐπωφελεῖσθαι (benutzung κατὰ τὸν γερμ. ποιν. νόμον) τῆς ἀπειρίας ἢ κουφότητος τοῦ ἀνηλίκου. Καὶ ἡ μὲν ἀπειρία (unerfahrenheit) εἶναι ἡ ἔλλειψις τῆς ἐκ τῆς ζωῆς κτωμένης πείρας, ἡ ἄγνοια γενικῶς τῶν συναλλαγῶν ἢ εἰδικῶς ἡ ἄγνοια τῶν ζητημάτων, τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ἀνηλίκου, χωρὶς νὰ ἐρευνᾶται ὁ λόγος τῆς ἀπειρίας ἢ τῆς κουφότητος [6]. Ἡ δὲ κουφότης (leichtsinn) ὑφίσταται ὅταν, ἀπὸ ἔλλειψιν τῆς πρὸς τοῦτο φροντίδος, ὁ ἀνήλικος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν σημασίαν τῶν πράξεών του.

Περαιτέρω ἀπὸ ἀπόψεως ὑποκειμενικῆς ὑπαιτιότητος ἀπαιτεῖται: 1) γενικὸς δόλος (dolo generico ὡς δέχεται τὸ Ἰταλ. Ἀκυρ.), ἤτοι γνῶσις τοῦ ἐκμεταλλευομένου ὅτι ὁ ἀντισυμβαλλόμενος εἶναι ἀνήλικος στερούμενος τῆς ἀπαιτουμένης πείρας, καὶ θέλησις τοῦ δράστου ὅπως παραπλανήσῃ τὸν ἀνήλικον εἰς ὑπόσχεσιν, ἐξασφάλισιν πληρωμῆς κλπ. [7], καὶ 2) δόλος εἰδικὸς (dolo specifico), ἤτοι πρόθεσις τοῦ παραπλανῶντος ὅπως ἐπιτύχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ τρίτου ὑπόσχεσιν ἢ ἐξασφάλισιν κλπ. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ εἴδους καὶ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, τῶν συνιστώντων ἐκμετάλλευσιν, καταλείπεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ τῆς οὐ-

(1) Σύμφωνος καὶ Garçon ὑπὸ τὸ ἄρθρον 406 § 23. Ἡ ὑπουργικὴ εἰσήγησις εἰς τὸν νέον ἰταλ. ποιν. κώδικα (τοῦ 1930) 11 466 ἀναφέρει: «...il progetto ha soppresso l'incico... nonostante la nullta derivante dall' incapacità personale perchè è intuitiva l'irrilevanza della nullta dell' obbligazione per incapacità dell' obbligato» κλπ. Σύμφωνοι ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀκυρ. 12.3.1937 ἐν riv. pen. 1938. Mass. 150, Massari, Nullità civilistiche e imputabilità penale ἐν riv. dir. e proc. pen. 1917.69. Ἐν Γαλλίᾳ παλαιότερον ἐδιχάζοντο αἱ γνῶμαι.

(2) Α. Τούση—Α. Γεωργίου, Ὁ νέος Ποιν. Κῶδιξ σ. 530, C. Saltelli—E. Romano di Falco, Diritto penale σ. 1116.

(3) Εὐρύτεροι ἐν τούτῳ εἰσὶν οἱ γαλλ. καὶ ἰταλ. ποιν. κώδικες.

(4) Σύμφωνος καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Σχεδ. νέου ποιν. κώδ. ἰταλ. ἐκ βουλευτῶν ἐπιτροπὴ (1887) η. CCXXXIII.

(5) Αἱ γνῶμαι ἐν Γαλλίᾳ παλαιότερον ἐδιχάζοντο Βλ. σχετ. ἐν Garçon, ὑπ' ἄρθρ. 406 n. 24, Garraud, Droit pénal, τόμ. V n. 287. 2300 κλπ.

(6) Βλ. καὶ τὴν ὑπὸ L. Ebermayer—E. Lobe καὶ W. Rosenberg, ὑπὸ τὴν § 301 Γερμ. Ποιν. Ν. ἀναφερομένην νομολογίαν τοῦ γερμ. ἀκυρωτικοῦ.

(7) Frank, Strafrecht (Kommentar) ἔκδ. 18η σ. 704, Κωστῆ, Ποιν. νόμος τόμ. γ' σ. 304, C. Saltelli—E. Romano di Falco, σ. 1116, Ἰταλ. Ἀκυρ. ἀπόφ. 660 τῆς 30 Μαΐου 1951.

σίας (1). Οὕτω θεωρεῖται ἐκμεταλλευόμενος τὴν κουφότητα τοῦ ἀνηλίκου ὁ δανείζων τούτῳ χρήματα, τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς διαφόρους διασκεδάσεις (2). Ἀλλὰ δὲν ἀπαιτεῖται ὅπως τὸ δάνειον εἶναι τοκογλυφικόν. Ἰδιαίτερα τοῦ δράστου τεχνάσματα δὲν ἀπαιτοῦνται. Ἀρκεῖ ὅτι οὗτος ἐχρησιμοποίησε μέσον ἱκανόν, ἐν ὄψει τοῦ παθόντος, νὰ ἀποσπάσῃ τὴν συναίνεσίν του, ἢ τὸ ὅτι, ἂν ὁ ἀνήλικος δὲν ἦτο ἄπειρος ἢ κοῦφος, δὲν θὰ κατήρτιζε τὴν δικαιοπραξίαν.

Ἐπὶ ἀναλόγου περιπτώσεως τὸ Ἰταλ. Ἀκυρωτ. δέχεται: «con....qualsiasi mezzo idoneodelle condizioni del soggetto passivo per ottenere da costui un consenco che questi non avrebbe prestato se les ue facoltà fossero state normale» (3).

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ ἂν ἰδιαίτεραι ἀπατηλαὶ παραστάσεις ἢ μηχανορραφίαι χρησιμοποιηθῶσιν, ἡ πρᾶξις φέρει τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα, ἐκτὸς ἂν περιέχωνται τὰ στοιχεῖα ἑτέρου ἀδικήματος τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ὡς π.χ. τῆς ἀπάτης (4).

Στοιχεῖον τοῦ ἀδικήματος περαιτέρω εἶναι τὸ μὲν ἡ ἐπίτευξις ὑποσχέσεως (ἀδιακρίτως, ἐγκύρου ἢ ἀκύρου) ἢ ἐξασφαλίσεως τῆς πληρωμῆς χρηματικοῦ ποσοῦ, ἢ τῆς χορηγήσεως ἑτέρας παροχῆς, τὸ δὲ ἡ ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ ἀνηλίκου ὑπόσχεσις κλπ. Ἂν τοῦτο δὲν συμβαίνῃ ἢ ἡ ὑπόσχεσις ἢ ἐξασφάλισις κλπ. εἶναι ἐπωφελὴς διὰ τὸν ἀνήλικον, δὲν ὑπάρχει ἀδίκημα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπαραίτητον καὶ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ζημία. Ἀρκεῖ δυνατότης ἐπελεύσεως ταύτης ἐκ τῆς τοιαύτης δικαιοπραξίας τοῦ ἀνηλίκου. Ἡ ὡς δέχεται τὸ Ἰταλ. Ἀκυρ. εἰς τὴν ἀπὸ 15-3-1951 ἀπόφασίν του: «...che abbia cioè laa ponteziale capacità di cagionare un pregiudizio patrimoniale al soggetto passivo indipendentemente della concreta realizzazione dell' obbietto dell' obbligazione da parte dell' agente». Ὅμοια καὶ Manzini IX, 677. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ συνηθέστερον, διότι, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά, ὡς ἐκ τῆς προστασίας τοῦ ἀστικοῦ δικαίου (ἀκυρότης δικαιοπραξίας), εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ ζημία.

Ζήτημα ἐγεννήθη ἐν τῇ παλαιοτέρᾳ γαλλικῇ θεωρίᾳ ἂν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις καὶ ἐπὶ ἀνηλίκου ἀσκοῦντος ἐγκύρως ἐμπορίαν (5). Τοῦ νόμου μὴ διακρίνοντος, πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι τόσον ἐπὶ τούτων, ὅσον καὶ ἐπὶ ἐγκύρως εἰς ἄλλας περιπτώσεις δικαιοπρακτούντων ἀνηλίκων, εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ρηθείσης ποινικῆς διατάξεως (6). Ἡ διδομένη μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν ἔγκρισις τῆς ἐπιληψίμου πράξεως δὲν ἀναιρεῖ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀδικήματος, ὅπερ θεωρεῖται τετελεσμένον ἅμα τῇ ὑποσχέσει κλπ.

Ἐξάλειψις ἀξιοποίνου λόγῳ μὴ ἐντὸς τριμήνου ὑποβολῆς τῆς ἐγκλήσεως. Ὡς γνωστόν, τὸ ἄρθρ. 117 Ποιν. Κώδ. ὁρίζει ὅτι ἀσάκις ἀπαιτεῖται ἔγκλησις, τὸ ἀξιόποινον ἐξαλείφεται ἂν ἡ ἔγκλησις δὲν ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ δικαιουμένου εἰς ταύτην ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔλαβεν οὗτος γνῶσιν τῆς τελεσθείσης πράξεως κλπ. (7).

---

(1) Γαλλ. Ἀκυρ. 14 Μαΐου 1880.

(2) Γαλλ. Ἀκυρ. 22 Ἰουνίου 1906.

(3) Ἀνάλογα ἰταλ. ἀκυρ. 15-3-1951.

(4) Βλ. καὶ Vincenzo Manzini, Trattado κλπ., ἔκδ. 1952 τόμ. IX, n. 3405 ἐπ. Ἂν ἐχρησιμοποιήθησαν ἀπειλαὶ κλπ., ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 385 τοῦ Ποιν. Κώδικος, τότε ἡ πρᾶξις φέρει τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐκβιάσεως.

(5) Βλ. καὶ L. Saint-Laurens, Abus des besoins d'un mineur ἐν Dalloz, rép. dr. criminel et de prcédure pénale, 1953 σ. 21 ἐπ. Συγκρ. ἀστ. δίκ., ἐπὶ τούτου βλ. καὶ ἐν Regelsberger—Πράτσικα, ἀνωτέρω § 201 σημ. 3.

(6) Σύμφωνοι διὰ τὸ ἰταλ. δίκαιον Manzini, ἔνθ' ἀνωτ. τόμ. IX ἔκδ. 1952 σ. 736 καὶ ἰταλ. ἀκυρωτ. 21.1.1945 ἐν Giurispr. penale 1925 σ. 286, 12.5.1908 ἐν riv. penale, LXVIII 305.

(7) Σχετ. καὶ Α. Τούσῃ—Α. Γεωργίου, Ὁ νέος Ποιν. Κῶδιξ σ. 157.

'Εν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ παραγραφὴ τοῦ πρὸς ἔγκλησιν δικαιώματος ἀρχίζει ἀφ' ὅτου ὁ ἀνήλικος ἀπέκτησε συνείδησιν τῆς γενομένης ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀπειρίας ἢ κουφότητός του. Οὕτω καὶ Γερμ. 'Ακυρ. ἐν Olshausen, τόμ. II ὑπὸ τὴν § 301 παρατ. 7, K. Binding, Lehrbuch des gemeinen deutschen Strafrechts, bes. Teil τόμ. 1 § 103.

ΙΥ. Συγκριτικὸν δίκαιον.

'Εκ τῶν νεωτέρων ποινικῶν κωδίκων ὁ 'Ιταλ. Codice penale τῆς 19 'Οκτωβρίου 1930 ἐν ἄρθρῳ 643, περιεχομένῳ εἰς τὰ ἀδικήματα κατὰ τῆς περιουσίας διὰ χρησιμοποιήσεως δόλου (delitti contro il patrimonio mediante frode) περιέχει ἴδιον ἀδίκημα τῆς circonvenzione di persone incapaci, προστατεῦον οὐ μόνον τὸν ἀνήλικον (persona minore) ἀλλὰ καὶ πάντα τελοῦντα ἐν διανοητικῇ ἢ πνευματικῇ ἀναπηρίᾳ ἢ ψυχικῇ καταπτώσει καὶ μὴ ἔτι ἀπαγορευθέντα (in stato d'infermità o deficienza psichica κλπ.) (Manzini ἔνθ' ἀνωτέρω). 'Ο Γαλλ. ποιν. κῶδιξ ἐπίσης εἶναι εὐρύτερος ὡς πρὸς τὴν προστασίαν τῶν ἀνικάνων πρὸς δικαιοπραξίαν καὶ κατὰ τῶν ἐκμεταλλευομένων τὴν ἀπειρίαν καὶ τὰ πάθη των. Βλ. ἄρθρ. 405 καὶ F. Hélie—G. Dépeiges, Code pénal 1928 σ. 863, Garçon ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 405, Garrand, Traité de droit pénal ἔκδ. β' τόμ. V No 2296 ἑπ. καὶ ἔκδ. γ' τόμ. VI No 2600 ἑπ. 'Ο Γερμ. ποιν. νόμος ἐν § 301 ἐπίσης καθιεροῖ ὡς ἀδίκημα τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ τὸ ἐπωφελεῖσθαι τῆς κουφότητος ἢ ἀπειρίας τοῦ ἀνηλίκου (unter benutzung des leichtsinnes oder der unerfahrenheit eines minderjæhrigen κλπ.). Βλ. σχετικῶς καὶ A. Schœnke, Strafgesetzbuch, Kommentar ἔκδ. 1952 ὑπὸ τὴν § 301, Binding, Lehrbuch des Strafrechts τόμ. 1 § 103, Liszt., Strafrecht § 142. 1, Olshausen, τόμ. II ὑπὸ τὴν 301 Ποιν. νόμου, Schmidt ἐν Vergleichende Darstellung, Besond. Teil τόμ. 8 σελ. 282 ἑπ.

Υ. Δικονομικῶς.

'Η δίωξις τοῦ ἀδικήματος χωρεῖ κατ' ἔγκλησιν τοῦ δικαιουμένου πρὸς ταύτην (Ποιν. Κώδ. 403).

ΥΙ. 'Η μέχρι τοῦδε πρᾶξις παρομοίων δικαίων.

Εἰς τὴν ἰταλ. νομολογίαν ἱκαναὶ περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως σημειοῦνται. 'Εκ τῆς τελευταίας ἰταλ. νομολογίας προχείρως θὰ ἠδύνατό τις νὰ σημειώσῃ: τὴν ὑπ' ἀριθ. 660 τῆς 10 Μαρτίου 1951 ἀποφ. τοῦ ποιν. τμήμ. τοῦ ἰταλ. ἀκυρωτ. ἐν Giurisprudenza completta della Corte suprema di cassazione (sezioni penali) τόμ. XXXII. 1 σ. 421, τὴν ἀπὸ 5 'Ιουνίου 1950 ἐν τῇ αὐτῇ συλλογῇ XXXI No 4795, ὑπ' ἀριθμ. 712 τῆς 15-3-1951 τοῦ αὐτοῦ ἰταλ. ἀκυρ. ἐν αὐτῇ ἐπιθ. XXXII. 1. σ. 427, ἀποφ. ἰταλ. ἀκυρ. No 961, τῆς 18-4-1950 ἐν αὐτῇ συλλ. XXXI (1950) 1. σ. 580, ὑπ' ἀριθμ. 1192 τῆς 11-7-1950 ἐν αὐτῇ συλλ. XXXI. 2. σ. 449, No 1159, τῆς 9-5-1950 ἐν αὐτῇ συλλ. XXXI. 2. σ. 500, ἰταλ. ἀκυρ. 28-10-1949, No 1426, τῆς 5-6-1950 ἐν αὐτῇ συλλ. XXXI (1950) 2. σ. 538, No 452, τῆς 15-2-1952, αὐτῇ ἐπιθ. XXXIII (1952). 1. σ. 503 No 979, τῆς 25-3-1952 ἐν αὐτῇ συλλ. XXXIII (1952) 1. σ. 570.

'Εκ τῆς θεωρίας τῆς πλέον προσφάτου βλ. Cassinelli, La circunvenzione di persona incapace, Milano, Granata, La deficienza psichica nel delitto di circonvenzione d'incapace ἐν Giustizia penale, 1948, σ. 129, Gizzarelli ἐν Gius. pen. 1949, II. 233.

'Αλλὰ καὶ ἡ γαλλικὴ καὶ γερμανικὴ νομολογία ἐπίσης ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἱκανὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς της. 'Αντὶ ἄλλων βλέπε τὴν εἰς τὰ ἀναφερόμενα ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος συγγράμματα θεωρητικὰ καὶ σχολιασμένους ποινικοὺς νόμους σημειουμένην.

Η ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΑΥΤΗΝ

Ὑπὸ κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΙΝΝΑ**
τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Ηὐλέων

1.—Συμβολὴ εἰς τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων.

2.—Αἴτια ἐπιδρόντα ἐπιβλαβῶς κατὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν.

3.—Ἔννοια τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς ἀνηλίκους ποινῶν. καὶ ἐπέμβασις τῆς πολιτείας πρὸς πρόληψιν τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

4.—Ἡ ἀστυνομία ὡς ὄργανον τῆς πολιτείας διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν παίδων.

5.—Ἡ πλήρης ἀμάθεια τῶν παίδων ἔμμεσος αἰτία τῆς ἐγκληματικότητος.

6.—Πῶς συνεστήθη εἰς Βοστώνην παιδικὸν Ἀστυνομικὸν Τμῆμα.

7.—Ἀσχολίαι τῆς εἰδικῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας ἀνηλίκων.

1. Οἱ παῖδες προβαίνοντες εἰς ἐκνόμους πράξεις ἀγνοοῦσιν ἐν πολλοῖς ποῖον εἶναι τὸ ἀγαθὸν καὶ ποῖον τὸ κακόν, δὲν ἐδιδάχθησαν εὑρεθέντες ὀρφανοὶ ἢ ἐγκαταλειφθέντες ἀπὸ τοὺς ἀστόργους γονεῖς περὶ τῆς διακρίσεως αὐτῆς. Ἀκολουθοῦντες κακὰ παραδείγματα, χωρὶς νὰ τὸ αἰσθανθῶσι παρασύρονται εἰς τὸν κακὸν δρόμον.

Ἡ ἀνάπλασις τῶν τοιούτων παίδων δύναται νὰ ἐπιτύχῃ, διότι αἱ κακαὶ ἕξεις δὲν θὰ ἔχουν ριζοβολήσει καὶ ἡ καρδία των θὰ συγκινηθῇ εἰς πᾶσαν ἠθικὴν ἀλήθειαν.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων ἔχει καταστῇ ἐξαιρετικὸν καὶ ἡ Πολιτεία μελετᾷ τὰ ἀπαραίτητα μέτρα διὰ τὴν καταπολέμησίν της.

Ἡ συνδρομὴ ὅμως καὶ ἄλλων παραγόντων διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν, ἥτις σκοπὸν ἔχει τὴν ἀνάπλασιν τοῦ ἀνυποτάκτου παιδός, ὡς τῆς Ἐκκλησίας, ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων εἶναι ἀπαραίτητος. Θέλει ἡ κοινωνία νὰ μὴ φοβῆται τὸν ἐγκληματίαν ἄνδρα ; ὀφείλει νὰ ἀσχοληθῇ διὰ τὸν παῖδα.

Τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἄλλα κράτη, ὡς εἰς τὸ Βέλγιον, Γαλλίαν, εἶναι ἀρκετὰ ἱκανοποιητικόν. Ἡ ἐπίδρασις τῆς θρησκείας διὰ τὴν ἀνάπλασιν τοῦ παιδὸς εἶναι ἀξιόλογος καὶ ἐπομένως ὁ ρόλος τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἐξέχων.

Ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ, Γερμανίᾳ, εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ἀπὸ ἐτῶν ἐξαιρετικὴ φροντὶς καταβάλλεται διὰ τὰ παιδία τὰ ὁποῖα ὑπέπεσαν εἰς ἀδίκημα ἢ ὑπάρχει βάσιμος φόβος ὅτι θὰ ἀποβοῦν ἐγκληματικά.

Ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν μέριμναν πρὸς πρόληψιν τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος ὑπῆρξε σημαντική (1). Ἰδιωτικοὶ ὅμως ὀργανισμοί, ἀβοήθητοι μάλιστα ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἐν πολ-

(1) Μολονότι ἡ γνώμη τοῦ κ. Κίννα εἶναι σεβαστή, ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ ἀσχοληθεῖσα εἰδικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς προλήψεως τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος ἐν Ἑλλάδι, θεωρεῖ ὑποχρέωσιν νὰ τονίσῃ, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἔχει προσφέρει καὶ προσφέρει ἀκόμη πολλὰ διὰ τὴν ψυχικὴν ὑγείαν τοῦ παιδιοῦ, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ἀσπίδα κατὰ τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἐκτροπῆς εἰς ἐγκληματικὰς πράξεις. Ἡ ἀποστολικὴ διακονία, οἱ διάφοροι θρησκευτικοὶ σύλλογοι (Ζωὴ—Ἀπόστολος Παῦλος), τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα ὅπου κατὰ ἑκατοντάδας φοιτοῦν καὶ διαπαιδαγωγοῦνται οἱ παῖδες ἀποτελοῦν δείγματα μόνον τῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

λοῖς, ἔχουν ἐπιδείξει ἀξιέπαινον μέριμναν διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν ἀνηλίκων ἐγκληματησάντων ἢ ἐχόντων ροπὴν εἰς τὸ ἔγκλημα, ὡς αἱ Σχολαὶ Λέρου—Κῶ, αἱ ἑταιρίαι προστασίας ἀνηλίκων, οἱ «Φάροι» τοῦ 'Ελληνικοῦ Φωτὸς» κλπ.

2. Σύνηθες εἶναι ὁ ἐγκληματίας νὰ ὑπῆρξε τοιοῦτος παιδιόθεν καὶ διὰ τοῦτο ἡ παιδικὴ χρονικὴ περίοδος τοῦ ἀτόμου, καθ' ἣν ἡ ἐπέμβασις δύναται ν' ἀποβῇ ἀποτελεσματικὴ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐγκληματικότητός του δέον νὰ τυγχάνῃ ἰδιαζούσης μερίμνης. 'Εὰν ἡ παιδικὴ ἡλικία δὲν χαλιναγωγηθῇ ὑπὸ τῶν γονέων τὰ παιδία θὰ κατολισθήσουν εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ ἀναμφιβόλως σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὴν ἐγκληματικότητα.

Γνωστὸν ὅτι πολλὰ τὰ αἴτια, κοινωνικὰ καὶ παθολογικά, εἶναι τὰ ὁποῖα ἐπιδροῦν κακῶς ἐπὶ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας, συντελοῦντα εἰς τὴν ἐγκληματικότητα. Οἱ τῆς ἡλικίας ταύτης ἐγκληματοῦντες, προβαίνουσιν εἰς τὸ ἔγκλημα ἕνεκα τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Κοινωνικοῦ περιβάλλοντος εἰς τὸ ὁποῖον διάγουν καὶ διότι στεροῦνται οἰκογενειακῆς ἀνατροφῆς ἢ ἂν δὲν στεροῦνται πλήρως, ἐλλιπῶς ἔχουν διαπαιδαγωγηθῆ.

Κατὰ τοὺς ψυχολόγους τὰ παιδία ρέπουν πρὸς τὸ ἐλάττωμα. 'Η παιδικὴ ἡλικία μιμεῖται τὰς κακὰς πράξεις παρὰ τὰς ἀγαθάς, ὅταν μάλιστα στερῆται πάσης ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀνατροφῆς. 'Η καταπολέμησις τῶν ἐγκληματικῶν ἐνστίκτων τοῦ παιδὸς θὰ ἐπιφέρῃ τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγκληματιῶν.

'Η προφύλαξις τοῦ παιδὸς ἀπὸ πᾶσαν ἐπίδρασιν ἐγκληματικὴν καὶ ἡ κατάλληλος τιμωρία, εἰς ἣν περίπτωσιν ὑποπέσῃ εἰς ἀδίκημα, καὶ ἤτις τιμωρία δέον νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἐγκληματοῦντος ὡς μέσον δι' οὗ ἐπιδιώκεται νὰ ἐπανεφερθῇ εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον, διὰ τῆς παραλλήλου διαπαιδαγωγήσεώς του ἐν περιπτώσει διαπράξεως παρανόμου πράξεως δυνατόν, ἂν ὄχι βέβαιον, νὰ παρεμποδίσωσι τοῦτον ἀπὸ τοῦ ν' ἀποβῇ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐγκληματίας.

3. 'Η ἐπιβαλλομένη ποινὴ δὲν εἶναι μόνον τιμωρία ἀλλ' εἶναι φάρμακον πρὸς θεραπείαν. 'Η πικρότης δὲ τοῦ φαρμάκου αὐτοῦ πρέπει νὰ καταμετρῆται ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τοῦ ἀδικήματος. Πᾶσα μέριμνα διὰ τὴν καλὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδὸς εἶναι ἀναγκαία. 'Εὰν δὲ οἱ παῖδες στεροῦνται γονέων ἢ καίτοι τοὺς ἔχουν εἶναι ἐγκαταλελειμμένοι παρ' αὐτῶν ἢ καὶ τὸ χειρότερον ὠθοῦνται παρὰ τούτων εἰς τὴν παρανομίαν ἢ καὶ ἀκόμη χειρότερον τὰ θήλεα τέκνα των εἰς τὴν πορνείαν, ποῖος θὰ εἶναι ἐκεῖνος ποῦ θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν διαπαιδαγώγησίν των, ἵνα μὴ ἀποβοῦν κακοποιοί ;

Βεβαίως κατ' ἐξοχὴν ἡ Πολιτεία.

'Ο Καῖσαρ Βεκκαρίας, 'Ιταλὸς φιλόσοφος, νομικὸς εἰς τὸ ἔργον του «περὶ ἀδικημάτων καὶ ποινῶν» καὶ τὸ ὁποῖον μετεφράσθη εἰς τὴν 'Ελληνικὴν ἀπὸ τὸν 'Αδαμ. Κοραῆν, ἐκδοθὲν ἐν 'Αθήναις τῷ 1842 λέγει : «ὅτι ἡ πρόληψις τοῦ ἐγκλήμα-»τος εἶναι ἡ βελτίωσις τῆς ἀγωγῆς τοῦ παιδός, ἐπιτυγχανομένη διὰ τῆς ἐπεμβά-»σεως τῆς Πολιτείας».

4. Εἷς ἐκπρόσωπος τῆς Πολιτείας δυνάμενος νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν, ἀναμφιβόλως εἶναι καὶ **ἡ 'Αστυνομία,** ὀργανουμένης ἐν αὐτῇ εἰδικῆς καταλλήλου ὑπηρεσίας.

'Η 'Αστυνομία εἶναι εἰς θέσιν καὶ δύναται νὰ παρακολουθῇ τὰ παιδία ἐν τῷ καθημέραν βίῳ. 'Η ἄμεσος παρακολούθησις ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας, δὲν εἶναι εὔκολος καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, ἀλλ' ἡ ἔμμεσος ὅπου εἶναι ἀδύνατος ἡ ἄμεσος, εἶναι κατὰ πολὺ δυνατή, διὰ μέσου τοῦ διδασκάλου, τοῦ γονέως ἢ κηδεμόνος. Οὗτοι θὰ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὴν εἰδικὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν τὰς σχετικὰς πληροφορίας περὶ τῶν παιδίων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ ἄτακτος συμπεριφορὰ εἶναι ἔκδηλος πρὸς τὸ κακόν. 'Η ἀγωγὴ τοῦ παιδὸς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν μετα-

βολὴν εἰς τὸν κακὸν χαρακτῆρά του, τὴν ἀποβολὴν κακῶν ἕξεων. Ἡ ἀγωγὴ αὐτὴ δύναται καὶ πρέπει ν' ἀποτελῇ ἓν ἀπὸ τὰ καθήκοντα τῆς Ἀστυνομίας.

Οἱ ἀστυνομικοί, οἱ κοινωνικοὶ αὐτοὶ ἐργάται, εἶναι ἀληθὲς θὰ συναντήσουν δυσκολίας. Πρέπει νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ παιδός, νὰ κινήσουν τὸ ἐνδιαφέρον του, νὰ τῷ μεταδώσουν τὰς ἀναγκαίας διὰ τὸν σκοπὸν γνώσεις των, νὰ καταβάλλουν προσπάθειαν ν' ἀπομακρύνουν τὸ παιδὶ ἀπὸ τὸν δρόμον, ἀπὸ τὰς κακὰς ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντός των.

Σειρὰ ἑκάστοτε ὁμιλιῶν εἰδικευμένων καταλλήλως ἀστυνομικῶν, ἐκπαιδευμένων διὰ τὴν ψυχικὴν ἐπαφὴν μὲ τὸ παιδί, γενομένων εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀκόμη καὶ εἰς τὰ Δημοτικά, εἰς τὰς τελευταίας τάξεις των, ἐπὶ διαφόρων θεμάτων σχέσιν ἐχόντων μὲ τὴν ἀποτροπὴν ἀπὸ ἐκνόμους πράξεις, θὰ ἠδύναντο νὰ ὠφελήσουν.

Ἡ διδασκαλία π.χ. διὰ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ναρκωτικῶν καὶ τῶν χειρίστων συνεπειῶν ἐκ τῆς χρήσεώς των, ἡ ὁδήγησις τῶν μαθητῶν εἰς τὸ ἐγκληματολογικὸν μουσεῖον, ἡ διδασκαλία μὲ καταλλήλους εἰκόνας αἱ ὁποῖαι θὰ ἐνετυποῦντο εἰς τὸ παιδί, ἡ διδασκαλία, ἐν ὀλίγοις, ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς Ἀστυνομίας, διατὶ πρέπει νὰ τὴν σέβωνται, διατὶ δὲν πρέπει νὰ διαπράττουν ἐκνόμους πράξεις κ.ἄ. θ' ἀπετέλουν ἓν ἀνασταλτικὸν μέσον διὰ τὴν τυχὸν ροπὴν πρὸς τὸ κακόν, θ' ἀπετέλουν ἕνα σημαντικὸν ρόλον διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτῶν.

Ἴσως λεχθῇ ὅτι ὑπάρχει φόβος μήπως ἡ διδασκαλία γύρω ἀπὸ τὸ ἔγκλημα ἀποβῇ συντελεστὴς δημιουργίας κακοποιοῦ. Ἡ κατάλληλος διδασκαλία, ἡ σχολικὴ συμπλήρωσίς της, ἡ οἰκογενειακὴ διαπαιδαγώγησις δύνανται νὰ ἐξουδετερώσουν ἀπολύτως τὸν φόβον τοῦτον. Πάντως πολὺ μικρότερον κακὸν θὰ ἐπιφέρῃ ἡ διδασκαλία αὕτη ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν μιᾶς γκαγκστερικῆς κινηματογραφικῆς ταινίας.

Λόγῳ τοῦ εὐπλάστου χαρακτῆρος τοῦ παιδίου ἡ ἐπίδρασις οἱουδήποτε γεγονότος πίπτοντος εἰς τὴν ἀντίληψίν του δὲν ὑφίσταται κάποιαν ἀνάλυσιν, διότι δὲν ἔχει κρίσιν καὶ οὕτω τὸ παραδέχεται ὅπως τῷ παρουσιάζεται. Τὸ ἀτύχημα βεβαίως εἶναι ὅτι τὸ κακὸν συνήθως τὸ παιδὶ ἀκούει ἢ βλέπει εἰς τὴν σύγχρονον Κοινωνίαν.

5. Ἡ πλήρης ἀμάθεια εἰς τὰ παιδία εἶναι ἔμμεσος αἰτία τῆς ἐγκληματικότητος.

Ὁ ἀστυνομικὸς δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ παιδός, καθοδηγῶν αὐτὸν καὶ δύναται νὰ ἔχῃ ἀποτέλεσμα. Τὸ παιδὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ὑπακούει εἰς τὸν διδάσκαλόν του ἢ τὸν γονέα του, τὸν ἀστυνομικὸν θὰ τὸν σεβασθῇ. Αἰσθάνεται, ἀκαθορίστως, ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς ἔχει κάποιαν ἰσχύν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀστυνομικοῦ κατ' ἐξοχὴν ἔναντι τοῦ παιδίου ὀφείλει νὰ εἶναι ἤρεμος, ἄνευ βιαιότητος ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν, νὰ εἶναι ἰδία διδακτική, νὰ ἐκδηλοῦται φιλική.

Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ θεωρῇ τὸν ἀστυνομικὸν φίλον· συνήθως φιλικὴ σχέσις τοῦ παιδίου καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ δὲν ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν ὕπαρξιν μὴ φιλικῆς σχέσεως δὲν εἶναι ἄμοιρον τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλον εἴτε ὡς γονεὺς ἢ ἀδελφὸς ἢ παιδαγωγὸς παρουσιάζεται. Διὰ νὰ ἡσυχάσῃ εἷς ἐκ τούτων τὸ παιδὶ εἰς τὴν παραμικροτέραν παιδικὴν ἀταξίαν, ἥτις ταράσσει τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἐπιμελητοῦ του, προβάλλει τὸν ἀστυνομικὸν ὡς φόβητρον εἰς τὸ παιδί. Καὶ εἰς τὸ παιδὶ οὕτω δημιουργεῖται τὸ μῖσος κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ.

6. Ἐδιάβασα κάποτε ὅτι ἡ προσαγωγὴ ὑπὸ μητρὸς τοῦ 14ετοῦς υἱοῦ της εἰς τὸν ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν τῆς Βοστώνης, τοῦ προὐκάλεσε τὴν σκέψιν νὰ προβῇ οὗτος εἰς μίαν τολμηρὰν παιδαγωγικὴν μέθοδον, νὰ ἱδρύσῃ παιδικὴν ἀστυνομίαν. Εἶναι ἄξιον λόγου νὰ ἀναφερθῇ αὐτὸ τὸ κοινωνικὸν πείραμα, ὡς τὸ ἐδιάβασα.

Ὁ Ροβέρτος Οὐῶρρεν ἦτο πρὸ ἐτῶν διευθυντὴς Ἀστυνομίας τῆς Ἀμερικανικῆς πόλεως τῆς Βοστώνης. Μίαν ἡμέραν, ὡς ἀναφέρει ὁ ἴδιος ὁ Διευθυντής, τὸν ἐπεσκέφθη ἡ μητέρα ἑνὸς 14ετοῦς παιδὸς ἥτις καὶ τὸν συνώδευε. Τὸ παιδὶ αὐτὸ εἶχε ἄλλοτε καταδικασθῆ τρεῖς φορὰς διὰ κλοπὴν καὶ εἶχεν ἐγκλεισθῆ εἰς ἄσυλον.

Ἡ μητέρα τοῦ παιδίου ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Βοστώνης κάποιαν ἐργασίαν κατάλληλον διὰ τὸ παιδί της. Ἡ ζωὴ τοῦ δρόμου παρέσυρε τὸ παιδί μου νὰ γίνῃ κλέπτης, εἶπεν ἡ μητέρα του.

Ὁ Διευθυντὴς ἐκύτταξε τὸ παιδί, εἶχεν ὕφος ἀποφασιστικὸν ἀλλ' ὄχι διεφθαρμένον. Ἐσχημάτισα τὴν γνώμην, λέγει ὁ Διευθυντής, ὅτι δὲν θὰ κατωρθώνετο νὰ διορθωθῆ τὸ παιδί. Ἐν συνεχείᾳ ἐρωτᾷ ὁ Διευθυντὴς τὸ παιδί, ποία ἐργασία θὰ τοῦ ἤρεσε. Πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τοῦ Διευθυντοῦ ὁ παῖς ἀπήντησε : «Θέλω νὰ γίνω ἀστυνομικός!» «—Μὰ ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι ἐμισοῦσες τὴν Ἀστυνομίαν» τῷ εἶπε ἡ μητέρα του.

«—Εἶναι ἀλήθεια δὲν συμπαθῶ πολὺ τοὺς ἀστυνομικούς, ἀλλὰ τοὐλάχιστον εἶ» ναι ἄνθρωποι γενναῖοι. Θέλω νὰ γίνω σὰν αὐτούς», ἀπήντησε τὸ παιδί.

«Ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν αὐτήν, λέγει ὁ Οὐῶρρεν, μοῦ ἐγεννήθη μία ἰδέα. Τὰ » παιδιὰ σπανίως εἶναι ἀδιόρθωτοι ἐγκληματίαι. Εἶναι φύσει θαρραλέα. Τὰ περισ» σότερα ποθοῦν τὰς περιπετείας. Διατί νὰ μὴ τοὺς δώσωμεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπι» δεικνύωνται ὡς ὄργανα τοῦ Νόμου καὶ ὄχι ὡς παραβάται του ;»

Μὲ τὴν σκέψιν αὐτὴν κατατάσσει τὸ 14ετὲς παιδίον ὡς πρῶτον μέλος τοῦ Σώματος τῆς Παιδικῆς Ἀστυνομίας.

Εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο κατατάσσονται παιδία ἀπὸ 12—16 ἐτῶν δηλ. παιδία συμπληρώσαντα μὲν τὴν σχολικὴν φοίτησίν των, μὴ ἔχοντα ὅμως εὕρει λόγῳ τῆς ἡλικίας των ὁριστικὸν ἐπάγγελμα καὶ δυνάμενα νὰ ὁδηγηθοῦν εἰς ἐγκληματικὴν δρᾶσιν.

«Ὡς ἀστυνομικοί, λέγει ὁ Οὐῶρρεν, ἐπιδίδονται μὲ ἀφάνταστον ζῆλον εἰς τὰ » καθήκοντά των, παρακολουθοῦντες καὶ προλαμβάνοντες τὰ ἐγκλήματα εἰς τὰς » λαϊκὰς συνοικίας, ἰδίως δὲ ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναμεμειγμένοι ἀνήλικοι».

Ἀρχηγὸς τῆς παιδικῆς ἀστυνομίας διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ὁ ὑπαστυνόμος Οὐίλλιαμ Κάρρεϋ, εἰδικὰς ἔχων κάμει μελέτας. Δέκα πέντε ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἐξεπαιδεύθησαν εἰδικῶς διὰ νὰ διδάξουν τοὺς μαθητευομένους. Περὶ τὰ 10.000 παιδία ὑπέβαλον, κατὰ τὸν Οὐῶρρεν, αἰτήσεις κατατάξεως κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα. Ἀπ' αὐτὰ ἐξελέγησαν 3.000 καὶ τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1938 τὰ τρισχίλια αὐτὰ παιδία ὡρκίσθησαν καὶ ὁ ὅρκος των δὲν διέφερε τῶν τακτικῶν ἀστυφυλάκων.

Τὸ παιδικὸν ἀστυνομικὸν Σῶμα εἶναι κατὰ μέρος αὐτοδιοικούμενον. Ἀπὸ τὸν Ὑπαστυνόμον Ἀρχηγόν του διορίζονται ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ἀπὸ παιδία. Διὰ παραβάσεις τῶν κανονισμῶν δικάζονται ἀπὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον ἀποτελούμενον ἀπὸ παιδία. Ὁ κατηγορούμενος κρινόμενος ἔνοχος ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων του ἀπὸ ἑπτὰ ἡμέρας μέχρις ἓξ μηνῶν.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς τὰ ἐκτὸς ὑπηρεσίας παιδία παίζουν ποδόσφαιρον καὶ ἄλλα παιγνίδια ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐνηλίκων ἐκπαιδευτῶν των. Εἰς μεγάλας συγκεντρώσεις ὀργανουμένας ἑκάστοτε συμμετέχουν καὶ ἄλλα παιδία εἰς μέγαν ἀριθμόν.

Ὁ Διευθυντὴς Οὐῶρρεν λέγει, ὅτι εἰς ἕνα χρόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν παρανομούντων ἀνηλίκων ἐμειώθη κατὰ 80 %.

Δὲν γνωρίζω ἂν καὶ σήμερον αὐτὸ τὸ παιδικὸν ἀστυνομικὸν Σῶμα ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται, ἀλλὰ τοιαύτη ἐπαναστατικὴ καινοτομία ὡς παιδαγωγικὸν μέσον θὰ ἦτο λίαν τολμηρὰ σκέψις δι' ἐφαρμογὴν ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ βελτίωσις τῶν ἀνηλίκων, οἱ ὁποῖοι ζοῦν ἀτάκτως, διὰ τῆς Ἀστυνομίας δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ. Τὸ ἔργον τῆς ἐπιβλέψεως ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας τῶν παίδων καθίσταται ἐπιτακτικώτερον ἰδίως εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ ἀναγκαία ἡ ἐπέμβασις τῆς Ἀστυνομίας ἀκόμη καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αἵτινες δὲν ἀποτελοῦν ἔκνομόν τινα ἐνέργειαν, π.χ. ἡ χαρτοπαιξία παρὰ παίδων παιγνίων ἔστω καὶ μὴ ἀπηγορευμένων, ἡ παραμονὴ των εἰς κέντρα κακόφημα, κακοφήμους οἴκους, οἰνοπωλεῖα κλπ.

7. Αἱ ἀσχολίαι τῆς εἰδικῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω θὰ εἶναι καὶ ἄλλαι. Ἐνδεικτικώτερον :

α) Ἡ συγκέντρωσις πληροφοριῶν σχετικῶς μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐθεωρήθησαν ἀναγκαῖα νὰ ληφθῶσι δι' ἕκαστον τῶν παίδων ἐκείνων οἵτινες ἔχουν παρεκκλίνει τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

β) Ἡ ὑπόδειξις μέτρων πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν τέκνων των, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν δυσκολίαν εἰς τὴν διαπαιδαγώγησίν των. Τὰ ὑποδειχθέντα μέτρα παρακολουθοῦνται, ἐὰν ἀπέβησαν ἀποτελεσματικὰ ἢ μὴ καὶ ἐν ἀρνητικῇ περιπτώσει ποία δραστηριωτέρα ἐνέργεια θὰ ἦτο ἀπαραίτητος.

γ) Ἡ ἔρευνα ἐπὶ πληροφοριῶν περὶ κακομεταχειρίσεως παίδων καὶ ἡ λῆψις μέτρων πρὸς ἐξάλειψιν ταύτης.

δ) Ἡ παρακολούθησις τῶν παιδαγωγῶν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς μεταχειρίσεως ὑπ' αὐτῶν τῶν παιδίων.

ε) Ἡ λῆψις μέτρων διὰ τὰ μὴ φοιτῶντα εἰς τὰ σχολεῖα παιδία καὶ ἡ ἐπίβλεψις εἰς τὰ μέρη ὅπου δυνατὸν νὰ συχνάζουν οἱ ἀνήλικοι, ὡς κινηματογράφοι, κέντρα παιδικῆς χαρᾶς κ.ἄ.

στ) Ἡ συγκέντρωσις πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐν γένει οἰκογενειακῆς καταστάσεως τῶν παίδων, καὶ αἵτινες θὰ ἦσαν ἀπαραίτητοι διὰ τὸν δικαστὴν τῶν ἀνηλίκων, ὁσάκις αἱ περιστάσεις θὰ ἐπέβαλον τὴν παραπομπήν των εἰς αὐτὸν ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχετικῶν παραγγελιῶν τοῦ δικαστοῦ.

Γενικώτερον πᾶσα ἄλλη προσπάθεια τῆς εἰδικῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας θὰ καταβάλλεται, ἡ ὁποία σκοπὸν θὰ ἔχῃ νὰ προστατεύσῃ τὸ παιδὶ καὶ νὰ διαπλάσῃ τὸν χαρακτῆρα τούτου.

Οἱ προοριζόμενοι ὅμως διὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἀστυνομικοὶ θὰ πρέπῃ, ὡς προελέχθη, νὰ τύχουν εἰδικῆς μορφώσεως.

Τὴν 11ην Νοεμβρίου 1952 ἐγένετο ἐν πρώτον βῆμα ἐν Ἀθήναις πρὸς εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν ἀστυνομικῶν διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀνηλίκων, συσταθείσης παρὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν εἰδικῆς Σχολῆς. Ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς διήρκεσε μικρὸν χρονικὸν διάστημα. Ἡ ἐκπαίδευσις ὅμως ἀστυνομικῶν εἰς τοιαῦτα καθήκοντα μεγίστης ἀξίας δὲν θὰ πρέπῃ νὰ θεωρηθῇ περιττὴ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς εἰδικῆς αὐτῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀνάπλασις τοῦ παιδίου εἶναι ὁ καθοδηγητικὸς φάρος, διότι δι' αὐτοῦ ἐπιδιώκεται ὄχι μόνον ν' ἀπομακρυνθῇ τὸ παιδὶ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ παύσῃ νὰ σκέπτεται πονηρῶς καὶ νὰ δημιουργηθῇ εἰς αὐτὸ ἡ ἐπιθυμία δι' ἐναρέτους πράξεις.

Ἀπαραίτητος, ὅθεν, ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἀνατροφή, ἡ μὲν ἐπενεργοῦσα ἐπὶ τῆς διανοίας, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων, διὰ τὴν καταπολέμησιν μιᾶς ἀθλίας ὑφισταμένης κοινωνικῆς καταστάσεως.

Καὶ εἰς τὴν καταπολέμησιν αὐτὴν ἂς μὴ εὑρεθῇ μακρὰν ἡ Ἀστυνομία.

ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

Ὑπὸ κ. **ΓΡΗΓ. ΚΑΤΣΑ**
Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς

1.—Εἰσαγωγή.—Ὁρισμὸς αὐτοκτονίας.
2.—Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατὰ Ἔθνη.
3.—Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατ' ἔτος.
—Αὐξητικαὶ συνθῆκαι: α) καιρικαὶ ἐπιδράσεις, β) οἰκονομικαὶ διαταραχαί, γ) λογοτεχνία, δημοσιογραφία, κινηματογράφος.
—Μειωτικαὶ συνθῆκαι: α) πόλεμοι, β) ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἀγωγή.
—Πλάναι ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς συχνότητος: α) ἀπόκρυψις αὐτοκτονίας πρὸς ἀποφυγὴν δυσφημήσεως, β) ἀπόκρυψις αὐτοκτονίας λόγῳ ἀσφαλείας ζωῆς, γ) δυστυχήματα ἢ ἐγλήματα ἐκλαμβανόμενα ὡς αὐτοκτονίαι.
4.—Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατὰ φῦλον.

1. Εἰσαγωγὴ

Αἱ αὐτοκτονίαι ἀποτελοῦν φαινόμενον ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρον ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις. Ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦν τὸ θέμα μελέτης ψυχολόγων, κοινωνιολόγων, φιλοσόφων, λογοτεχνῶν, ψυχιάτρων, ἰατροδικαστῶν, νομικῶν, ἀστυνομικῶν, θεολόγων κ.λ.π.

Ὡς ὁρισμὸν τῆς αὐτοκτονίας θὰ ἐδίδομεν τὸν ἑξῆς: **Αὐτοκτονία εἶναι ἡ πρᾶξις δι' ἧς ἄνθρωπός τις διακόπτει τὴν ζωήν του προκαλῶν ἑκουσίως τὸν θάνατόν του διά μέσων τῆς ἰδικῆς του ἐκλογῆς.**

Θεωροῦμεν ἀνεπιτυχῆ τὸν ὅρον **αὐτοχειρία,** καθ' ὅσον πλεῖσται ἑκούσιαι διακοπαὶ τῆς ζωῆς δὲν χρειάζονται οὐδόλως τὴν ἐπέμβασιν τῶν χειρῶν· προχείρως ἀναφέρομεν ὡς τοιαύτας τὴν ἀπὸ ὕψους πτῶσιν, τὸν πνιγμόν, τὴν ἑκουσίαν σύνθριψιν τοῦ κρανίου ἐπὶ τοίχου, τὴν ἀσιτίαν κ.λ.π.

Αἱ αὐτοκτονίαι παρατηροῦνται εἰς πάντας τοὺς λαοὺς καὶ κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἡ Ἁγία Γραφὴ ἀναφέρει τὴν αὐτοκτονίαν τοῦ Σαοὺλ (Σαμουὴλ Α'), τὴν αὐτοκτονίαν τοῦ Σαμψὼν (Κριταὶ) καὶ ἄλλων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Μυθολογία ἀναφέρει πλείστας αὐτοκτονίας ὡς τοῦ υἱοῦ τοῦ Κρέοντος Μενοικέως, αὐτοκτονήσαντος διότι κατὰ χρησμὸν δοθέντα ὑπὸ τοῦ μάντεως Τειρεσίου, θὰ ἐσῴζοντο αἱ Θῆβαι, πολιορκούμεναι ὑπὸ τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Ἀρχηγῶν. Ἀναφέρεται ἐπίσης ἡ αὐτοκτονία τοῦ ἑτέρου υἱοῦ τοῦ Κρέοντος, τοῦ Αἵμονος, αὐτοκτονήσαντος ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς μνηστῆς του Ἀντιγόνης. Ἀναφέρεται ἐπίσης ἡ αὐτοκτονία τῆς μητρὸς καὶ συζύγου τοῦ Οἰδίποδος Ἰοκάστης καὶ ἄλλαι.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία, ἡ παλαιὰ καὶ ἡ νέα, ἀναφέρουν πλείστας αὐτοκτονίας (Αἴαντος—Κόδρου—Θεμιστοκλέους κ.λ.π.)· τινὲς τούτων θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν ἐκτενέστερον κατόπιν καὶ δὴ ἐκεῖναι αἵτινες ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς μελέτας παντὸς εἴδους καὶ δὴ λογοτεχνικάς.

Ἐπίσης συχναὶ παρουσιάζονται αἱ αὐτοκτονίαι καὶ παρ' ἄλλοις λαοῖς, ἀρχαίοις καὶ νέοις.

Ἡ αὐτοκτονία καταπλήσσει διότι ἀντιτίθεται πρὸς θεμελειώδες ἔνστικτον τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ζωήν.

Τὸ ἔνστικτον τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ζωὴν ὕμνησαν ὑπερόχως ἰδιαίτατα οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ποιηταὶ καὶ δραματογράφοι. Οἱ ἥρωες τῶν Ἑλληνικῶν τραγῳδιῶν ἀποθνήσκουν ἄνευ διαμαρτυρίας, ὅταν παρίστανται ἀνάγκη, δὲν διστάζουν ὅμως νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν ζωήν. Οὕτω ὁ Σοφοκλῆς εἰς τὸν Αἴαντά

του παριστᾷ τὸν ἥρωα ἀποχαιρετῶντα διὰ συγκινητικῶν ἐκφράσεων τὸ φῶς, τὰ Τρωϊκὰ πεδία, τοὺς ἐκεῖ ποταμούς, τὰς δροσερὰς πηγάς :

«Ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον,
κλειναὶ τ' Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος,
κρῆναι τε ποταμοὶ θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
πεδία προσαυδῶ, χαίρετ' ὦ τροφῆς ἐμοί».

Ἡ Ἀντιγόνη—τοῦ Σοφοκλέους—προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ παρὰ νὰ παραβῇ τοὺς ὑπὸ τῶν θεῶν τεθέντας νόμους, κλαίει ὅμως διότι ἀποθνήσκει :

«ἄλεκτρος, ἀνυμέναιος, οὔτε τοῦ γάμου
μέρος λαχοῦσα, οὔτε παιδείου τροφῆς».

Ἡ ἐκδήλωσις δὲ τῆς συναισθήσεως τοῦ τὶ πρόκειται νὰ χάσῃ, καθιστᾷ τὴν ἀπόφασίν της πλέον συγκινητικὴν καὶ πλέον ἀξιοθαύμαστον.

Ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἐν Αὐλίδι παριστᾷ τὴν ἡρωΐδα του ἀποφασίσασαν μὲν νὰ φονευθῇ πρὸς δόξαν τῆς Ἑλλάδος, κλαίουσαν ὅμως διὰ τὴν στέρησιν τῆς ζωῆς :

«ἰώ, ἰώ
λαμπαδοῦχος ἡμέρα
Διός τε φέγγος, ἕτερον ἕτερον
αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
Χαῖρε μοι, φίλον φάος».

Ὑπερόχως ὅμως ἐκδηλοῖ τὴν ἀγάπην τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν ζωήν, ὁ θεῖος Ὅμηρος, ὁ ὑπέροχος διδάσκαλος παντὸς ἀνθρωπίνου συναισθήματος. Ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ παριστᾷ τὸν Ὀδυσσέα κατελθόντα εἰς τὸν Ἅδην διὰ νὰ συμβουλευθῇ τὸν μάντιν Τειρεσίαν, καὶ μετὰ θάνατον μαντεύοντα, περὶ τῆς εἰς Ἰθάκην ἐπανόδου του. Ἐκεῖ συναντᾷ καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀχιλλέως, βασιλεύουσαν μεταξὺ τῶν ψυχῶν τῶν ἄλλων ἡρώων, τῶν κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον φονευθέντων.

Ὁ Ὀδυσσεὺς μακαρίζει τὸν Ἀχιλλέα διότι καὶ ὅταν ἔζη ἦτο πρῶτος μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἡρώων καὶ ἀποθανὼν εἶναι πρῶτος μεταξὺ τῶν νεκρῶν. Πλήρης τότε μελαγχολίας ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκφράζει τὴν πρὸς τὴν ζωὴν ἀγάπην διὰ τῶν ἑξῆς θαυμασίων στίχων :

«Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὰν θητευέμεν ἄλλῳ
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βιότος πολὺς εἴη,
ἢ πᾶσι νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν».

Ἀλλὰ καὶ ὁ λαός μας νῦν βραχυλογώτατα διακηρύσσει ὅτι :

«καὶ μετὰ τόαα βάσανα πάλι ἡ ζωὴ γλυκειά 'ναι».

Ἂς ἀναφέρομεν καὶ ἐκ τῆς ξένης λογοτεχνίας τὸν de Viau λέγοντα εἴς τινα τραγῳδίαν του :

«Ὅτι εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πλούτωνος
περνοῦν ὡραῖα εἶναι μύθος. Τίποτε
δὲν εἶν' ὡραῖον ὡς τὸ φῶς καὶ ἡ ζωή».

Καὶ ὁ La Fontaine λέγει που :

«Κάλλιον δοῦλος ζωντανὸς παρὰ θαμμένος βασιλεύς».

Ὑπάρχει ὅμως καὶ λογοτεχνία (Σαίξπηρ—Γκαῖτε κ.λ.π.) τῶν βορείων λαῶν κυρίως μὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἡδονὰς τῆς ζωῆς καὶ παρωθοῦσα πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν.

Τινὰ τοιούτων ἔργων θέλομεν ἀναφέρει κατωτέρω :

Εἶναι δὲ τὸ ἔνστικτον τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ζωὴν σωτήριον διὰ τὴν διαιώνησιν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐὰν τοῦτο δὲν ἐνυπῆρχεν εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὗτος συναντῶν τὴν πρώτην καὶ ἴσως ἐλαχίστην ἀντιξοότητα πρὸς τὴν ζωήν, τόσον συχνὰ παρατηρουμένην, δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ ἀπέλθῃ τοῦ κόσμου τούτου, αὐτοκτονῶν δι' οἱουδήποτε τρόπου.

Διὰ νὰ ὑπερνικᾶται ὅμως τὸ ἔνστικτον τῆς ζωῆς καὶ νὰ διαπράττηται αὐτοκτονία ἐξυπακούεται ὅτι ὑπάρχουν αἴτια ἀναστέλλοντα τὸ πρὸς ζωὴν ἔνστικτον καὶ συνθῆκαι προκαλοῦσαι τὴν ἔκρηξιν τῆς πρὸς αὐτοκτονίαν ἀποφάσεως. Τὰς αἰτίας ταύτας θὰ ἐξετάσωμεν κατόπιν. Θὰ προτάξωμεν ἤδη γενικήν τινα ἐπισκόπησιν τῶν αὐτοκτονιῶν.

2. Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατὰ Ἔθνη.

Ὑπεστήριξαν πολλοὶ ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἔτος αὐτοκτονιῶν κατὰ τὰ διάφορα Ἔθνη. Οὕτω εἰς πίνακά τινα τοῦ Halbwachs (1) ἐξετάζοντος τὴν ἐν Εὐρώπῃ συχνότητα αὐτοκτονιῶν κατὰ τὴν περίοδον 1922—1925 τὸν μικρότερον ἀριθμὸν ἔχει ἡ Νορβηγία (60 ἐπὶ 1.000.000 κατοίκων) καὶ τὸν μεγαλύτερον ἡ Σαξωνία (344 ἐπὶ 1.000.000 κατοίκων). Κατὰ τὴν στατιστικὴν αὐτὴν ἡ Ἀγγλία παρουσιάζει μικρὸν ἀριθμὸν αὐτοκτονιῶν (110), ἐν ᾧ ἀπὸ τοῦ Montesquieu ἤδη ἐθεωρεῖτο κατέχουσα τὴν πρώτην θέσιν. Ὁ Halbwachs δὲν ἐξηγεῖ τὴν ἐπελθοῦσαν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐλάττωσιν συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν. Καθ' ἡμᾶς αἱ παρουσιαζόμεναι στατιστικαὶ καὶ τοῦ Halbwachs καὶ ἄλλων δὲν παρέχουσι κριτήρια ἀσφαλοῦς βάσεως, ἡ δὲ τυχὸν ὑπάρχουσα διαφορὰ ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος ὀφείλεται εἰς αἴτια ἐπεισοδιακῶς ἑκάστοτε ἀναφαινόμενα. Τινὰ τούτων θὰ ἐξετάσωμεν κατόπιν.

3. Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατὰ ἔτη.

Παρατηρεῖται διαφορὰ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, μικρὰ μὲν ὑπὸ τὰς συνήθεις περιστάσεις, μεγάλη ὅμως ὑπὸ συνθήκας τινάς, ὁτὲ μὲν αὐξανούσας τὴν συχνότητα τῶν αὐτοκτονιῶν, ὁτὲ δὲ ἐλαττούσας αὐτήν. Τινὰς τῶν συνθηκῶν τούτων θέλομεν ἤδη μελετήσει.

Αὐξητικαὶ συνθῆκαι τῆς συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν

α) Καιρικαὶ ἐπιδράσεις ἔντονοι, ὡς κυκλῶνες, πτῶσις ἢ αὔξησις τῆς βαρομετρικῆς πιέσεως τῆς ἀτμοσφαίρας, αὔξησις τῆς θερμοκρασίας τῆς ἀτμοσφαίρας, αὔξησις τῆς ὑγρασίας κλπ.

Ἡ ἐπίδρασις τῶν μετεωρολογικῶν μεταβολῶν ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ ἦτο καὶ πρότερον γνωστή. Ὁ Ἱπποκράτης ἀναφέρει τὴν τοιαύτην ἐπίδρασιν εἰς τὸ περὶ ὡρῶν καὶ τόπων σύγγραμμά του (2). Ἐμελετήθη ὅμως πληρέστερον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀναπτυχθέντος εἰδικοῦ κλάδου, τοῦ τῆς Μετεωροπαθολογίας (3). Παραδέχονται νῦν ὅτι κατὰ τὰς μεγάλας μετεωρολογικὰς διαταραχὰς ἐπέρχεται δεινὸς ἀντίκτυπος ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ, λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ μετεωρολογικαὶ διαταραχαὶ ἐπιδροῦν ἐπὶ τοῦ φυτο-νευρικοῦ καλουμένου συστήματος, τοῦ διέποντος τὰς λειτουργίας τὰς μὴ ὑποκειμένας εἰς τὴν βούλησιν, δηλαδὴ τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν κυκλοφορίαν, δηλαδὴ τὰς κατ' αὐτὸ λειτουργίας τῆς ζωῆς. Παραδέχονται δὲ ὅτι αἱ ἐκ τῆς μετεωροπαθολογίας προκύπτουσαι διαταραχαὶ δύνανται νὰ ἐπιφέρουν καὶ τὴν συχνοτέραν ἐμφάνισιν νόσων τινῶν, ὡς τῆς θρομβώσεως κατὰ τὰς περιμητρικὰς φλέβας κατὰ τὸν Καθηγητὴν Νικ. Λοῦρον (4). Ἀλλὰ καὶ σοβαρώτερα ἐπεισόδια

(1) Εἰς Deshaies—Psychologie du suicicle (1947).

(2) Κ. Μητροπούλου: Ἱπποκράτους περὶ ὡρῶν καὶ τόπων.

(3) Σπ. Πεζοπούλου : Αἱ ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιδράσεις τῆς φύσεως 1934.

(4) Νικ. Λούρου : Σχέσις μετεωρολογικῶν συνθηκῶν πρὸς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς θρομβώσεως καὶ ἐμβολῆς—Ἑλληνικὴ Ἰατρικὴ 1938.

σημειοῦνται κατὰ πολλοὺς κατὰ τὴν ἐποχὴν μεγάλων ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ τοιαῦτα εἶναι ἡ αὔξησις τῶν αἰφνιδίων θανάτων (1), τῆς ἐγκληματικότητος, καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ θέμα ἡμῶν τῶν αὐτοκτονιῶν. Ἐπειδὴ δέ, μεγάλαι μετεωρολογικαὶ μεταβολαὶ παρατηροῦνται κατὰ τὰς περιόδους ἐμφανίσεως τῶν κηλίδων τοῦ ἡλίου αἰτιῶνται πολλοὶ τὰς περιόδους ταύτας ὡς συνεργούσας—ἂν μὴ ὑπευθύνους—τῆς τότε παρατηρουμένης αὐξήσεως τῶν αἰφνιδίων θανάτων, τῶν αὐτοκτονιῶν, τῶν ἐγκλημάτων κ.λ.π.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου δὲν ἠδυνήθημεν νὰ μορφώσωμεν ἰδίαν γνώμην. Ἀνφέρομεν μόνον ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1950 καὶ 1951, ἐποχήν, ὡς ἐπληροφορήθημεν, κηλίδων ἡλίου, παρετηρήθησαν πράγματι περισσότεραι αὐτοκτονίαι ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν εἰς τὸ Νεκροτομεῖον τοῦ Ἰατροδικαστικοῦ Ἐργαστηρίου ἀποσταλέντων πτωμάτων. Ὁ ἑπόμενος πίναξ δεικνύει τὸν ἀριθμὸν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν ἀποσταλέντων πρὸς ἐξέτασιν πτωμάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν βεβαιωθεισῶν αὐτοκτονιῶν.

Ἔτος	Ἀριθμὸς πτωμάτων	Αὐτοκτονίαι
1946	648	49
1947	642	31
1948	588	54
1949	698	51
1950	682	70
1951	702	70
1952	714	77
1953	706	83

Διὰ λόγους ὅμως τοὺς ὁποίους κατωτέρω θέλομεν ἐκθέσει δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἀπόλυτον πίστιν εἰς τὰς ἐμφανιζομένας στατιστικάς, οὐδὲ εἰς τὴν ἡμετέραν.

Οὕτω ἂν δεχθῶμεν ὅτι κατὰ τὸ 1950 καὶ 1951 ἦτο ὄντως ἐποχὴ κηλίδων ἡλίου—τὸ τέλος αὐτῶν ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν—θὰ ἐγίνετο πιστευτὴ ἡ ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν κηλίδων αὔξησις τῆς συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν κατὰ τὰ ἀναφερθέντα ἔτη ἐν σχέσει πρὸς τὰ προηγούμενα. Ἡ αὔξησις ὅμως τῶν αὐτοκτονιῶν συνχίσθη καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1952 καὶ 1953 ἅτινα δὲν γνωρίζομεν ὡς ἔτη κηλίδων ἡλίου. Ἄλλη τις ὅθεν ἐξήγησις δέον νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1952–1953 αὔξησιν συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν. Ἴσως ἡ πιθανωτέρα εἶναι ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελθοῦσα αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων, ὁπόθεν ἀποστέλλονται εἰς τὸ Νεκροτομεῖον τὰ πτώματα.

β) Οἰκονομικαὶ διαταραχαί.

Ἡ ἁπλῆ εὐμάρεια τοῦ ἀτόμου, δηλαδὴ οὔτε ἡ πτωχεία, οὔτε ὁ ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας πλοῦτος, εἶναι ἡ κατάλληλος πρὸς ψυχικὴν ἠρεμίαν τοῦ ἀνθρώπου, πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς ζωῆς καὶ ἀποφυγήν, πλὴν ἄλλων, καὶ τῆς αὐτοκτονίας. Ἡ πτωχεία, ἡ ἐξ ἀρχῆς τῆς ζωῆς, δὲν παρωθεῖ πρὸς αὐτοκτονίαν συχνότερον ἢ ἡ μεγάλη εὐμάρεια. Ἡ ἀποτόμως ὅμως μετάπτωσις ἀπὸ τῆς εὐμαρείας εἰς τὴν πτωχείαν, ἀποβαίνει διὰ πολλοὺς ἀβάστακτος καὶ ἐξωθεῖ τούτους πρὸς αὐτοκτονίαν καὶ δὴ ἂν στεροῦνται ἀνασχετικῶν παραγόντων (ἐλπίδος, οἰκογενείας, κ.λ.π.), Διό αὐτοκτονοῦν οἱ εἰς τραπεζιτικὰς καταστροφὰς (κραχ), ἀπολέσαντες τὴν περιουσίαν των, κολοσσιαίαν πολλάκις, ἢ οἱ εἰς χαρτοπαικτικὰς λέσχας ἀπολέσαντες τὰ ἰδικά των χρήματα ἢ τὰ χρήματα ἐπιχειρήσεων, καταχρασθέντες τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνης ταύτης. Γνωστὰ εἶναι τὰ θύματα τῆς ρουλέττας τοῦ Μοντεκάρλο καὶ ἄλλων διεθνῶν χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν. Καὶ παρ' ἡμῖν ὅμως παρετηρήθησαν ἐκ τοιαύτης αἰτίας αὐτοκτονίαι. Πρὸ ἐτῶν προσήχθη εἰς τὸ Νεκροτομεῖον τὸ πτῶμα ἀξιωματικοῦ τινος

(1) Γρηγορίου Γ. Κάτσα :—Οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι, 1946. Ἔκδοσις Β'.

αὐτοκτονήσαντος διὰ βολῆς περιστρόφου κατὰ τὸ κρανίον. Εἶχεν ἀπολέσει εἰς τὴν τότε λειτουργοῦσαν ρουλέτταν εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν Μαραθῶνος καὶ τὰ ἰδικά του χρήματα καὶ τὰ τῆς μονάδος τῆς ὁποίας ἦτο διαχειριστής. Ἡ ἐπίγνωσις τῶν συνεπειῶν τῆς καταχρήσεως ὠδήγησεν αὐτόν, νέον καὶ εὔελπιν, πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ μεγίστη εὐμάρεια εἶναι δυνατὸν νὰ ὠθήσῃ πρὸς αὐτοκτονίαν, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους κατωτέρω θέλομεν ἀναφέρει ἐξετάζοντες τὰ νοσηρὰ αἴτια τῶν αὐτοκτονιῶν. Ἀπὸ τοῦδε ὅμως ἀναφέρομεν ὅτι ἡ ἐκ τῆς μεγίστης εὐμαρείας ἀποφυγὴ πάσης ἐργασίας, σχετικαὶ πρὸς τὴν ἀεργίαν τοξικομανίαι, αἱ περὶ τὴν γενετήσιον λειτουργίαν καταχρήσεις, ἀφροδίσιοι νόσοι, ἡ χαρτοπαιξία, ἡ ἀθυμία (spleen) ἡ ἐπερχομένη εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας σκοπόν τινα πρὸς τὸ ζῆν, εἶναι ἀφορμαὶ αὐτοκτονιῶν ἀνθρώπων—νέων κατὰ πλεῖστον. Κατὰ στατιστικήν τινα τοῦ Gill ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις κατὰ τὸ 1912 μεταξὺ 900 νέων αὐτοκτονησάντων οἱ 80 ἦσαν ἑκατομμυριοῦχοι.

γ) Λογοτεχνία—Δημοσιογραφία—Κινηματογράφος.

Ἀποτελοῦσι παράγοντας δυναμένους κατὰ διαφόρους ἐκδηλώσεις των νὰ ἐξωθήσουν ἄτομά τινα πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν. Δὲν ἐπηρεάζονται βεβαίως ἐκ τῶν παραγόντων τούτων οἱ ὑγιεῖς τὸ πνεῦμα. Οἱ ἀσθενεῖς ὅμως κατὰ τοῦτο—καὶ τοιοῦτοι εἶναι πλεῖστοι ἐν τῇ Κοινωνίᾳ—ἐκ διαφόρων αἰτίων ὑφίστανται ἔντονον τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων παραγόντων καὶ ἐξωθοῦνται πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν κατὰ τὸν αὐτὸν πολλάκις τρόπον καθ' ὃν ηὐτοκτόνησεν ὁ ὑπ' αὐτῶν λατρευθεὶς ἥρως, ὃν ἐξύμνησεν ἡ Λογοτεχνία, ἢ ἡ Δημοσιογραφία ἢ ὁ Κινηματογράφος.

Ἀπὸ λογοτεχνικῆς ἀπόψεως ἀναφέρομεν τὸν Βέρθερον τοῦ Γκαῖτε, πολυαρίθμους παρασύραντα πρὸς αὐτοκτονίαν ἐν Γερμανίᾳ ἰδίᾳ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Σαίκσπηρ καὶ ὁ Σατωβριὰν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι διάσημοι λογοτέχναι ἐγένοντο διὰ τῶν ἔργων των αἴτιοι αὐτοκτονίας ἀτόμων, ἅτινα ὅμως κατὰ Gill ἔφερον ἐν ἑαυτοῖς τὸ σπέρμα τοῦ θανάτου.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ποιηταὶ ὕμνησαν τὸν θάνατον. Οὕτω ὁ Θέογνις, ἀπαυδήσας ἴσως διὰ τὰς ἐν τῇ πατρίδι του, τὰ Μέγαρα, πολιτικὰς διχονοίας καὶ διώξεις, γράφει :

«Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίησιν ἄριστον,
μηδ' εἰσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίοιο,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι».

δηλαδή : προτιμότερον θὰ ἦτο διὰ τοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴ γεννηθοῦν οὔτε νὰ ἴδουν αὐγὴν ἡλίου· ἂν ὅμως ἐγεννήθησαν νὰ περάσουν τάχιστα τὰς πύλας τοῦ Ἅδου.

Ἐν τῇ συγχρόνῳ Κοινωνίᾳ ἡ διὰ τοῦ τύπου διαφήμισις αὐτοκτονιῶν τινων κατὰ τρόπον συνταρακτικόν, ἡ παράθεσις φωτογραφιῶν τοῦ αὐτοκτονήσαντος καὶ ἄλλων προσώπων ἐνίοτε, ἡ ἀναγραφὴ πλείστων λεπτομερειῶν, ἡ ἡρωποίησις πολλάκις τοῦ αὐτοκτονήσαντος παρασύρει πολλοὺς ἄνδρας ἢ γυναῖκας εἰς αὐτοκτονίαν.

Τὴν αὐτὴν ἂν μὴ μείζονα δύναμιν πρὸς ἐξώθησιν πρὸς αὐτοκτονίαν κέκτηται ὁ Κινηματογράφος, ὁ τόσον ἐξωθῶν πρὸς τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοκτονίαν.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οἱ παράγοντες οὗτοι—Λογοτεχνία, Δημοσιογραφία, Κινηματογράφος—ἐπηρεάζουσι τοὺς ἀσθενεῖς τὴν ψυχήν, τοὺς πάσχοντας ἐξ ψυχικῆς τινος νόσου, ὑποβοσκούσης, ἀλλὰ δυναμένης νὰ σβύσῃ, ἐὰν δὲν παροξυνθῇ ὑπό τινος παράγοντος ὡς οἱ ἀνωτέρω.

Ἂς ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων παραγόντων, οἵτινες αὐξάνουν τὴν συχνότητα τῶν αὐτοκτονιῶν, θέλομεν ὅμως συναντήσει καὶ ἄλλους συμβοηθοῦντας εἰς τὴν μεγαλυτέραν κατά τινα ἔτη αὔξησιν τῆς συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν (Μίμησις κ.λ.π.).

Μειωτικαὶ συνθῆκαι τῆς συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν

α) Οἱ πόλεμοι.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ παράγοντες συνεργοῦντες περιέργως εἰς τὴν κατά τινα

ἔτη αἰσθητὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκτονιῶν εἰς χώραν τινὰ καὶ τοιοῦτος παράγων παραδόξως εἶναι **ὁ πόλεμος** καὶ τοῦτον κυρίως θέλομεν ἐξετάσει ἐκ τῶν ὑποβιβαζόντων τὴν συχνότητα τῶν αὐτοκτονιῶν.

Οἱ Πόλεμοι, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι θὰ προσεδόκα τις ἐπιδρῶσι κατὰ κανόνα ἀνασχετικῶς ἐπὶ τὴν πρόκλησιν αὐτοκτονιῶν, **μεμονωμένων ὅμως ἀτόμων,** καθ' ὅσον ὑπὸ εἰδικὰς περιπτώσεις, ὡς θέλομεν ἴδει, ὁ πόλεμος δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς **ὁμαδικὴν αὐτοκτονίαν.**

Σχετικῶς πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν μεμονωμένων ἀτόμων πλεῖστοι ἐρευνηταὶ στατιστικολόγοι ἰδίᾳ, ἀναφέρουσιν ἐλάττωσιν τῆς συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν εἰς, χώραν τινά, διατρέχουσαν πολεμικὰς περιπετείας. Οὕτω Γάλλοι στατιστικολόγοι ἀναφέρουσιν ἐλάττωσιν τῶν αὐτοκτονιῶν κατὰ τὰ ἔτη 1870—1871 καθ' ἃ διεδραματίζετο ὁ τότε Γαλλογερμανικὸς πόλεμος. Τὴν αὐτὴν ἐλάττωσιν ἀναφέρουν ἐπελθοῦσαν καὶ κατὰ τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους. Ὁ ἐν Βαρσοβίᾳ Καθηγητὴς τῆς Ἰατροδικαστικῆς Dubrowski εἰς δημοσιεύσεις διαφόρους ἀναγράφει, ὅτι ἐν Πολωνίᾳ διαρκοῦντος τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, παρὰ τὰ ἐκ τούτου δεινοπαθήματα τοῦ πληθυσμοῦ, εἶχε κατὰ πολὺ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονιῶν, ἐν ᾧ ἐπῆλθε καταφανὴς αὔξησις αὐτῶν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου.

Ἐν ἀνταποκρίσει ἐκ Βιέννης δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ Ἀγγλικῷ περιοδικῷ Lancet (12 Febr. 1921 p.345) ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς σχετικὰ πρὸς τὸ θέμα ἡμῶν: «Σημαντικὴ πτῶσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκτονιῶν ἐσημειώθη κατὰ τὰ ἔτη τοῦ πολέμου (δηλαδὴ τοῦ πρώτου παγκοσμίου 1914—1918). Ἐν ᾧ κατὰ τὸ 1913 ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονιῶν ἦτο ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ προηγηθὲν ἔτος—περίπου 1500—κατὰ τὸ 1915 ἐμειώθη εἰς 881. Οἱ αὐτοὶ περίπου ἀριθμοὶ ἐδόθησαν καὶ κατὰ τὰ μετέπειτα τρία ἔτη. Κατὰ τὸ 1919 τὸ πρῶτον ἔτος τῆς εἰρήνης ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονιῶν ἀνῆλθεν εἰς 1138 περιπτώσεις, κατὰ δὲ τὸ 1920 εἰς 1189.

Τὴν αὐτὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκτονιῶν ἀναφέρει ὁ Ρῶσσος Καθηγητὴς Bronkansky (1) καὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν ὁ Taylor.

Ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ μορφώσωμεν οὐδ' ἀμυδρὰν ἰδέαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἡ ἡμετέρα πεῖρα, ὡς θέλομεν ἐκθέσει, προέρχεται ἐκ τῶν στατιστικῶν τοῦ Νεκροτομείου τοῦ Ἰατροδικαστικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Τοιοῦτον ὅμως Ἐργαστήριον δὲν ὑπῆρχε κατὰ τὰ 1912—1913, ἔτη τοῦ πρὸς Τουρκίαν καὶ Βουλγαρίαν πολέμου τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τοὺς μετέπειτα δὲ πολέμους ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν ηὐξάνετο κατ' ἔτος ἀποτόμως εἰς βαθμὸν μὴ ἐπιτρέποντα ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων, σχετικῶς πρὸς τὴν κατὰ τοὺς πολέμους τούτους ἐπελθοῦσαν αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν τῶν αὐτοκτονιῶν.

Δεχόμενοι ὅμως, συμφώνως πρὸς τὰς παρατηρήσεις ὅτι κατὰ τοὺς πολέμους ἐπέρχεται ἐλάττωσις τῶν αὐτοκτονιῶν μεμονωμένων ἀτόμων, προσεπάθησαν οἱ διάφοροι παρατηρηταὶ νὰ ἐξηγήσωσι ταύτην. Παραδέχονται ὅτι κατὰ τοὺς πολεμικὰς περιόδους τὸ ἄγχος ἀτόμου τινὸς στρέφεται πρὸς τοὺς ἐπιστρατευθέντας συγγενεῖς, δὲν δίδεται δὲ καιρὸς εἰς τὸ ἄτομον νὰ ἐπισκοπήσῃ ἑαυτὸ καὶ νὰ ἀνεύρῃ—ἢ φαντασθῇ—τὰς αἰτίας ἐκείνας, ψυχικὰς νόσους κατὰ κανόνα, τὰς ἐξωθούσας ἐν τῷ συνήθει βίῳ τὸ ἄτομον εἰς τὴν αὐτοκτονίαν.

Ἐπίσης κατὰ τοὺς πολέμους τὰ ἄτομα κατὰ κανόνα διάγουν ζωὴν σωφρονεστέραν, ἀπέχοντα, κατ' ἀνάγκην, ἴσως, τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ ἄλλων τοξικῶν οὐσιῶν.

Ἡμεῖς δεχόμεθα ὅτι καὶ περιέργειά τις, νοσηρὰ ἴσως, περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ πολέμου, συγκρατεῖ τὰ ἄτομα τὰ ἐπιρρεπῆ πρὸς αὐτοκτονίαν, ἀπὸ τῆς διαπράξεως τοιαύτης. Ἐπιφυλάσσονται νὰ αὐτοκτονήσουν ὅταν παρέλθῃ ἡ πολεμικὴ περίοδος.

Ἐπίσης καθ' ἡμᾶς, ἐὰν εἶναι ἀληθὴς ἡ ἐλάττωσις τῶν αὐτοκτονιῶν κατὰ τοὺς πολέμους, τοῦτο ὀφείλεται κατὰ σημαντικὴν ἀναλογίαν εἰς τὴν διὰ τῆς ἐπιστρατεύσεως ἀπομάκρυνσιν μεγάλου ἀριθμοῦ τοῦ ἀνδρικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, μεταξὺ

(1) Annales de Med. Légale 1926 p. 72.

τῶν ὁποίων πλεῖστοι θὰ εἶναι οἱ ὑποκείμενοι πρὸς αὐτοκτονίαν ὑπὸ τὰς συνήθεις συνθήκας. Ἐπιστρατευόμενοι οὗτοι ζῶσιν ἐν τῷ στρατῷ ὑπὸ συνθήκας τελείως διαφορετικάς, ἀπορροφούσας αὐτούς, ὥστε νὰ μὴ σκέπτωνται τὰ ἐν τῇ ἰδιωτικῇ των ζωῇ κατατρύχοντα αὐτοὺς βάσανα, ὑφ' ὧν πολλάκις ἐξωθοῦνται πρὸς αὐτοκτονίαν.

Κατὰ ταῦτα μὲν προκειμένου περὶ **αὐτοκτονίας μεμονωμένων ἀτόμων.** Ὡς ὅμως εἴπομεν, οἱ πόλεμοι δύνανται νὰ προκαλέσωσιν **ὁμαδικὰς αὐτοκτονίας,** ὀφειλομένας εἰς πατριωτικὴν διέγερσιν, ὑψίστης ἐντάσεως, εἰς ἀπελπισίαν αἰχμαλωσίας μεθ' ὅλων τῶν κακῶν της κ.λ.π. Τὸ δρᾶμα τοῦ Ζαλόγγου, ἡ ἀνατίναξις τοῦ Καψάλη ἐν Μεσολογγίῳ, τῶν Ψαριανῶν εἰς τὰ Ψαρά, τῆς μονῆς Ἀρκαδίου ἐν Κρήτῃ καὶ τόσα ἄλλα δεικνύουν τὴν ἐκ τοῦ πολέμου προκληθεῖσαν ὁμαδικὴν αὐτοκτονίαν. Τοιαῦται ὅμως αὐτοκτονίαι δικαίως ἀπεχωρίσθησαν πως τῶν συνήθων αὐτοκτονιῶν κληθεῖσαι θυσίαι. Παρομοίαν δραματικὴν ὁμαδικὴν αὐτοκτονίαν ἀναφέρει ὁ Ξενοφῶν. Διεδραματίσθη αὕτη εἰς χωρίον τι τῶν Ταόχων καταληφθὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ κάτοικοι πάντες ἐρρίφθησαν κατὰ κρημνῶν καὶ ἀπέθανον: «Ἐνταῦθα δεινὸν ἦν τὸ θέαμα· αἱ γὰρ γυναῖκες ρίπτουσαι τὰ παιδιὰ εἶτα ἑαυτὰς ἐπικατερρίπτουν, καὶ οἱ ἄνδρες ὡσαύτως» (1).

β) Ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἀγωγή.

Δὲν χρήζει ἀναπτύξεως εὐρείας ἡ ἀνασχετικὴ ἐπὶ τῶν αὐτοκτονιῶν ἐπίδρασις τῶν παραγόντων τούτων. Ἡ Χριστιανικὴ μάλιστα θρησκευτικὴ ἀγωγή, δίδουσα τόσα παραδείγματα ὑπομονῆς πρὸς τὰς ἀντιξοότητας τῆς ζωῆς, ἐνισχύει τὸν ἄνθρωπον καὶ διδάσκει αὐτὸν νὰ ἀποφύγῃ πλὴν ἄλλων κακῶν καὶ τὴν αὐτοκτονίαν.

Πλάναι ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν

Ἀναφέραμεν τινὰς τῶν κυριωτέρων παραγόντων οἵτινες ἐπιδροῦν ἐπὶ τὴν συχνότητα τῶν αὐτοκτονιῶν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ λόγοι ἀποπλανῶντες ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν, οἱ ἑξῆς:

α) Ἡ ἀπόκρυψις γενομένης αὐτοκτονίας, διὰ δηλώσεως ὅτι ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς συνήθη τινὰ νόσον. Ὁ λόγος τῆς ἀποκρύψεως διαφέρει κατὰ τὰς περιπτώσεις. Πολλάκις ἡ οἰκογένεια τοῦ αὐτοκτονήσαντος πρὸς ἀποφυγὴν δυσφημήσεως ἀποκρύπτει ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας. Οὕτω τῷ 1950 ἀπεστάλη εἰς τὸ Νεκροτομεῖον πτῶμα ὑπάνδρου γυναικός, ἡλικίας περὶ τὰ 50 ἐτῶν· ἀπέθανεν αὕτη ὑποστᾶσα ἐκτεταμένα ἐγκαύματα κατὰ τυχαίαν, ὡς οἱ οἰκεῖοι της ἔλεγον, ἔκρηξιν μαγειρικῆς βενζινομηχανῆς (γκαζιέρας). Ἡ ἀλήθεια ἦτο ὅτι, διὰ οἰκογενειακὰς περιπετείας, ἡ γυνὴ ἀπελπίσασα ἐπέχυσε βενζίνην ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων της καὶ ἀνέφλεξε ταῦτα, αὐτοκτονήσασα διὰ τοῦ τρόπου τούτου, μὴ σπανίζοντος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν καὶ ἄλλας περιπτώσεις ἀποκρύψεως αὐτοκτονίας δι' ἀποφυγὴν δυσφημήσεως τῆς οἰκογενείας.

β) Ἀπόκρυψις αὐτοκτονίας λόγῳ ἀσφαλείας, ὅταν δηλαδὴ ὁ αὐτοκτονήσας ἦτο ἠσφαλισμένος καὶ δὴ ἀντὶ μεγάλου ποσοῦ. Ἀποδεικνυομένης τῆς αὐτοκτονίας ἡ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία, συνήθως, δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ αὐτοκτονήσαντος τὸ ἀσφαλισθὲν ποσόν. Οὗτοι ἀποκρύπτοντες ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας καὶ ἀποδίδοντες τὸν θάνατον εἰς νόσον ἢ τυχαῖόν τι δυστύχημα ἐπιζητοῦν νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Ἀσφάλεια εἰς τὴν πληρωμήν. Τοιαῦται περιπτώσεις ἐμφανίζονται ἐνίοτε καὶ ἐγείρουσιν ἐνδιαφέροντα ἰατροδικαστικὰ ζητήματα ἀπαιτοῦντα ἐπέμβασιν τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς, τῶν Ἰατροδικαστῶν κλπ.

γ) Δυστυχήματα ἢ ἐγκλήματα ἐκλαμβανόμενα ὡς αὐτοκτονίαι, ἤτοι παρατηρεῖται καὶ τὸ ἀντίθετον τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων. Νὰ ἐκλαμβάνωνται δηλαδὴ ὡς ὀφειλόμεναι εἰς αὐτοκτονίαν περιπτώσεις ὀφειλόμεναι πράγματι εἰς τυχαῖον δυστύχημα ἢ εἰς ἔγκλημα. Περὶ τοῦ θέματος τούτου, ἐξόχως ἐνδιαφέροντος ἀπὸ ἀνακριτικῆς καὶ ἰατροδικαστικῆς πλευρᾶς, θέλομεν ἀσχοληθῇ εἰς τὸ περὶ διαγνώσεως τῶν αὐτοκτονιῶν τμῆμα τῆς μελέτης ἡμῶν.

(1) Ξενοφῶντος: Κύρου Ἀνάβασις—Βιβλίον IV—Κεφ. VII, 13.

Οἱ ἀνωτέρω ἀναφερθέντες λόγοι—ἀπόκρυψις αὐτοκτονίας ἢ ἀπόδοσις εἰς αὐτοκτονίαν ἐγκλήματος ἢ τυχαίου τινὸς γεγονότος—καθιστῶσιν ὁπωσδήποτε ἐπισφαλεῖς τὰς περὶ τῆς συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν κρίσεις.

Παρ' ἡμῖν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν πλήρη στατιστικὴν τῶν αὐτοκτονιῶν μὴ ὑπαρχούσης πλήρως συγκεκροτημένης στατιστικῆς ὑπηρεσίας. Τὰς προσωπικὰς ὅθεν ἡμῶν ἐντυπώσεις ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος θέλομεν στηρίξει εἰς τὴν στατιστικὴν τοῦ Νεκροτομείου τοῦ Ἰατροδικαστικοῦ Ἐργαστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν παραπέμπονται τὰ πτώματα τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ τοῖς Περιχώροις ἐκ βιαίων θανάτων ἀποθανόντων καὶ ἐπομένως καὶ τὰ πτώματα τῶν δι' οἱουδήποτε μέσου αὐτοτονησάντων. Ἐπίσης ἀποστέλλονται καὶ τὰ πτώματα τῶν ἐξ οἱασδήποτε νόσου θανόντων, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἰατρικὴ βεβαίωσις καθορίζουσα τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου.

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν βιβλίων Νεκροτομῶν εἰσήχθησαν εἰς τὸ Νεκροτομεῖον ἀπὸ τῆς συστάσεως τούτου—ἔτος 1914—μέχρι τέλους τοῦ 1953, δηλαδὴ ἐπὶ 40 ἔτη, τὰ πτώματα 19.303 ἀτόμων πάσης ἡλικίας, ἀπὸ τῆς ἐμβρυϊκῆς καὶ ἄνω καὶ παντὸς φύλου. Ἐβεβαιώθησαν δὲ γενόμεναι 1735 αὐτοκτονίαι. Λεπτομερείας ἐπ' αὐτῶν θὰ δώσωμεν κατωτέρω :

Ἀφαιροῦντες ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 19.303 ἀτόμων περίπου 2.303 πτώματα ἐμβρύων, νεογνῶν, βρεφῶν, νηπίων καὶ παίδων κάτω τοῦ 12ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἔχομεν τὰς βεβαιωθείσας 1735 αὐτοκτονίας ἐπὶ πτωμάτων 17.000 ἀτόμων, αὐτοκτονησίμων. ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις.

Συζητήσωμεν ἤδη τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς αὐτοκτονίας ἐν γένει ἐνδιαφέροντα θέματα ἐν συσχετίσει πρὸς τὴν ἡμετέραν στατιστικήν.

4. Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατὰ φῦλον.

Πᾶσαι αἱ στατιστικαὶ ἀνὰ τὰς διαφόρους χώρας δεικνύουν ὅτι αὐτοκτονοῦν περισσότεροι ἄνδρες παρὰ γυναῖκες. Ὑπολογίζουσι δὲ ὅτι πρὸς τρεῖς—καί τι πλέον—αὐτοκτονίας ἀνδρῶν ἀντιστοιχεῖ μία γυναικός. Καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν στατιστικὴν ἐπὶ 1735 αὐτοκτονησάντων ἀτόμων οἱ 1260 ἦσαν ἄνδρες καὶ μόνον 475 γυναῖκες.

Προχείρως ἀποβλέπων τις εἰς τὴν ἄνω ἀναλογίαν ἤθελε παρασυρθῆ εἰς τὸ νὰ νομίσῃ ὅτι τὸ θεωρούμενον ἀσθενὲς φῦλον—τὸ γυναικεῖον—εἶναι ἐν τῇ πραγματικότητι ἰσχυρότερον τοῦ ἀνδρικοῦ καὶ ὅτι ἀντέχει περισσότερον εἰς τὰς ἀντιξοότητας τῆς ζωῆς, τὰς παρασυρούσας πρὸς αὐτοκτονίαν.

Τῇ ἀληθείᾳ ὅμως φαίνεται ὅτι ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς σπανιωτέρας ἐμφανίσεως τῶν αὐτοκτονιῶν εἰς τὰς γυναῖκας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶναι ὅτι ἡ γυνή, μέχρι τοῦδε, ὀλιγώτερον τοῦ ἀνδρὸς ἐκτίθεται εἰς τὰς συντριπτικὰς κοινωνικὰς ἐπιδράσεις, τὰς ἀφροδισίους νόσους, τὰς τοξικομανίας καὶ ἄλλα αἴτια ἐκ τῶν δημιουργούντων ψυχικὴν κατάστασιν τοιαύτην ὥστε νὰ φέρεται ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν. Ἐὰν δὲ ἔλειπεν ὁ ἔρως, τὸ συχνότερον τῶν αἰτίων τῶν ἐξωθούντων τὴν γυναῖκα εἰς αὐτοκτονίαν, ἐλάχιστα θὰ συνεισέφερεν αὕτη καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν στατιστικὴν καὶ εἰς τὰς τῶν ἄλλων.

Δὲν γνωρίζομεν μὲ τὴν καλπάζουσαν ἀνδροποίησιν τῆς γυναικὸς ὁποία θὰ εἶναι ἡ ἀναλογία μετὰ ἔτη τινά. Δικαίως ὅμως πολλοὶ παραδέχονται καὶ ἄλλον λόγον τῆς μεγάλης διαφορᾶς συχνότητος αὐτοκτονιῶν μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Εἶναι δὲ οὗτος ὁ ἑξῆς : Ὁ ἀνὴρ ἀποφασίσας νὰ αὐτοκτονήσῃ σπανίως ἀποτυγχάνει, ἐνῷ ἡ γυνὴ συχνότατα. Τοῦτο δὲ διότι ἡ γυνὴ κακῶς χειρίζεται τὰ ὄργανα, δι' ὧν ἀπεφάσισε νὰ αὐτοκτονήσῃ καὶ ἐπὶ ἐκλογῆς τοῦ προσφιλεστέρου εἰς τὰς γυναῖκας μέσου αὐτοκτονίας, τοῦ δηλητηρίου, οὔτε ἐπαρκῆ δόσιν λαμβάνει καὶ ἐγκαίρως μετανοοῦσα ἐκρήγνυται εἰς κραυγάς, ἐκζητοῦσα βοήθειαν, ἀποτελεσματικὴν πολλάκις.

Εἶναι δὲ οὐχὶ σπανίως αἱ τοιαῦται τῶν γυναικῶν αὐτοκτονίαι σκηνοθετημένη ἠθοποιΐα, κυριώτατα πρὸς ἐξευμένισιν δυστροποῦντος μνηστῆρος—ἢ καὶ ἐραστοῦ—καὶ ἱκανοποίησιν οὕτω τῶν πόθων τῆς ἀποπειραθείσης τὴν αὐτοκτονίαν γυναικός.

(Συνεχίζεται)

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ (ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ) ΩΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

3.—Διεθνὴς ἐργατικὴ βοήθεια.
4.—Διεθνὴς τῶν ἐργατῶν παιδείας.
5.—Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς τῶν νέων.
6.—Διεθνὴς τῶν Μεταφορῶν.
7.—Συνδικαλιστικὴ Διεθνής.

3. Διεθνὴς ἐργατικὴ βοήθεια.

Ἡ Διεθνὴς ἐργατικὴ βοήθεια εἶναι ἀλληλοβοηθητικὴ ἐργατικὴ ὀργάνωσις μὲ σκοπὸ τὴν περίθαλψι τῶν ἐξ ἀπαργιῶν, θεομηνιῶν ἢ καταδιώξεων πασχόντων ἐργατῶν.

Ἱδρύθη τὸ 1921 στὸ Βερολῖνο ἐξ ἀφορμῆς τῆς πείνας, ποὺ ἐμάστιζε τότε τὴ Ρωσσία.

Ἡ διεθνὴς ἐργατικὴ βοήθεια ἀνήκει ὀργανικῶς **στὴν Ἐρυθρὰ συνδικαλιστικὴ Διεθνὴ τῆς Μόσχας** καὶ εἶναι καθαρὸς κομματικὸς οἰκονομικὸς ὀργανισμός.

Ἡ ἐργατικὴ βοήθεια τῆς Ἑλλάδος, εἶναι παράρτημα τῆς Διεθνοῦς αὐτῆς Ἐργατικῆς Βοηθείας καὶ ὠργανώθη τὸ 1924 μετὰ τὴν προσχώρησι τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Ἑλλάδος στὴν Γ' Διεθνῆ τῆς Μόσχας.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργατικῆς βοηθείας γίνεται πανομοιότυπα μὲ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα.

Τὰ μέλη τῆς ἐργατικῆς βοηθείας, ποὺ βρίσκονται στὶς φυλακὲς ἢ στοὺς τόπους τοῦ ἐκτοπισμοῦ των, συγκροτοῦν ὁμάδες, ποὺ λέγονται **«κολλεκτίβες» ἢ «ὁμάδες συμβιώσεως φυλακισμένων ἢ ἐξορίστων».**

Κολλεκτίβα ἀποτελοῦν ὅλοι οἱ ἐκτοπισμένοι μιᾶς νήσου ἢ οἱ φυλακισμένοι μιᾶς φυλακῆς, ἀσχέτως ἂν εἶναι μέλη τοῦ κόμματος ἢ ὄχι, ἀρκεῖ νὰ ἔχουν καταδικασθῆ ἢ ἐκτοπισθῆ γιὰ τὴ δράσι των κατὰ τοῦ Κράτους.

Τὸ σημεῖο αὐτὸ ἔχει ἐξαιρετικὴ σημασία, γιατὶ μᾶς ἀποκαλύπτει μὲ πόση λεπτότητα καὶ πονηρία ἐργάζονται οἱ κομμουνισταί.

Ἡ ἐργατικὴ βοήθεια ἐπιφανειακῶς μὲν λειτουργεῖ, ὡς ἀνεξάρτητος ὀργανισμὸς μὲ ἰδιαίτερα διευθυντικὰ ὄργανα, οὐσιαστικὰ ὅμως καὶ ἡ παραμικρότερη δρᾶσις της στηρίζεται στὶς ἀποφάσεις τῶν ἀντιστοίχων κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων.

Οἱ σκοποί της εἶναι οἰκονομικοὶ καὶ πολιτικοί.

Ἡ Ἐργατικὴ βοήθεια μὲ τὸ «ἐλάχιστο» πρόγραμμα τῶν πολιτικῶν της αἰτημάτων, καὶ μὲ τὴν «καμουφλαρισμένη» ἐμφάνισή της, κατορθώνει μὲ τὴ συστηματικὴ δράσι της ν' ἀποστραγγίζῃ, ὄχι μόνον τὸ ὑστέρημα τῶν ἐργαζομένων, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἀγαθῶν νοικοκυραίων καὶ κεφαλαιούχων ἀκόμη, τῶν ὁποίων ἐκμεταλλεύεται τὰ «φιλανθρωπικὰ» αἰσθήματα.

Ὁ κύριος ὅμως καὶ θεμελιώδης σκοπός της εἶναι πολιτικός. Δηλαδή: α) Ἔχει καθῆκον νὰ προετοιμάζῃ ἀπὸ ἀπόψεως βοηθείας καὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, ὅλους τοὺς ἐργατικοὺς καὶ συνδικαλιστικοὺς ἀγῶνας καὶ ὅλες τὶς ἀπεργίες καὶ στάσεις.

β) Πρέπει ν' ἀναζητῆ σ' ὅλα τὰ ἐργοστάσια καὶ σ' ὅλες τὶς ἐπιχειρήσεις καὶ κέντρα ἐργασίας, συμπαθούντας ἐργάτας, καὶ νὰ προσπαθῆ νὰ τοὺς κατακτήσῃ στὴν κομμουνιστικὴ ἰδεολογία.

γ) Πρέπει νὰ συντρέχῃ ὅλους τοὺς «μαχομένους» καὶ «ἀπεργούντας» ἐργάτας καὶ τὶς οἰκογένειες αὐτῶν.

δ) Ἐπιδιώκει νὰ εἰσχωρῆ στὴν τάξι τῶν ἀνέργων καὶ δυστυχούντων καὶ ἐκεῖ,

διακηρύσσουσα τὰ αἰσθήματα τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τὰ θύματα δῆθεν τῆς «μπουρζουαζίας» νὰ προσηλυτίζῃ τὶς μάζες.

Ὥστε, ἡ Ἐργατικὴ βοήθεια, στὴ σύνθεσι καὶ τοὺς σκοπούς της, εἶναι μιὰ **μαχητικὴ προλεταριακὴ βοηθητικὴ ὀργάνωσις,** ποὺ μὲ τὴ δρᾶσι καὶ τὴν δραστηριότητά της, ἀφίνει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι, τὸ σπουδαιότερό της καθῆκον εἶναι, ἡ «κατακρήμνισις τῆς καπιταλιστικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἀστικοῦ Κράτους».

Ἡ δρᾶσις τῆς Ἐργατικῆς Βοηθείας συνίσταται :

1) Στὴν ὀργάνωσι ἐκδρομῶν, μὲ τὶς ὁποῖες ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰσπράττονται μεγάλα χρηματικὰ ποσά, ἀφ' ἑτέρου δὲ δίδεται εὐκαιρία γιὰ τὴν ἐνέργεια προπαγάνδας τῆς κομμουνιστικῆς ἰδεολογίας.

Τὸ τερπνόν, δηλαδή, συνδυάζεται μετὰ τοῦ κομμουνιστικῶς ὠφελίμου.

2) Στὴν ὀργάνωσι ἐράνων μὲ δελτία, γραμματόσημα, σήματα, ἀναμνηστικὰ δελτάρια, καὶ μὲ χίλιες δύο ἄλλες πονηρὲς μεθόδους.

3) Στὴ διανομὴ λαχείων καὶ στὴν ὀργάνωσι διαφόρων ἀγορῶν.

4) Στὴν ἐνίσχυσι τῶν κομμουνιστικῶν πυρήνων γιὰ τὴν ὀργάνωσι ἀπεργιῶν συγκεντρώσεων καὶ ἐκνόμων διαδηλώσεων.

5) Στὴν ὀργάνωσι χοροεσπερίδων, μουσικοθεατρικῶν παραστάσεων, συγκεντρώσεων, γιὰ τὸν ἴδιο πάντα σκοπό.

Τὸ ἔργο δὲ αὐτὸ ἐνισχύεται, ἐν ἀγνοίᾳ των φυσικά, καὶ ἀπὸ πλουσίους ἀστοὺς καὶ ἀνωτάτους διοικητικοὺς καὶ δικαστικοὺς ἀκόμη ὑπαλλήλους, ὑπῆρξαν δὲ μέλη τῆς Ε.Β.Ε. πρόσωπα κατέχοντα ἀνωτάτας θέσεις στὰ διάφορα πολιτικὰ συγκροτήματα.

Ἡ ἐργατικὴ βοήθεια ἀνεμίχθη ἐνεργῶς καὶ σὲ γενικώτερα ζητήματα πολιτικῆς μορφῆς, ἐνεργοῦσα ἐπὶ τῇ βάσει ὁδηγιῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ὅπως π.χ. στὸν δημοκρατικὸ συνασπισμό, στὴν συγκρότησι τοῦ Παλλαϊκοῦ Μετώπου καὶ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου κ.λ.π.

Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι καταβάλλεται κάθε προσπάθεια, ὅπως ἡ ἐργατικὴ βοήθεια ἐμφανίζεται ὡς ὀργάνωσις ἀνεξάρτητος καὶ ὡς μὴ ἔχουσα καμμία σχέσι μὲ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, πολὺ δὲ περισσότερο μὲ ἄλλα πολιτικὰ κόμματα ἢ ὀργανώσεις.

Καὶ τοῦτο γίνεται ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ νὰ μπορῇ νὰ κάνῃ ἐλεύθερα τὴν προπαγάνδα καὶ τὸν προσηλυτισμό, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν πτωχῶν καὶ ἀνέργων, ἀποσπᾷ μὲ μεγαλύτερη εὐκολία βοηθήματα καὶ ποσὰ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, καὶ παρὰ προσώπων, ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέσι μὲ τὸν κομμουνισμό.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἐργατικῆς βοηθείας ἀποκαλεῖται **«Μάννα τῶν ἐργαζομένων».**

Τὸ ἄλλοτε Ὑφυπουργεῖο Δημοσίας Ἀσφαλείας γιὰ νὰ ἀνακόψῃ τὸ ἔργο τῆς ἐργατικῆς βοηθείας, μὲ ἀνακοινώσεις, ποὺ ἐκοινοποιοῦντο εὐρύτατα στὶς ἐφημερίδες, ἔκαμε γνωστοὺς τοὺς σκοπούς της στοὺς πολίτες καὶ ἐφίστα τὴν προσοχή τους, ὥστε νὰ μὴ παρασύρωνται ἀπὸ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα καὶ ἐνισχύουν τοὺς κομμουνιστάς.

Κατόπιν αὐτοῦ ἀμέσως οἱ κομμουνισταὶ ἄλλαξαν τὸν τίτλο τῆς ἐργατικῆς βοηθείας καὶ τῆς ἔδωσαν τὸ νέο τίτλο **«Λαϊκὴ Πρόνοια».**

Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο πῆρε ἀργότερα ἡ Ἐργατικὴ Βοήθεια καὶ ἄλλους παρεμφερεῖς ἀπατηλοὺς τίτλους ὅπως τὸν τίτλο **«Ἑταιρεία προστασίας ἀπόρων καὶ ἀναξιοπαθούντων»** καὶ τὸν σημερινὸ τίτλο **«Κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη».**

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πρέπει πάντοτε οἱ ἁρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίες νὰ κάμουν γνωστὸ στὸ κοινὸ ὅτι, ὁποιαδήποτε παροχή, εἴτε χρηματική, εἴτε εἰς εἶδος, ποὺ δίδεται σὲ φιλανθρωπικὴ ὀργάνωσι, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἐπίσημα ἀνεγνωρισμένη ἀπὸ τὸ Κράτος, ἐνδέχεται νὰ διοχετεύεται στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νὰ ἔχῃ ἀσχημες συνέπειες, ποινικὲς ἢ καὶ διοικητικές.

Αὐτὰ σχετικῶς μὲ τὴν Διεθνὴ Ἐργατικὴ Βοήθεια.

4. Διεθνὴς τῶν ἐργατῶν Παιδείας.

Ἡ Διεθνὴς αὐτὴ εἶναι ὀργάνωσις τῶν λειτουργῶν τῆς κατωτάτης καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως, ποὺ ἱδρύθη τὸ ἔτος 1919 εἰς τὸ Βορδὼ τῆς Γαλλίας.

Μέλη αὐτῆς γίνονται ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς παραδέχονται «**τὴν » πάλη τῶν τάξεων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν ἐργαζομένων τάξεων, » τὴν πάλη κατὰ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, κατὰ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ διεθνοῦς » φασισμοῦ**» (ἄρθρ. 10 τοῦ καταστατικοῦ).

Ἐπομένως γίνονται δεκτοὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ὅλων τῶν Σοσιαλ. ἀποχρώσεων.

Τὰ μέλη τῆς Διεθνοῦς ἐργατῶν παιδείας εἶναι ὠργανωμένα εἰς τμήματα ἢ ὁμάδες.

Τέτοια ὁμὰς ὑπῆρχε καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐξέδιδε μάλιστα ὡς ὄργανο τὴν «Νέα Ἀγωγή».

Ἡ Διεθνὴς αὐτὴ συγκαλεῖ διάφορα συνέδρια.

Τὸ 5ο συνέδριο αὐτῆς ἔγινε στὴν Λειψία.

5. Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς τῶν Νέων (Κομμουνιστικὴ Νεολαία).

Ἱδρύθη τὸ 1919 ταὐτοχρόνως μὲ τὴν Γ' Διεθνὴ καὶ ἔχει ἕδρα τὴ Μόσχα. Σκοπός της εἶναι ἡ προπαγάνδα καὶ ἡ ὀργάνωσις τῶν νέων σύμφωνα μὲ τὶς κομμουνιστικὲς ἀρχές.

Ἡ Διεθνὴς αὐτὴ παρουσιάζεται ὡς ἕνας ἀνεξάρτητος ὀργανισμός, ἀλλὰ προστατεύεται καὶ παίρνει ἐντολὲς ἀπὸ τὰ Κομμουνιστικὰ κόμματα, στὰ ὁποῖα γράφονται τὰ μέλη της, ὅταν γίνουν ἐνήλικα.

Ὀργανωτικῶς οἱ ὀργανώσεις αὐτὲς τῶν Νέων ἀνταποκρίνονται στὶς ἀνάγκες τῆς μάζης τῶν νέων ἐργατῶν καὶ γιαυτὸ διατηροῦν σχετικὴ ἀνεξαρτησία.

Σὲ κάθε χώρα ὅμως, τελοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τὴν καθοδήγησι τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ ἀντιστοίχου κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Ἔτσι ἡ Ὁμοσπονδία Κομμουνιστικῶν Νεολαιῶν τῆς Ἑλλάδος (Ο.Κ.Ν.Ε.) ἀποτελοῦσε τὴν πρωτοπορία τοῦ Κ.Κ.Ε. σὲ κάθε παράνομο δρᾶσι.

Ἡ Ο.Κ.Ν.Ε. ἱδρύθη στὶς 28 Νοεμβρίου 1922 στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου εἶχε τὴν ἕδρα της μέχρι τοῦ 1933, ὁπότε μετεφέρθη στὰς Ἀθήνας.

Κατὰ τὸ 1923 ἡ Ο.Κ.Ν.Ε. προσεχώρησε ἐπισήμως στὴν Κ.Δ.Ν. (Κομμουνιστικὴ Διεθνὴ Νέων), τῆς ὁποίας ἔκτοτε ἀποτελεῖ τμῆμα.

Ἔτσι καὶ στὶς ὀργανώσεις αὐτὲς ἀνώτατο καθοδηγητικὸ ὄργανο ὑπῆρξε καὶ πάλι ἡ Γ' Διεθνὴς τῆς Μόσχας.

Σήμερα ἡ Ο.Κ.Ν.Ε. ἐμφανίζεται μὲ τὸν τίτλο τῆς Ε.Π.Ο.Ν.

6. Διεθνὴς τῶν Μεταφορῶν.

Αὐτὴ ἱδρύθη τὸ 1896, ἀργότερα διελύθη σχεδόν, καὶ ἱδρύθη καὶ πάλι στὰ 1919 μὲ ἕδρα τὸ Ἀμστερδάμ, εἶναι δὲ μιὰ διεθνὴς ὀργάνωσις τῶν Ἐθνικῶν ὁμοσπονδιῶν ναυτεργατῶν σιδηροδρομικῶν καὶ λοιπῶν ἐργατῶν μεταφορῶν.

7. Συνδικαλιστικὴ Διεθνής.

Αὐτὴ ἱδρύθη τὸ 1905 στὸ Δουβλῖνο καὶ ἀπὸ τὸ 1919 ἔχει ἕδρα τὸ Ἀμστερδάμ.

Εἶναι ἐπαγγελματικὴ ὀργάνωσις τῶν Ἐθνικῶν Ἐργατικῶν Ὁμοσπονδιῶν καὶ ἔχει σκοπὸ τὴν Διεθνῆ συνεννόησι τῶν ἐργατῶν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἐνεργειῶν στὶς νόμιμες ἀπαιτήσεις των.

Ἡ Διεθνὴς αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ δυνατὴ ἐργατικὴ ὀργάνωσις τοῦ κόσμου καὶ παίζει σπουδαῖο ρόλο στὴν πολιτικὴ ζωή, γιατὶ ἐκεῖνοι, ποὺ τὴν διευθύνουν μετέχουν σὲ διεθνὴ συνέδρια ὅπως τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας καὶ σὲ κάθε ἐπίσημη Διεθνὴ πολιτικὴ ὀργάνωσι. Ἐλάμβανον δὲ μέρος καὶ στὴν ἄλλοτε Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

Αὐτὲς εἶναι, οἱ Διεθνεῖς ἐργατικὲς ὀργανώσεις, ποὺ ὅλες σχεδόν, ὅπως ἀναφέραμε εἶναι κομμουνιστικές, πλὴν τῆς Συνδικαλιστικῆς Διεθνοῦς καὶ τῆς Διεθνοῦς τῶν Μεταφορῶν, οἱ ὁποῖες εἶναι καθαρῶς ἐπαγγελματικὲς ἐργατικὲς ὀργανώσεις μὲ σκοπὸ τὴν ἐπιτυχία στὶς νόμιμες διεκδικήσεις των.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ - ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὑπὸ κ. **ΑΝΑΣΤ. ΓΑΡΔΙΚΑ**, Ὑπαστ. Α'.

1.—Κοινωνία. Ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωή.
2.—Αὐτεπάγγελτος δίωξις τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τῆς πολιτείας.
3.—Γενικῶς περὶ Ἀστυνομίας. Ἔργον καὶ ἀποστολὴ τῆς Ἀστυνομίας. Σημασία αὐτῆς διὰ τὸ ἄτομον, τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ Κράτος.
4.—Τὸ ἔγκλημα προσβάλλει τὴν ὁλότητα.
5.—Προληπτικὸν ἔργον τῆς Ἀστυνομίας. Τὸ ἔργον αὐτῆς κατὰ Ronalt Martin Howe M. C. τῆς SCOTLAND YARD.
6.—Ἡ ἰδέα τῆς Ἀστυνομίας τείνει νὰ καταστῇ ὑπερεθνικὴ διὰ τὰ ἐλεύθερα Κράτη.
7.—Τί ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ καὶ δι' αὐτήν.
8.—Ὑποχρεώσεις τοῦ κοινοῦ ἔναντι τῆς Ἀστυνομίας.

«Πολιτικὸν ὁ ἄνθρωπος ζῷον πάσης μελίττης
καὶ παντὸς ἀγελαίου ζῴου μᾶλλον».
(Ἀριστ. Πολ. Α. Ι. 2)

1. Ἀπ' ἀρχῆς τῆς συμβιώσεως τῶν ἀνθρώπων ἡ ἐπικοινωνία τούτων ἐκρίθη ἀπαραίτητος πρὸς εὕρεσιν τροφῆς καὶ προφύλαξιν ἐκ τῶν παντοειδῶν ἐχθρῶν. Διὰ τῆς ἐπικοινωνίας ἡ συνεργασία τῶν ἀνθρώπων ἐπετεύχθη καὶ ἐτέθη ἡ βάσις τῆς κοινωνίας.

Κοινωνία καλεῖται τὸ ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ συμβιοῦν σύνολον τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες εὑρίσκονται ἐν διαρκεῖ ἀλληλεπιδράσει καθοριζομένην ὑπὸ κοινῶν ἐλατηρίων ἢ σκοπῶν.

Ἡ μικροτέρα ὠργανωμένη κοινωνικὴ ὁμὰς εἶναι ἡ οἰκογένεια, ἧς ἡ μορφὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἑκάστοτε τοιαύτης τοῦ πολιτισμοῦ ἑκάστου λαοῦ καὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν. Ἡ οἰκογένεια ἔχει μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς κοινωνίας διότι αὕτη :

α) Ἀποτελεῖ τὴν ἑστίαν τῆς ἠθικῆς, καθ' ὅσον θρησκεία, ἠθικὴ καὶ παιδεία ἐμφυτεύονται δι' αὐτῆς ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων καὶ παραμένουν ἐφ' ὅρου ζωῆς καὶ

β) ἀποτελεῖ οἰκονομικὸν φορέα.

Ἡ οἰκογένεια ὡς εἶπεν ὁ Βίλτωρ Οὐγκὼ ἀποτελεῖ τὸ κρύσταλλον τῆς κοινωνίας.

Ἐν τῇ κοινωνίᾳ διακρίνομεν ἀτομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωήν.

α) Ἡ ἀτομικὴ ζωὴ ἐμφανίζεται ὡς δρᾶσις καὶ ἐνέργεια ἀπορρέουσα ἀπὸ τὰς πηγὰς τῆς ἀνθρωπίνης ζωτικότητος καὶ δυναμικότητος, ἀπὸ τὴν βούλησιν καὶ τὰ συναισθήματα ὑπήκουσα ὄχι μόνον εἰς τὴν ψυχρὰν λογικὴν καὶ τὸ συμφέρον ἀλλὰ κυρίως εἰς ἔνστικτα, εἰς τάσεις καὶ ἐπιθυμίας.

β) Ἡ κοινωνικὴ ζωὴ ἐμφανίζεται ὡς ἓν σύνολον, ὡς ἡ συνισταμένη τῶν ἀτομικῶν δυνάμεων καὶ ἐνεργειῶν, αἵτινες στενῶς καὶ ἀδιασπάστως πρὸς ἀλλήλας συμπλέκονται καὶ συνεννοοῦνται κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δημιουργοῦν συμπαγῆ καὶ ἀδιαίρετον ἑνότητα. Ἄρα αὕτη παρουσιάζει μίαν ἀδιάσπαστον ἑνότητα ἡ ὁποία ἀποτελεῖται καὶ συνίσταται ἀπὸ τὰς ἀτομικὰς δυνάμεις. Ἡ κοινωνικὴ ζωὴ εἶναι συνεχὴς ἐνέργεια καὶ ἀέναος δημιουργία ἐμφανιζομένη ὡς σύμπλεγμα ἀνθρωπίνων πράξεων καὶ ἐνεργειῶν, αἵτινες ἔχουν τὴν ἀφετηρίαν των εἰς τὸν ψυχοβουλητικὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων, ἤτοι εἰς πάθη καὶ ἐπιθυμίας, εἰς κρίσεις καὶ δοξασίας αὐτῶν.

'Ο C. Tarde εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ Le lois de l' imitation ὑποστηρίζει ὅτι ἡ κοινωνία εἶναι ἄθροισμα ἀτόμων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπικρατεῖ ὁ Νόμος τῆς μιμήσεως, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἕνα ἄτομον ἐπιδρᾷ καὶ μεταβάλλει τὸ ἄλλο καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τούτου δύνανται νὰ ἐξηγηθοῦν ὅλα τὰ συλλογικὰ φαινόμενα.

'Ενῷ ὁ Em. Durkheim δέχεται ὅτι εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν ἐμφανίζεται καὶ ὑπάρχει κάτι τὸ νέον, τὸ κοινωνικόν, τὸ ὁποῖον ἐξαφανίζει τὸ ἀτομικόν. 'Εκ τῶν δύο ὡς ἄνω ἀπόψεων προέκυψεν ἡ ὀρθοτέρα τοιαύτη καθ' ἣν τὰ ἄτομα ἀσκοῦν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ ἡ κοινωνικὴ ὁλότης διαμορφώνει καὶ ἐπηρεάζει τὰ ἄτομα. "Οθεν διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας εἶναι ἐξ ἴσου ἀναγκαία καὶ ἡ διατήρησις τῆς ἀτομικότητος τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἐννοίας τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Σήμερον πρὸς καλυτέραν μελέτην τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐκ ταύτης προκυπτόντων φαινομένων, ἤτοι τῶν βιολογικῶν νόμων τῶν διεπόντων τὸν ὑπεροργανισμὸν τῆς κοινωνίας, τῆς ἐπιδράσεως τῶν κληρονομικῶν ἰδιοτήτων τῶν ἀτόμων ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τῆς ἠθικότητος καὶ τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν ὡς πρὸς τοὺς κοινωνικοὺς ὅρους κ.λ.π. διάφοροι ἐπιστημονικοὶ κλάδοι ἐδημιουργήθησαν ὡς ἡ Κοινωνιολογία, ἡ Βιολογικὴ τοιαύτη, ἡ κοινωνικὴ ἠθικὴ κ.λ.π. Παρὰ ταῦτα αἱ κοινωνίαι δὲν ἐμφανίζονται οὐδὲ εἰσὶ τέλειαι, βαδίζουν ὅμως πρὸς τὴν τελειότητα καὶ ἀγωνίζονται πρὸς ἀπόκτησιν ταύτης διηνεκῶς.

Μία ἐκ τῶν κοινωνικῶν ἀτελειῶν ὡς καὶ τῶν τοιούτων τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ ἔγκλημα. Τοῦτο διαταράσσει τὴν ἁρμονικὴν συμβίωσιν τῶν ἀτόμων καὶ ὡς ἐκ τούτου πολὺ ἐνωρὶς διεπιστώθη ἡ ἀνάγκη τῆς τιμωρίας τοῦ ἐγκληματίου, ἥτις διελθοῦσα ἐκ τῆς μορφῆς τῆς ἰδιωτικῆς ἐκδικήσεως ἐπεβάλλετο διὰ τοῦ συστήματος τῆς δημοτικῆς ἀγωγῆς. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ὄχι μόνον ὁ παθών, ἀλλὰ καὶ πᾶν μέλος τῆς κοινωνίας, θεωρούμενον προσβληθὲν ἐκ τῆς πράξεως τοῦ ἐγκληματίου, εἶχεν τὸ δικαίωμα νὰ διώξῃ τοῦτον διὰ τῆς κινήσεως κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς. Τὴν ἐν λόγῳ ἀρχὴν ἀνευρίσκομεν τὸ πρῶτον εἰς τὸ 'Αρχαῖον 'Ελληνικὸν δίκαιον : Οὕτω ἐν 'Αθήναις ἐπὶ Σόλωνος ἐθεσπίσθη «'Εξεῖναι τῷ βουλομένῳ τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων». ('Αριστ. 'Αθην. Πολ.).

2. Σήμερον ἀναγνωρισθείσης τῆς ἀρχῆς ὅτι τὸ ἔγκλημα προσβάλλει τὸ Κράτος καὶ τὴν ὁλότητα ἀνέλαβεν ἡ Πολιτεία τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ δικάζειν καὶ τιμωρεῖν τὰς ἀδίκους πράξεις χάριν τοῦ κοινωνικοῦ συμφέροντος. "Ητοι αὕτη ἀνέλαβεν τὴν αὐτεπάγγελτον δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος. Διὰ τῆς τοιαύτης διώξεως τῶν ἐγκληματικῶν τοῦ ἀνθρώπου πράξεων ἡ Πολιτεία ἀσκεῖ τὸ ἀναμφισβήτητον δικαίωμα τῆς συντηρήσεως τῆς κοινωνίας διττῶς, ἤγουν διὰ τοῦ καταναγκασμοῦ καὶ τῆς καταστολῆς. Οἱ τρόποι οὗτοι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων ἀσκούμενοι τυγχάνουν ἀπολύτως ἀναγκαῖοι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κοινωνικῆς τάξεως. Τὰ ὡς ἄνω δικαιώματα ἡ Πολιτεία ἀσκεῖ κυρίως διὰ τῆς 'Αστυνομίας.

3. 'Η λέξις 'Αστυνομία ἔχει τὴν ὡραιοτέραν ἐτυμολογίαν. 'Ο ὅρος οὗτος περιλαμβάνει ἀπὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄστεως καὶ τῆς ὑπερασπίσεώς του. Περὶ τῆς σημασίας τῆς 'Αστυνομίας ὁ Μενὲς ὅστις ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν πρώτων Βασιλέων τῆς Αἰγύπτου (2969 π.Χ.), καὶ ὅστις ἔζησεν πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ 'Αριστοτέλους, εἶχεν διακηρύξει ὅτι ἡ 'Αστυνομία εἶναι τὸ πρῶτον καὶ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἑνὸς λαοῦ.

Σήμερον ἡ 'Αστυνομία ἀποτελεῖ κοινωνικὴν ὁμάδα ἀπαρτιζομένην ἐξ ἀτόμων ἑκουσίως ἐντασσομένων εἰς αὐτὴν καὶ συνειδητῶς ἡνωμένων πρὸς ἐπίτευξιν ὡρισμένου σκοποῦ. Αὕτη ὑπάγεται εἰς τὰς διακυβερνητικὰς καὶ προστατευτικὰς κοινωνικὰς ὁμάδας.

Διὰ τῆς λέξεως 'Αστυνομία ὑποδηλοῦται :

α) Κρατικὴ τις 'Αρχὴ διεπομένη ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν

καὶ λειτουργίαν, ἥτις ἐφαρμόζει τοὺς ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς 'Εξουσίας θεσπιζομένους νόμους καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως λαμβανόμενα μέτρα, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς προστασίας καὶ ἐξασφαλίσεως συγκεκριμένων τῶν πολιτῶν δικαιωμάτων καὶ

β) ἡ συστηματικὴ στρατηγικὴ τοῦ ἀγῶνος τοῦ δικαίου κατὰ τοῦ ἐγκλήματος.

'Η 'Αστυνομία εἶναι ἐκτελεστικὴ 'Αρχὴ λειτουργοῦσα πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἠθικῆς αὐτοσυντηρήσεως τῆς κοινωνίας. Εἶναι φορεὺς τῆς ἰσχύος τῆς κοινωνικῆς ὁλότητος ἧς τμῆμα τυγχάνει καὶ ἀποτελεῖ δημοσίαν δύναμιν κατέχουσαν ἐξαιρετικὴν θέσιν μεταξὺ τῆς ὅλης ἐσωτερικῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους. Αὕτη οὐ μόνον παρακολουθεῖ τὴν κοινωνικὴν ἐξέλιξιν, ἀλλὰ προηγεῖται ταύτης διὰ τῆς ἐπιμελοῦς μελέτης τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν, ἐφελκύουσα ἐπ' αὐτῶν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων, ὑποδεικνύουσα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ρύθμισιν τῆς ἐν γένει κοινωνικῆς ζωῆς καὶ ἐξασφάλισιν τῆς εὐημερίας τοῦ συνόλου.

'Η ἀρχὴ αὕτη διαμορφοῦται ἐπηρεαζομένη ἀπὸ ποικίλους παράγοντας σχέσιν ἔχοντας πρὸς τὸν πολιτισμόν, τὴν μόρφωσιν, τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, τὰς τοπικὰς συνθήκας κ.λ.π. Διὸ ἀποτελεῖ τὸ βαρόμετρον τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἑνὸς λαοῦ καὶ ἀποδεικνύει τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ του. Συμβάλλει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας δι' ἀδιακόπου ἐπεμβάσεως, συνεχοῦς μερίμνης καὶ ἐπιμόνου προσπαθείας μὲ σκοπὸν τὴν προσαρμογὴν τῶν πράξεων παντὸς ἀτόμου εἰς τὰς κοινωνικὰς σχέσεις, εἰς τὰ ζητήματα ἅτινα δημιουργεῖ ὁ πολιτισμὸς καὶ γενικῶς εἰς ὡρισμένας ἠθικὰς ἀξίας, διὰ τὴν ἐπίτευξιν ὡρισμένων ἠθικῶν ἰδεωδῶν.

Αὕτη μεριμνᾷ καὶ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν προστασίαν τῶν παίδων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περὶ ἀνηλίκων νομοθεσίας, προλαμβάνουσα ὅσον ἔνεστι τὴν ἠθικὴν διαφθορὰν τούτων, ἥτις οὐ μόνον εἰδεχθὴς εἰς τὴν κοινωνίαν τυγχάνει, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπικίνδυνος, καθ' ὅσον αὕτη ἀποτελεῖ τὴν θύραν τῆς εἰσόδου εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐγκληματικότητος.

'Η δρῶσα αὕτη Κρατικὴ ἐξουσία, ἧς ἡ δρᾶσις εἶναι δημιουργικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ μεριμνᾷ διὰ τὴν πραγματοποίησιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀξιωμάτων τοῦ δικαίου εἰς ἁπάσας τὰς σχέσεις τῆς ζωῆς. 'Υπεραμύνεται τῆς κοινωνικῆς τάξεως καὶ ὁμαδικῆς ὀργανώσεως, συμβάλλουσα αὐτομάτως τὰ μέγιστα εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ "Εθνους, οὗτινος ἀποτελεῖ τὸ ἀμυντικὸν ὅπλον κατὰ τῶν κοινωνικῶν ἐπιδρομέων. "Ανευ τῆς ἐν λόγῳ ἐξουσίας ἡ κοινωνία ἴσως νὰ μετεβάλλετο εἰς ἕνα σύνολον πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ὁποίου θὰ ἐκτυλλίσσωντο καθ' ἑκάστην σκηνὲς ὠμοτήτων καὶ φρικαλεοτήτων. Διὸ δικαίως ἡ παγίωσις καὶ ἡ διατήρησις τῆς ἐννόμου τάξεως ἀποτελεῖ τὴν Λυδίαν λίθον ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐλέγχεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὅλου 'Αστυνομικοῦ συστήματος. Αὕτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς εἰρήνης γνωρίζουσα τὰς ὑπόπτους κινήσεις τῶν τυχὸν ἀντεθνικῶς δρώντων, τοὺς ὑπόπτους τοιαύτης ἐνεργείας ὡς καὶ τοὺς διεπομένους ὑπὸ ρευστῆς 'Εθνικῆς συνειδήσεως, ἐνεργεῖ ἀναλόγως ἵνα οὗτοι καταστῶσιν ἀνίκανοι πρὸς πραγματοποίησιν τῆς διαβρωτικῆς των ἐνεργείας συμβάλλουσα οὕτω εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τοῦ "Εθνους ὑγείας καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ. 'Ωσαύτως ἐν καιρῷ πολέμου ἐξασφαλίζει τὰ μετόπισθεν τῶν ἀγωνιζομένων δυνάμεων, ἀναλαμβάνει τὴν ἀσφάλειαν τῶν ζωτικῆς σημασίας ἐπιχειρήσεων καὶ γενικῶς διεξάγει ἔργον ὑψίστης 'Εθνικῆς σημασίας. 'Ιδιαιτέρως σήμερον ὅτε ὁ πόλεμος μεταφέρεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν κάμψιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀμυντικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος προόρισται νὰ διεξαγάγῃ ἔργον ἀντάξιον τοῦ τῶν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀγωνιζομένων 'Εθνικῶν δυνάμεων. Διό δικαίως εἰς τὴν 'Αστυνομίαν ἀνετέθη ἡ σχηματοποίησις, ὀργάνωσις καὶ ἐκπαίδευσις τῶν Μονάδων Παθ. 'Αεραμύνης, αἵτινες τῆς 'Αστυνομίας πρωτοστατούσης θὰ μεταβληθοῦν μετ' αὐτῆς εἰς ἄθραυστον καὶ κατὰ πάντα γενναῖον στρατὸν τῆς ἐνδοχώρας.

Περὶ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῆς 'Αστυνομίας εἰς δεδομένην στιγμὴν ἐγγυ-

ᾶται τὸ παρελθὸν αὐτῆς, ὅπερ γέμει παραδειγμάτων 'Εθνικοῦ μεγαλείου, ἐξάρσεως καὶ ἀναμφισβητήτου ἀφοσιώσεως πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ γένους. Αὕτη κατὰ τοὺς προσφάτους 'Εθνικοὺς ἀγώνας προσέφερεν ἀφθόνως τὸ αἷμα τῶν μελῶν της. Πλέον τῶν 250 συναδέλφων μας προσέφεραν τὸ σφρίζον νεανικόν των αἷμα ἐν τῇ προασπίσει τῶν 'Εθνικῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.

4. Ὡς προεἴπομεν ἡ κοινωνικὴ ζωὴ παρουσιάζει ἀδιάσπαστον ἑνότητα καὶ συνεπῶς ἡ κοινωνία δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἑνιαία καὶ ἀδιαίρετος. Ὅθεν πᾶσα ἐγκληματικὴ πρᾶξις στρεφομένη κατ' ἑνὸς μέλους ταύτης θεωρεῖται ὡς στρεφομένη κατὰ πάντων τῶν μελῶν της, κατ' αὐτῆς ταύτης τῆς κοινωνίας ἧς τὸ κοινὸν περὶ δικαίου συναίσθημα τιτρώσκεται κατὰ τρόπον ὥστε, ἅπαντα τὰ μέλη ταύτης νὰ ὠχριοῦν καὶ νὰ κλονίζωνται εἰς τὸ ἄκουσμα διαπράξεως ἑνὸς τρομεροῦ καὶ ἀπαισίου ἐγκλήματος. Ὁ φόβος οὗτος δηλητηριάζει τὴν ὕπαρξιν τῶν διαβιούντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀτόμων, ἐπηρεάζει τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ὁρμὴν αὐτῶν ἐν κοινῇ βλάβῃ τῆς ἐν γένει προόδου. Ἐπομένως ἡ 'Αστυνομία ὑπεραμυνομένη τῆς 'Εθνικῆς ἀκεραιότητος καὶ ἀσφαλείας, προστατεύουσα τὴν ζωήν, τὴν τιμήν, τὴν περιουσίαν, τὴν ὑγείαν κλπ. τῶν πολιτῶν, τὰ μέγιστα συμβάλλει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἔθνους καὶ εἰς τὴν ἐν γένει πρόοδον τῶν κατ' ἰδίαν πολιτῶν κεχωρισμένως καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου γενικῶς.

5. Τὸ ἔργον της ἡ 'Αστυνομία ἀσκεῖ καὶ ἐπιτυγχάνει διὰ τῆς προλήψεως καὶ καταστολῆς τοῦ ἐγκλήματος. Κυρίως ὅπως ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ταύτης κρίνεται ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῆς προληπτικῆς αὐτῆς ἱκανότητος.

Ἡ πρόληψις τῶν ἐγκλημάτων καὶ γενικῶς τῶν πράξεων ἐκείνων αἵτινες δύνανται νὰ διασαλεύσουν τὸ κοινὸν περὶ δικαίου συναίσθημα, ἐπιτυγχάνεται διὰ διαφόρων μεθόδων ὧν ἡ ἀνάπτυξις εἶναι ἔργον τῆς ἐπιστημονικῆς 'Αστυνομίας. Πάντως εἰς τὴν πρόληψιν διαπράξεως ἐγκληματικῶν πράξεων τὰ μέγιστα ἐπενεργεῖ καὶ συμβάλλει ἡ ἰδέα τῆς ὑπάρξεως μιᾶς κατὰ πάντα ἀξίας 'Αστυνομικῆς 'Αρχῆς, καθ' ὅσον ὡς κοινῶς λέγομεν, «ὁ φόβος φυλάει τὰ ἔρημα» ἔτι δὲ περισσότερον ἡ παρουσία ἐκπροσώπων ταύτης ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ. Ἡ παρουσία αὐτὴ τῶν 'Αστυνομικῶν ὀργάνων ἐνέχει τοιαύτην σημασίαν διὰ τὸ προληπτικὸν αὐτῆς ἔργον, ὥστε πολὺ δικαίως ὁ Guilhermet εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐγκληματικὸν περιβάλλον λέγει ὅτι «διὰ τὰ ἄτομα ἄτινα ἠθικῶς εὑρίσκονται εἰς τὰ ὅρια τῆς ἐγκληματικότητος, ἡ παρουσία τοῦ Χωροφύλακος τυγχάνει ἀρχὴ σοφίας».

Περὶ τῆς σπουδαιότητος, σοβαρότητος καὶ σκληρότητος τοῦ 'Αστυνομικοῦ ἐπαγγέλματος ὁ Rarnald Martin Howe M.C. τῆς SCOTLAND YARD εἶπεν: Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ 'Αστυνομικοῦ εἶναι ἐξόχως σοβαρὸν καὶ ἐπίπονον καὶ τὸ μόνον ὅπερ ἀπαιτεῖ τὴν μεγαλυτέραν διανοητικὴν καὶ φυσικὴν ἐνέργειαν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπαναρχίσω τὴν ζωήν μου, γνωρίζων ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τώρα γνωρίζω, θὰ ἐξέλεγον τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα ὅπερ ἀσκῶ τώρα ἐπὶ 42 ἔτη.

6. Σήμερον ἡ 'Αστυνομία εἰς τὰ ἐλεύθερα καὶ καλῶς εὐνομούμενα Κράτη προσέλαβεν ἰδιάζουσαν σημασίαν καὶ σπουδαιότητα, καθ' ὅσον τὸ ἔργον αὐτῆς δὲν ἀποβλέπει μόνον εἰς τὴν δίωξιν τῶν ἐγκλημάτων ἅτινα διαπράττονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαφόρων ἐλευθέρων 'Εθνῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν δίωξιν τοιούτων πράξεων διαπραχθεισῶν εἰς ἄλλας χώρας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀμοιβαίων συμβάσεων. Ὅθεν ὁ θεσμὸς τῆς 'Αστυνομίας τείνει νὰ λάβῃ συλλογικὴν ἕνωσιν δυνάμεων κατὰ τοῦ ἐγκλήματος. Τοῦτο καταδείκνυται καὶ ἐκ τῶν ἑκάστοτε Διεθνῶν 'Αστυνομικῶν Συμβουλίων, εἰς ἃ ἀνταλλάσσονται γνῶμαι, λαμβάνονται ἀποφάσεις καὶ ὑπογράφονται συμβάσεις κατατείνουσαι πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν καὶ πάντα ταῦτα, διότι ἀνεγνωρίσθη ἡ ἰδέα τῶν συμφερόντων τῆς ὑπερεθνικῆς οἰκογενείας τῶν ἐλευθέρων λαῶν, χάρις τῆς προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων ἀξιῶν (ἐλευθερίας, δικαιοσύνης, ἐργασίας κ.λ.π.).

7. "Ενεκα τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἔργου τῆς 'Αστυνομίας ἐπιβάλλεται ὅπως, α) αὕτη εἶναι πάντοτε καθ' ὅλα ἱκανὴ καὶ ἑτοίμη οὐ μόνον πρὸς δρᾶσιν εἰς πᾶσαν στιγμήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑπερνίκησιν παντὸς κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου της παρουσιαζομένου ἐμποδίου, διότι τοῦτο ἐπιτάσσει ὄχι μόνον τὸ ἰδεολογικὸν τῆς ἐπιβολῆς τῆς αὐθεντίας καὶ τοῦ κύρους τοῦ Νόμου, ἀλλὰ καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον τὸ συνιστάμενον εἰς τὴν ἐξασφάλισιν καὶ διατήρησιν τῆς παγίας τάξεως.

β) Τὰ μέλη ταύτης καὶ ἰδίᾳ οἱ 'Αξιωματικοί της παρακολουθοῦν καὶ κατέχουν τὰς παρὰ τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν παρεχομένας ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς μεθόδους ἀποκαλύψεως καὶ διώξεως τοῦ ἐγκλήματος, διότι τὰ σύγχρονα προβλήματα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀπαιτοῦν ὄχι μόνον εὑρεῖαν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, ἀλλὰ καὶ εὐρύτητα σκοπῶν καὶ μεθόδων. Ἡ νέα αὕτη κατάστασις ἀνήγαγεν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ 'Αστυνομικοῦ εἰς 'Επιστήμην καὶ ἀπαιτεῖ ἀρίστην καὶ πολύμορφον ἐκπαίδευσιν τῶν 'Αστυνομικῶν, ἐπιβάλλει δὲ συνεχῶς νέα καὶ πολυσχιδῆ καθήκοντα εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν εὐθύνην τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου κατὰ τοῦ ἐγκλήματος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δέον νὰ μετεκπαιδεύωνται εἰς τὰς πρὸς τοῦτο ἱδρυομένας Σχολὰς καὶ διὰ συνεχῶν διαλέξεων νὰ ἐνημεροῦνται τῆς διεθνοῦς πρὸς τὸν τομέα τοῦτον προόδου καὶ ἐξελίξεως καὶ

γ) Τύχει μεγαλυτέρας στοργῆς καὶ μερίμνης ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, ἵνα ἀπερίσπαστος ἡ δύναμις ταύτης ἐκ τῶν οἰκονομικῶν μικροτήτων δυνηθῇ καὶ ἐκπληρώσῃ τὸ τοσοῦτον σοβαρὸν καὶ βαρὺ ἔργον ὅπερ τῆς ἀνετέθη.

8. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου τῆς 'Αστυνομίας διὰ τὸ κοινόν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς ὅτι «δὲν ὑπάρχουν δικαιώματα ἄνευ καθηκόντων καὶ ἐλευθερία ἄνευ εὐθύνης» ἐπιβάλλει ὅπως πᾶν ἐχέφρον ἄτομον ὅπερ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀπολαμβάνει τὰ ἐκ τῆς κοινῆς συμβιώσεως προκύπτοντα ἀγαθὰ ἔχει ἠθικὴν ὑποχρέωσιν ὄχι μόνον νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰ κελεύσματα τῆς 'Αστυνομίας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἵσταται παρὰ τὸ πλευρὸν ταύτης ἐνισχῦον, διευκολῦνον καὶ συντρέχον τὸ ἔργον αὐτῆς. Ὁσάκις δὲ ἡ Λερναία Ὕδρα τῆς παρανομίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος ἀνυψοῖ τὰς κεφαλάς της νὰ ἐπενεργῇ καὶ συμβάλῃ δι' ὅλων αὐτοῦ τῶν δυνάμεων εἰς τὴν ἀποκοπὴν τούτων. Ἡ τοιαύτη συμπεριφορὰ ἑκάστου ἐναντι τῆς 'Αστυνομίας ἀποδεικνύει ἀνταπόκρισιν τοῦ συνόλου εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν θέλησιν αὐτῆς, εἶναι ἴδιον φύσεων εὐγενῶν καὶ ἀποτελεῖ ἀρετήν. 'Αποτελεῖ ὡσαύτως λιμένα διὰ τὰς πόλεις αἵτινες οἰκοῦνται ἐκ τοιούτων πολιτῶν (Ζήνων ἔφη, δεῖν τὰς πόλεις κοσμεῖν οὐκ ἀναθήμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων ἀρεταῖς). 'Αποτελεῖ συνολικὴν ἀπέλασιν τῆς ἠθικῆς κατὰ τοῦ κακοῦ καὶ δύναμιν ἥτις δέον νὰ προσλάβῃ μορφὴν ὑπέροχον καὶ μεγαλειώδη, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰδίων, τῶν πολιτῶν συμφερόντων καὶ διατήρησιν ἀνθιζούσης τῆς δυνάμεως καὶ ὑπολήψεως τοῦ Κράτους καὶ τῶν νομίμων αὐτοῦ 'Αρχῶν. Εἰδικώτερον εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἄστεως τῆς Παλλάδος ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἐπιβάλλεται καὶ ἐκ κληρονομικοῦ χρέους τῶν προγόνων των βάσει τοῦ «τὰ μὲν χρέα καὶ κληρονόμος ἐστὶν ἀποδοῦναι τῶν δανεισάντων, αἱ δὲ τῶν χαρίτων ἀμοιβαὶ μὴ γενόμεναι πρὸς αἰσθανομένους ἀνιῶσι τὸν χρηστὸν καὶ δίκαιον. —Οἱ κάτοικοι οὗτοι δέον νὰ ἔχωσι παντοῦ καὶ πάντοτε κατὰ νοῦν τὸν ὑπὸ ἐκείνων διδόμενον ὅρκον—οὐ καταισχυνῶ ὅπλα ἱερὰ οὐδὲ ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅτῳ ἂν στοιχήσω, ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὑπὲρ ὁσίων καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν· τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάσσω παραδόσω πλείω δὲ καὶ ἀρείω ὅσης ἂν παραδέξωμαι· καὶ εὐηκοήσω τῶν ἀεὶ κρινόντων ἐμφρόνως καὶ τοῖς θεοῖς τοῖς ἱδρυμένοις πείσομαι καὶ οὕστινας ἂν τὸ πλῆθος ἱδρύσεται, ὁμοφρόνως· καὶ ἄν τις ἀναιρῇ τοὺς θεσμοὺς ἢ μὴ πείθεται, οὐκ ἐπιτρέψω, ἀμυνῶ δὲ μόνος καὶ μετὰ πάντων καὶ ἱερὰ καὶ πάτρια τιμήσω· ἵστορες θεοὶ τούτων».

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑ·Ι·Ρ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικά Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Ὁ Κάμμινγκς ἔσφιξε τὴ σφαῖρα μέσα στὴ χούφτα τοῦ χεριοῦ του.

— Φαίνεται πὼς ἡ αἰχμὴ τοῦ ἐπικρουστῆρος θὰ ἀνήκῃ στὴν κατηγορία τῶν «μαλακῶν», ὥστε ἡ σφαῖρα νὰ διαπλαντυνθῇ τόσο στὰ ὀστᾶ τοῦ κρανίου... πρέπει νὰ σταλοῦν σφαῖρα καὶ περίστροφο στὴν Σκώτλαντ Γυάρντ. Νὰ δοθοῦν στὸν Ταγματάρχη Χάνκιν μετὰ τὴν ἐξέτασι. Καὶ τώρα ἀκοῦστε με, Κίντερμίνστερ. Ἡ ὑπόθεσις φυσικὰ σᾶς ἀνήκει καὶ δὲν ἔχω τὴν παραμικρὴ διάθεσι νὰ ἀνακατευθῶ. Ἀλλὰ παρουσιάζει μερικὰ σημεῖα ποὺ ἔχουν κάποια σχέσι μὲ μιὰ ἄλλη μὲ τὴν ὁποία ἀσχολοῦμαι ἐγώ. Ἀκούσατε διόλου γιὰ τὴν ὑπόθεσι Τόμσον, στὸ Ἴλμπριτζ ;

— Μὰ δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχει κανεὶς σ' ὁλόκληρο τὸ Ἡνωμένο Βασίλειο ποὺ νὰ τὴν ἀγνοεῖ. κ. Ἐπιθεωρητά.

— Πράγματι. Ὁ Τόμσον λοιπὸν ἦταν μηχανικός, εἰδικευμένος στοὺς κινητῆρας αὐτοκινήτων, ὅπως γνωρίζετε. Καὶ ἀνῆκε στὴν ὁμάδα τοῦ Ἄντεν–Ρόζ. Ἐκτὸς τούτου ὅμως ἦταν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μηχανικῶν τὴ μέρα ποὺ συνέβη τὸ ἀτύχημα τοῦ Φλούρρυ στὸ Σαρλερουά. Βεβαίως δὲν ἀποκλείω καὶ τὴν περίπτωσι τῆς συμπτώσεως, ἀλλὰ πέφτει ἡ δολοφονία τοῦ Τόμσον νὰ συμβῇ τὴν περασμένη Κυριακὴ τὸ βράδυ, ἐνῶ ἡ καινούργια δολοφονία καμουφλαρίστηκε σὲ τρόπο νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωσι ἀτυχήματος ἢ αὐτοκτονίας. Ἀλλὰ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, δὲν μοῦ λέτε, παρατηρήσατε ἔγκαυμα στὸ κεφάλι τοῦ Φλούρρυ, συνεπείᾳ τῆς ἐκπυρσοκροτήσεως ;

— Ναί, ὁλόγυρα ἀπὸ τὴν πληγή.

— Καὶ στὰ δάκτυλά του ;

—Ὄχι· ἀπολύτως κανένα σημάδι δὲν βρέθηκε πάνω του.

— Καὶ πότε ὑπολογίζετε ὅτι ἐπῆλθε ὁ θάνατος ;

— Τώρα, μόλις οἱ γιατροὶ ἄρχισαν τὴν αὐτοψία, κ. Ἐπιθεωρητά. Μπορεῖ κανένας ὅμως νὰ πῇ ἀπὸ τώρα πὼς ἀνάγεται τοὐλάχιστον σὲ ἕνα εἰκοσιτετράωρο.

— Μὰ ἡ ἐφημερίδα γράφει ὅτι ἀνάγεται σὲ πολλὲς ἡμέρες.

—Ἀλήθεια ; Ἀκόμη δὲν εἶχα καιρὸ νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ στὸν τύπο.

— Ποῦ καθότανε ;

— Στὸ Πράχαμ Μιούς, ἀκριβῶς μετὰ τὴν ὁδὸ Κάϊλ, κ. Ἐπιθεωρητά. Ἔχουν διασκευάσει ὅλα τὰ γύρω σπίτια σὲ ἰδιωτικὰ γκαράζ. Ὑπάρχουν περὶ τὰ ἕξη. Ὁ Φλούρρυ κατοικοῦσε στὸν ἀριθμὸ 5, πάνω ἀπὸ τὸ γκαράζ ὅπου φύλαγε τὸ ἁμάξι του. Καὶ εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἔμενε κοντὰ στὸ ἁμάξι του. Τὸ διαμέρισμά του ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο δωμάτια. Τὸ ἕνα χρησίμευε γιὰ κουζίνα, ὀφφὶς καὶ λουτρό. Τὸ ἄλλο γιὰ σαλόνι καὶ κρεββατοκάμαρα. Ὁ Φλούρρυ πάντως δὲν ἔδινε τελευταίως τὴν ἐντύπωσι ὅτι κρατιότανε ἀπὸ πλευρᾶς χρημάτων.

—Ἐκάνατε λεπτομερῆ ἔρευνα στὸ διαμέρισμά του ; Βρήκατε τίποτε τὸ ἐνδιαφέρον ;

— Τίποτε, κ. Ἐπιθεωρητά. Κάτι παληὲς ἰατρικὲς συνταγὲς (ὑποθέτω ὅτι χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀτυχήματός του), γράμματα καὶ ἀποκόμματα ἀπὸ ἐφημερίδες.

— Στεῖλτε τα ὅλα παρακαλῶ στὴν Σκώτλαντ Γυάρντ.

— Ναὶ ἀμέσως θὰ τὰ στείλω, κ. Ἐπιθεωρητά.

— Καὶ οἱ φωτογραφίες ; μπορῶ νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ σ' αὐτές ;

Ὁ Κίντεμίνστερ ἔδωσε ἕνα ὁλόκληρο φάκελλο μὲ φωτογραφίες στὸν Κάμμινγκς.

— Μπᾶ, εἶπε ὁ Ἐπιθεωρητής, ὁ Φλούρρυ ὅπως βλέπω ἐνδιαφερότανε γιὰ τὶς γυναῖκες.

— Κι' αὐτὲς ἐνδιαφέροντο ἐπίσης γι' αὐτόν, πρόσθεσε ὁ Κίντεμίνστερ.

— Τὶ τὰ θέλετε, δὲν μπορεῖ νἄμαστε ὅλοι γόητες... Ἀλλὰ κάπου μοῦ φαίνεται συνήντησα αὐτὴ τὴ κυρία ἐδῶ.

—Ἀλήθεια, κ. Ἐπιθεωρητά ; εἶπε ὁ ἄλλος μὲ διακριτικὸ ὕφος.

— Ναί, ναί· τὴν λένε Χόλλυ καὶ διευθύνει μιὰ πανσιόν. Εἶναι ἡ χήρα ἑνὸς ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἄντεν–Ρόζ, ποὺ σκοτώθηκε σὲ κοῦρσες πρὸ τετραετίας.

Ἂς δοῦμε τὶ αἰσθήματα ἔτρεφε γιὰ τὸν Φλούρρυ. Καὶ διάβασε τὴν ἀκόλουθη ἀφιέρωσι : «Στὸν ἀγαπημένο φίλο Οὐίλτ. ἀπὸ τὴν Μ». Αὐτὸ ὑπονοεῖ πολλὰ πράγματα μᾶλλον ὅμως φιλικὰ αἰσθήματα παρὰ ἐρωτικά. Εἶχε γονεῖς ;

— Δὲν γνωρίζω. Οὔτε κι' ἡ παραδουλεύστρα ἄκουσε τίποτα σχετικό.

— Κι' αὐτὴ καθάριζε τακτικὰ τὸ διαμέρισμα ;

— Μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα, εἶχαν συμφωνήσει.

— Φρόντιζε ἀκόμα καὶ γιὰ τὰ μπαλώματα.

— Τὶ εἴδους γυναῖκα εἶναι ;

— Πολὺ ἐν τάξει κ. Ἐπιθεωρητά, μὲ θαυμάσια αἰσθήματα. Δέκα ἓξ μῆνες βρίσκεται στὴν ὑπηρεσία τοῦ Φλούρρυ.

—Ἤξερε καθόλου τὶς συνήθειές του ;

— Πολὺ καλά. Ὅταν τύχαινε νὰ καθαρίζῃ τὸ σπίτι κι' ἤτανε ἐκεῖ κι' ὁ Φλούρρυ, πρᾶγμα βέβαια σπάνιο, τῆς ἔκανε ποῦ καὶ ποῦ μερικὲς ἐκμυστηρεύσεις. Τῆς μίλαγε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γιὰ τοὺς πόνους ποὺ ὑπέφερε ἀφ' ὅτου ὑπέστη τὸ ἀτύχημά του. Μερικὲς φορὲς ἦταν ἀφόρητοι. Γι' αὐτὸ κι' ἡ εἴδησι τῆς αὐτοκτονίας του δὲν ἐξέπληξε κανένα.

— Μάθατε ποιὸς ἦτανε γιατρός του ;

—Ὄχι κ. Ἐπιθεωρητά. Οἱ συνταγὲς ποὺ βρήκαμε ὑπογράφονται ἡ μιὰ ἀπὸ ἕναν Βέλγον γιατρὸ καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ τὸν δόκτωρα Νόττιγκ Χίλλ. Ὁ τελευταῖος ἔγινε συνταξιοῦχος πρὸ ἑξαμήνου κι' ὁ διάδοχός του ἀγνοεῖ τελείως τὸν Φλούρρυ.

— Καὶ τὸ κλειδὶ ποὺ βρέθηκε πάνω του ; Ἡ πόρτα ἦταν κλειστὴ ὅταν ἡ καθαρίστρια Ρίτσαρντς ἐμφανίστηκε.

— Τὸ κλειδὶ τὸ βρήκαμε μέσα στὴ τσέπη του.

— Καὶ ἡ κλειδαριά ;

— Παλαιοῦ τύπου, κ. Ἐπιθεωρητά.

— Δὲν ὑπάρχει πιθανότης νὰ ὑπῆρχον δυὸ κλειδιά ;

—Ὄχι.

— Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι θἄπρεπε νὰ βροῦμε τὸν γιατρὸ αὐτόν. Ὅσο γιὰ χρήματα, εἶχε ἀκόμα ;

— Δὲν βρῆκα ἐπάνω του παρὰ τρία σελλίνια καὶ δύο πέννες. Καὶ μέσα σ' ἕνα συρτάρι, ἕνα καρνὲ ἀπὸ τσέκ. Μετὰ ἀπὸ ἔρευνα ποὺ ἔκανα στὴν Τράπεζα, στὸ ὑποκατάστημα τῆς «Γιουνιβέρσαλ» ἐπληροφορήθηκα ὅτι στὸν λογαριασμό του δὲν εἶχε παρὰ δύο λίρες καὶ μισή, γιὰ τὴν ἀκρίβεια.

— Μήπως ὑπάρχει κανένας ἀκόμη λογαριασμός ;

— Τόσο λίγα πράγματα γνωρίζομε γι' αὐτόν.

— Καὶ ἡ Ρίτσαρντς ἀπὸ πότε εἴπατε ὅτι τὸν ὑπηρετοῦσε ;

—Ἐδῶ καὶ δεκάξη μῆνες, κατὰ τὰ λεγόμενά της. Ὁ μεσίτης μοῦ εἶπε σχετικῶς ὅτι τὴν ἔβλεπε στὸ σπίτι ἀπὸ δεκατετραμήνου.

— Γιὰ τὰ τσέκ του στὴ Τράπεζα, μάθατε λεπτομέρειες ;

—Ὄχι, κ. Ἐπιθεωρητά. Ἐξ ἄλλου θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς δοθῇ ἡ ἄδεια τῶν νομίμων πληρεξουσίων του, ἢ καὶ τῶν κληρονόμων του. Καὶ ἐμεῖς δὲν ξέρουμε ἂν ὑπάρχουν.

Κι' ὕστερα ἐρεύνησα τὴν προκειμένη περίπτωσι πάντοτε ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς αὐτοκτονίας. Μετὰ ὅμως ἀπὸ αὐτὰ ποὺ εἴπατε!...

— Θἄπρεπε νὰ μάθουμε ἀπὸ ποῦ προήρχοντο τὰ τσέκ. Ἡ Τράπεζα ἔχει ὑπ' ὄψει της τίποτα γιὰ τοὺς πληρεξουσίους του ;

—Ἀπολύτως τίποτα, κ. Ἐπιθωρητά.

— Κι' ὁ μεσίτης ποὺ εἴδατε, σᾶς προσέφερε καμμιὰ πληροφορία ;

— Καμμιά! Ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Φλούρρυ ἐγκαταστάθηκε στὸ διαμέρισμα ἔδοσε γιὰ ἐγγύησι τὸ ὄνομα τῆς Τραπέζης καὶ ἀργότερα καὶ τὰ ὀνόματα ἄλλων δύο προσώπων ποὺ τὰ ἐλησμόνησε ὅμως.

— Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτὸ τὸ διαμέρισμα. Θἄχετε τὰ κλειδιὰ βεβαίως ; Τὰ δυὸ κλειδιά ;

— Μάλιστα. Μπορεῖτε νὰ μὲ ἀκολουθήσετε ἂν θέλετε.

— Πολὺ εὐχαρίστως. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ψάξατε καλὰ γιὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ;

— Ναί, παντοῦ, σὲ ὅλο τὸ διαμέρισμα.

— Μὰ γιατὶ κοπιάσατε γιὰ μιὰ τέτοια δουλειά, ἀφοῦ ὑπολογίζατε σὲ αὐτοκτονία ;

—Ὁ ἀστυνόμος Κίντερμίνστερ ἔξυσε νευρικὰ τὸ κεφάλι του καὶ πῆρε ἕνα ὕφος στενοχωρημένο.

— Τί νὰ σᾶς πῶ. Ἴσως ἐπειδὴ μοῦ ἀρέσει πάντοτε ἀπὸ προνοητικότητα νὰ παίρνω ὅλα τὰ μέτρα.

—Ἀρετὴ ἀρκετὰ χρήσιμη σ' ἕναν ἀστυνομικό. Πάντως στεῖλτε τα κι' αὐτὰ ἀμέσως στὴν Σκώτλαντ Γυάρντ. Ἰδίως ὅ,τι ὑπάρχει τοῦ Φλούρρυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XV.

ΠΡΑΧΑΝ ΜΙΟΥΣ.

Τὰ δωμάτια τοῦ Πράχαν Μιοὺς ἀνταποκρινόντουσαν πιστὰ στὴν περιγραφὴ ποὺ εἶχε κάμει ὁ Κίντερμίνστερ : μικρά, μᾶλλον βρώμικα, ἄσχημα φωτισμένα καὶ μ' ἄσχημη μυρουδιά.

— Θἄλεγε κανένας πὼς αὐτὸ τὸ διαμέρισμα δὲν θἄχε ἀερισθεῖ ἐπὶ μῆνες, εἶπε ὁ Κάμμινγκς καθὼς ἔμπαινε. Δὲν ἀνοίξατε καθόλου τὰ παράθυρα τὸ πρωΐ, κ. ἀστυνόμε ;

—Ὄχι. Παρ' ὅλη τὴ μεγάλη διάθεσι ποὺ εἶχα γι' αὐτό, ἀλλὰ ἡ Ρίτσαρντς ἔκανε μιὰ παρατήρησι σχετικὴ μὲ τὴν μυρουδιὰ τῆς κλεισούρας. Μᾶς βεβαίωσε πὼς ὁ Φλούρρυ εἶχε μανία μὲ τὸν ἀέρα. Γι' αὐτὸ κι' ἔκρινα σκόπιμο νὰ ἀφήσω τὰ πράγματα στὴν κατάστασι ποὺ βρισκόντουσαν.

— Τῶχω παρατηρήσει σ' ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀσχολοῦνται πολὺ μὲ τ' ἀμάξια. Ἡ δουλειὰ στὸ γκαράζ κι' ὁ κίνδυνος τοξινώσεως ἀπὸ τὸ διοξείδιον τοὺς σπρώχνει στὸ νὰ ἐκζητοῦν καθαρὴ ἀτμόσφαιρα διαρκῶς.

—Ὁ Φλούρρυ ἄφηνε μισόκλειστα τὰ παράθυρα ἀκόμα κι' ὅταν χιόνιζε, μᾶς εἶπε ἡ Ρίτσαρντς. Αὐτὰ μ' ἔκαναν στὴν ἀρχὴ νὰ πιστέψω πὼς ἐπρόκειτο γιὰ αὐτοκτονία μὲ γκάζι. Ἀλλὰ δὲν μύριζε διόλου γκάζι.

—Ἴσως ἔκλεισε τὸ παράθυρο γιὰ νὰ μὴν ἀντιληφθοῦν οἱ γείτονες τὴν διαφυγὴ τοῦ ἀερίου!

— Σύμφωνοι. Ἀλλὰ τὰ παράθυρα ἦσαν ἀπὸ καιρὸ κλειστά, ἀφοῦ ἦσαν γεμάτα μὲ σκόνη.

—Ἀρχίζω νὰ διερωτῶμαι ἐὰν ὁ Φλούρρυ δὲν ἀπουσίασε ἀπὸ τὸ διαμέρισμά του τελευταίως. Τὸ δωμάτιο αὐτὸ μοῦ φαίνεται σἂν ἀκατοίκητο ἀπὸ καιρό.

—Ὁ Κάμμινγκς μπῆκε στὸ διπλανὸ δωμάτιο, σ' αὐτὸ ποὺ χρησίμευε γιὰ κουζίνα καὶ γιὰ μπάνιο.

— Βρήκατε καθόλου τρόφιμα ;

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

(Διὰ τὸν ἀστυφύλακα)

Ὑπὸ Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, Ἀστυνόμου Α'.

§ 27. Περὶ ἐκδικάσεως πταισματικῶν παραβάσεων τῶν περὶ κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων διατάξεων ἐν Ἀθήναις.

Ι. Αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανόμεναι πταισματικαὶ παραβάσεις, τῶν περὶ κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων διατάξεων, αἱ διαπραττόμεναι ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ἐκδικάζονται ὑπὸ Εἰδικοῦ Τμήματος τοῦ Πταισματοδικείου Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον συνεδριάζει ἐντὸς τοῦ οἰκήματος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὁδηγοῦνται οἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθέντες πταῖσται.

Τοιαῦται παραβάσεις εἶναι π.χ. ἡ μὴ διέλευσις **τῶν πεζῶν ἐκ τῶν καθωρισμένων διαβάσεων** ἢ ἡ μὴ συμμόρφωσίς των πρὸς τὰς διαταγὰς τῶν ρυθμιστῶν τῆς κινήσεως ἀστυνομικῶν, ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης τῶν αὐτοκινήτων, ἡ ἀντικανονικὴ στάθμευσις αὐτῶν, ἡ διέλευσίς των ἐξ ἀπηγορευμένης ὁδοῦ, ἡ χρῆσις ἐκκωφαντικῶν προειδοποιήσεων ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας, ἡ μὴ ἐκτέλεσις παρὰ τῶν ὁδηγῶν τῶν κεκανονισμένων σημάτων διὰ τῶν χειρῶν κλπ. κλπ. (1).

ΙΙ. Δύναται ὅμως τὸ βεβαιῶσαν τὴν αὐτόφωρον παράβασιν ἀστυνομικὸν ὄργανον νὰ μὴ προβῇ εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ὁδήγησιν τοῦ παραβάτου εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον Τροχαίας, ἀλλὰ νὰ ἐπιδώσῃ εἰς αὐτὸν κλῆσιν κατὰ τὸ κατωτέρω (ΙΙΙ) ὑπόδειγμα, διὰ τῆς ὁποίας καλεῖται νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον μόνος του εἰς ὡρισμένην ὥραν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς 24ώρου πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεώς του.

Τὴν αὐτὴν ὥραν δέον νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον καὶ τὸ βεβαιῶσαν τὴν παράβασιν Ἀστυνομικὸν ὄργανον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας.

Ἐὰν ὁ παραβάτης δὲν ἐμφανισθῇ δικάζεται ἐρήμην καὶ ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἀμέσως.

Τὸ πότε τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον δὲν θὰ προβῇ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ παραβάτου, ἀλλὰ θὰ ἐπιδώσῃ εἰς αὐτὸν κλῆσιν, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ. Τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ λ.χ. ὅταν ὁ πεζὸς ἔχῃ ἐπείγουσαν ἐργασίαν ἢ ὅταν τοῦ αὐτοκινήτου ἐπιβαίνουν ἐπιβάται ἢ ὅταγ πρόκειται περὶ ὁδηγοῦ λεωφορείου ἢ τράμ κλπ.

ΙΙΙ. Ὑπόδειγμα κλήσεως πρὸς πεζὸν ἢ ὁδηγὸν ὀχήματος.

ΚΛΗΣΙΣ Ἀριθ.....

Ὁ ἀστυφύλαξ.....

Δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 162 τοῦ 1946

Καλῶ

Τὸν.....(πλήρη στοιχεῖα ταυτότητος).....

ὅπως τὴν.....τοῦ μηνὸς.....τοῦ ἔτους.....ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.....

καὶ ὥραν.....ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.....

---

(1) Περὶ τῶν παραβάσεων τῶν περὶ κυκλοφορίας διατάξεων ὑπὸ στρατιωτικῶν αὐτοκινήτων, βλέπε κατωτέρω § 42.

Εἰδικοῦ Πταισματοδικείου Τροχαίας Κινήσεως, ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι, τὴν.....καὶ ὥραν.....κατελήφθη ἐν τῇ ὁδῷ.....νὰ.....
.....
κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου 4841/1931 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 54/1951 'Αστυνομικῆς Διατάξεως. 'Εν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς του εἰδοποιεῖται ὁ εἰρημένος ὅτι θέλει δικασθῇ ἐρήμην, καθισταμένης παρευθὺς ἐκτελεστῆς τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως.

'Εν 'Αθήναις τῇ.....1954

'Ο βεβαιώσας τὴν παράβασιν

ΙΥ. 'Αποδεικτικὸν ἐπιδόσεως. 'Αριθ.....

'Εν 'Αθήναις σήμερον τὴν.....τοῦ μηνὸς.....τοῦ ἔτους.....ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.....καὶ ὥραν.....ὁ ὑπογεγραμμένος ἀστυφύλαξ..... ἐπέδωκα πρὸς τὸν.....(πλήρη στοιχεῖα ταυτότητος)..... ταὐτάριθμον κλῆσίν μου, δι' ἧς καλῶ αὐτὸν ὅπως τὴν.....καὶ ὥραν..... ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ..... Εἰδικὸν Πταισματοδικεῖον Τροχαίας Κινήσεως, ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι, τὴν.....καὶ ὥραν.....κατελήφθη ἐν τῇ ὁδῷ .....νὰ.....
.....
κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου 4841/1931 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 54/1951 'Αστυνομικῆς Διατάξεως.

'Εφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἔπεται.

'Ο παραλαβὼν 'Ο ἐπιδοὺς

Τὸ ἀνωτέρω ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως, ὑποβάλλει δι' ἀναφορᾶς του ὁ ἀστυνομικὸς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Δημόσιον κατήγορον τοῦ Εἰδικοῦ Πταισματοδικείου Τροχαίας Κινήσεως, ὅστις καὶ θὰ ἐπιμεληθῇ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον.

Υ. 'Εὰν τὰ ἀνωτέρω πταίσματα κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων δὲν κατελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐξακριβοῦνται τὰ στοιχεῖα τοῦ παραβάτου καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτοῦ μήνυσις, ἥτις διαβιβάζεται εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον 'Αθηνῶν καὶ ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ Πταισματοδικείου 'Αθηνῶν καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ τῆς Τροχαίας Κινήσεως (Ν.Δ. 162/1946).

ΥΙ. Τὰ πταίσματα κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων τὰ διαπραττόμενα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Θεσσαλονίκης, ἐκδικάζονται καθ' ὃν τρόπον καὶ εἰς τὰς 'Αθήνας μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δὲν ὑπάρχει Εἰδικὸν Πταισματοδικεῖον Τροχαίας Κινήσεως, ἀλλ' εἶναι ἁρμόδιον τὸ τακτικὸν Πταισματοδικεῖον Θεσσαλονίκης (Νόμος 2445/1953).

ΥΙΙ. 'Εὰν τὰ πταίσματα κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων διαπραχθοῦν εἰς ἄλλας πόλεις, πλὴν τῶν 'Αθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἤτοι εἰς Πειραιᾶ, Πάτρας, Κέρκυραν κλπ., ἐκδικάζονται δι' ἀμέσου προσαγωγῆς τοῦ δράστου εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον ἢ δι' ὑποβολῆς μηνύσεως.

§ 28. Περὶ ἐκδικάσεως πταισματικῶν παραβάσεων σχετικῶς μὲ τὰ καθίσματα καὶ τὰ εἰσιτήρια δημοσίων θεαμάτων.

Ι. 'Απαγορεύεται ἡ τοποθέτησις καθισμάτων ὁπουδήποτε τῆς αἰθούσης θεάτρων, τόπων ἐκτελέσεως μουσικῶν ἔργων καὶ λοιπῶν δημοσίων θεαμάτων, πέρα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων τῶν καθοριζομένων ἐν τῇ ἀδείᾳ λειτουργίας τούτων ἢ εἰς μέρη ἄλλα ἐκείνων, ἅτινα καθορίζει ἡ ἄδεια.

Οἱ παραβάται ὑπάλληλοι, ἐπιχειρηματίας ἢ οἱοσδήποτε ἔστω καὶ μὴ ἔχων σχέσιν μὲ τὸ θέατρον κλπ. τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως.

ΙΙ. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ὑπὸ τοῦ ταμίου ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου τοῦ θεάτρου, Δημοσίου θεάματος, ἐνώσεώς τινος ἢ γραφείου διενεργείας συναυλιῶν, ἀγώνων κλπ., καθὼς καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματίου ἢ οἱουδήποτε ἔστω καὶ μὴ ἔχοντος σχέσιν μὲ τὸ θέατρον κ.λ.π. πώλησις εἰσιτηρίων εἰς τιμὴν ὑπερβαίνουσαν τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀναγραφομένην. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον ἢ κράτησιν.

ΙΙΙ. Οἱ ἀνωτέρω (Ι καὶ ΙΙ) παραβάται, ἐὰν μὲν καταληφθοῦν ἐπ' αὐτοφώρῳ ὁδηγοῦνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς παραβάσεως, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτο. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ Πταισματοδικεῖον ἢ ἐὰν οἱ παραβάται δὲν κατελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν μήνυσις, ἥτις διαβιβάζεται εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον.

Δύναται ὅμως τὸ βεβαιοῦν τὴν αὐτόφωρον παράβασιν ἀστυνομικὸν ὄργανον χωρὶς νὰ προβῇ εἰς τὴν σύλληψιν τῶν παραβατῶν νὰ ἐπιδώσῃ εἰς αὐτοὺς κλῆσιν, ἵνα προσέλθωσιν εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς παραβάσεως εἰς ὡρισμένην ὥραν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς 24ώρου πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεώς των.

Οἱ οὕτω κληθέντες καὶ μὴ προσελθόντες δικάζονται ἐρήμην, τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πταισματοδικείου οὔσης ἀμέσως ἐκτελεστῆς (Νόμος 2154/1952)(1).

§ 29. Ἐνέργειαι ἐπὶ πταίσματος μὴ καταληφθέντος ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Ὅταν ὁ πταίστης δὲν καταληφθῇ ἐπ' αὐτοφώρῳ ὑπὸ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὅταν ὁ ἀστυνομικὸς ἢ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος δὲν καταφθάσῃ τοὐλάχιστον εἰς τὸν τόπον τοῦ πταίσματος εὐθὺς μετὰ τὴν διάπραξίν του καὶ πρὶν νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ δράστης, δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἡ μεταγενεστέρα σύλληψις τοῦ πταίστου καὶ ἡ ὁδήγησίς του εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον, ἀλλ' ἐξακριβοῦνται τὰ στοιχεῖα ταυτότητος του καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτοῦ μήνυσις, ἥτις διαβιβάζεται εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον.

Παραδείγματα. Σκοπὸς Ἀστυφύλαξ πληροφορεῖται ὅτι ὁ Α ὡδήγει πρό τινων ὡρῶν τὸ αὐτοκίνητόν του μὲ ὑπερβολικὴν ταχύτητα ἢ ὅτι οἱ Β, Γ καὶ Δ δι' ὀργάνων καὶ ἀσμάτων διετάραξαν τὴν νυκτερινὴν ἡσυχίαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἢ ὅτι ὁ Ε διῆλθε πρὸ ὀλίγων ὡρῶν ἔξω ἀπὸ τὴν καθωρισμένην διὰ τοὺς πεζοὺς διάβασιν.

Κατὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ὁ σκοπὸς θὰ ἐξακριβώσῃ τὰ στοιχεῖα τῶν παραβατῶν καὶ θὰ ὑποβάλῃ κατ' αὐτῶν μήνυσιν, εἰς ἣν θὰ μνημονεύωνται καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ πληροφοριοδότου (μάρτυρος).

ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ – ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

§ 30. Ἐνέργειαι ἐπὶ αὐτοφώρου πλημμελήματος ἢ κακουργήματος.

Ι. Ἐπὶ αὐτοφώρου πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, αὐτεπαγγέλτως διωκομένου ὁ ἀστυνομικός :

(1) Συνεπῶς ἐπίδοσις κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον ἐπιτρέπεται διὰ τὰς πταισματικὰς παραβάσεις, περὶ κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων, τὰς διαπραττομένας εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην, καθὼς καὶ διὰ τὰς πταισματικὰς παραβάσεις τὰς σχετικὰς μὲ τὰ καθίσματα καὶ τὰ εἰσιτήρια τῶν δημοσίων θεαμάτων ὁπουδήποτε καὶ ἂν διαπραχθοῦν αὗται.

α) Συλλαμβάνει τὸν δράστην καὶ ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτοῦ ἀμέσως σωματικὴν ἔρευναν πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ κατάσχεσιν πειστηρίων τοῦ ἐγκλήματος (κλοπιμαίων, ναρκωτικῶν, ὅπλων, ἐργαλείων κ.λ.π.), ἅτινα εἶναι ἐνδεχόμενον ἢ νὰ ἐξαφανίσῃ καθ' ὁδὸν κατὰ τὴν εἰς τὸ Τμῆμα μεταγωγήν του ἢ νὰ χρησιμοποιήσῃ κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ πρὸς ἀπόδρασίν του ἢ πρὸς αὐτοκτονίαν του.

β) Ἀφαιρεῖ καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ τὸ δελτίον ταυτότητος τοῦ δράστου, διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀποδράσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν εἰς τὸ Τμῆμα μεταγωγήν του.

γ) Ἐξακριβώνει τοὺς αὐτόπτας μάρτυρας, σημειώνει τὰ στοιχεῖα ταυτότητός των καὶ τὰς συνοπτικὰς καταθέσεις των εἰς τὸ σημειωματάριόν του καὶ προσκαλεῖ τούτους προφορικῶς νὰ προσέλθουν εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα πρὸς ἐξέτασιν. Ἡ σημείωσις τῶν στοιχείων τῶν μαρτύρων εἶναι ἀπαραίτητος, διότι ἐὰν τυχὸν οὗτοι δὲν προσέλθουν εἰς τὸ Τμῆμα πρὸς ἐξέτασιν, θὰ κληθοῦν ἐκ νέου ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Ἀξωματικοῦ ὑπηρεσίας.

δ) Ὁδηγεῖ τὸν δράστην εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα μετὰ τῶν πειστηρίων, τὰ ὁποῖα ἀνευρέθησαν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἢ ἐπὶ τοῦ δράστου.

ΙΙ. Ἐπὶ αὐτοφώρου πλημμελήματος ἢ κακουργήματος κατ' ἔγκλησιν διωκομένου (ἐξύβρισις, κλοπὴ μεταξὺ συγγενῶν, φθορὰ ξένης ἰδιοκτησίας κλπ.), ὁ ἀστυνομικὸς ἐρωτᾷ τὸν παθόντα ἐὰν ἐπιθυμῇ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ δράστου, ἐὰν δηλ. θέλῃ νὰ τιμωρηθῇ οὗτος.

Ἐὰν ὁ παθὼν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ δράστου, τότε ὁ ἀστυνομικὸς ἐνεργεῖ περαιτέρω ὡς ἐὰν τὸ ἔγκλημα διώκετο αὐτεπαγγέλτως (ἀνωτέρω Ι).

Ἐὰν ὁ παθὼν δηλώσῃ ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν δίωξιν τοῦ δράστου, τότε ὁ ἀστυνομικὸς σημειώνει εἰς φύλλον χάρτου τὰ στοιχεῖα ταυτότητος τοῦ δράστου, τῶν μαρτύρων καὶ τὰ ἰδικά του καὶ ἐγχειρίζει τοῦτο εἰς τὸν παθόντα, πρὸς ὃν καὶ δηλώνει ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ ἔγκλησιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἐὰν ὁ Ἀστυνομικὸς ἀμφιβάλῃ περὶ τοῦ ἐὰν τὸ ἔγκλημα διώκεται κατ' ἔγκλησιν ἢ αὐτεπαγγέλτως, ὁδηγεῖ τὸν δράστην μετὰ τοῦ παθόντος καὶ τῶν μαρτύρων εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ὅστις καὶ ἐπιλαμβάνεται τῆς ὑποθέσεως.

ΙΙΙ. Ἐὰν ὁ δράστης εὐθὺς μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ ἐξηφανίσθη, ὁ καταφθάσας ἐπὶ τόπου ἀστυνομικὸς ἐξακριβώνει τὰ στοιχεῖα ἢ τὰ χαρακτηριστικὰ τούτου ὑπὸ τῶν παρόντων μαρτύρων, λαμβάνει τὰ στοιχεῖα τῶν μαρτύρων, κατάσχει τὰ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος εὑρισκόμενα πειστήρια καὶ μεταβαίνει εἰς τὸ Τμῆμα μετὰ τῶν μαρτύρων καὶ πειστηρίων διὰ τὰ περαιτέρω.

ΙΥ. Ἐπὶ ἐγκλημάτων φόνου, διαρρήξεων, ἐμπρησμῶν κλπ. διαπραχθέντων παρ' ἀγνώστων, ὁ πρῶτος καταφθάσας ἐπὶ τόπου ἀστυνομικὸς ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος τελείως ἀνέπαφον, διότι ἐκ τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων θὰ ἀνευρεθοῦν διάφορα ἴχνη, τὰ ὁποῖα θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ἀγνώστου δράστου.

Πρὸς τοῦτο ἀπαγορεύει εἰς πάντα ἀναρμόδιον νὰ πλησιάζῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, μέχρις ἀφίξεως δὲ τῶν ἀνωτέρων του, τοὺς ὁποίους εἰδοποιεῖ καταλλήλως, συλλέγει πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὸ ἔγκλημα πληροφορίαν ἐκ τῶν τυχὸν παρισταμένων μαρτύρων, ἣν καὶ θέτει ὑπ' ὄψιν τῶν προϊσταμένων του.

§ 31. Προανάκρισις—Ἔκθεσις βεβαιώσεως πλημμελήματος ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Ι. Ἐπὶ τῶν αὐτοφώρων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων ἐνεργεῖται εἰς τὸ Τμῆμα προανάκρισις, δηλ. ἐξετάζονται ἐγγράφως μάρτυρες, μηνυτὴς καὶ κατηγορούμενος, τὰ δὲ σχετικὰ ἔγγραφα (δικογραφία) μετὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀποστέλλονται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ ὡρισμένων αὐτοφώρων πλημμελημάτων δὲν γίνεται προανάκρισις, δηλαδὴ δὲν ἐξετάζονται μάρτυρες, κατηγορούμενος καὶ μηνυτής, ἀλλὰ ὁ ἀστυνομικός, ὁ ὁποῖος θὰ συλλάβῃ τὸν δράστην ἐπ' αὐτοφώρῳ συντάσσει καὶ ὑπογράφει μόνος του μίαν ἔκθεσιν, ἡ ὁποία λέγεται «ἔκθεσις συλλήψεως καὶ βεβαιώσεως πλημμελήματος ἐπ' αὐτοφώρῳ» καὶ μὲ αὐτὴν μόνον ἀποστέλλεται ὁ κατηγορούμενος εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

ΙΙ. Ἰδοὺ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

συλλήψεως καὶ βεβαιώσεως πλημμελήματος ἐπ' αὐτοφώρῳ

Ἐν.....σήμερον τὴν.....τοῦ μηνὸς.....
τοῦ ἔτους.....ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.....καὶ ὥραν.....
ὁ ὑπογεγραμμένος ἀστυφύλαξ .....
ἐκτίθημι τὰ κάτωθι :

Σήμερον .....καὶ ὥραν.....κατέλαβον ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐν τῇ ὁδῷ.....
ἀριθ.....τὸν.....(στοιχεῖα ταυτότητος) νὰ.....(ἐκτίθενται ὅλα
τὰ περιστατικὰ).....
Κατόπιν τούτου προέβην εἰς τὴν σύλληψιν τούτου, ἵνα προσαγάγω τοῦτον εἰς τὸν
παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἢ.....Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέα πρὸς ἄμεσον
παραπομπήν του εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πλημμελειοδικείου, συμφώνως τοῖς ἄρθροις
417—426 τοῦ Κώδικος τῆς Ποιν. Δικονομίας, καθ' ὅσον τὸ διαπραχθὲν πλημμέλημα ὑπάγεται εἰς τὴν συνοπτικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων τούτων.

Τὴν ὡς ἄνω ἐκτιθεμένην πρᾶξιν ἀντελήφθησαν οἱ μάρτυρες :

α) .....

β) .....
οὓς ἐκλήτευσα προφορικῶς νὰ προσέλθωσιν ἐνώπιον τοῦ.....
(δικάσοντος δικαστηρίου) τὴν.....καὶ ὥραν.....

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα, ἥτις καὶ ὑπογράφεται.

Ὁ συλλαβὼν καὶ βεβαιῶν τὴν πρᾶξιν

ΙΙΙ. Πλημμελήματα διὰ τὰ ὁποῖα συντάσσεται ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις εἶναι τὰ ἑξῆς :

α) Κλοπῆς,
β) Τραυμάτων καὶ σωματικῶν βλαβῶν ἐκ δόλου ἢ ἐξ ἀμελείας,
γ) Παρανόμου ὁπλοφορίας καὶ παραβάσεως περὶ τὰς ἐκρηκτικὰς ὕλας,
δ) Παραβιάσεως μέτρων προλήψεως ἀσθενειῶν καὶ ἐπιζωοτιῶν,
ε) Λαθρεμπορίας,
στ) τοῦ Νόμου περὶ τυχηρῶν παιγνίων,
δ) τοῦ Νόμου περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων,
η) τοῦ Νόμου περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, καὶ
θ) τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος.

ΙΥ. Ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις συντάσσεται καὶ διὰ τὰ αὐτόφωρα πλημμελήματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου, δηλαδὴ διὰ τὰ πλημμελήματα, καθ' ὧν ὁ νόμος ἀπειλεῖ ποινὴν φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ χρηματικὴν ποινὴν οἱουδήποτε ποσοῦ.

Τοιαῦτα πλημμελήματα εἶναι π.χ. τῶν Νόμων :

Περὶ αὐτοκινήτων, περὶ κινηματογράφων, περὶ θεάτρων, περὶ ἐράνων καὶ λαχειοφόρων ἀγορῶν, περὶ ἐργασίας γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων, περὶ ἀφροδισίων νοσημάτων, περὶ ἐκκενώσεως βόθρων, περὶ ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας κλπ.

§ 32. Ἐνέργειαι ἐπὶ μὴ αὐτοφώρου πλημμελήματος ἢ κακουργήματος.

Ι. Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Συντάγματος, ὅταν τὸ πλημμέλημα ἢ κακούργημα ἔπαυσε νὰ εἶναι αὐτόφωρον δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις τοῦ δράστου, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ἐκδοθῇ ἐναντίον του ἔνταλμα συλλήψεως ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ Ἀνακριτοῦ.

Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἀστυνομικὸς ἔχῃ εἰς χεῖράς του τὸ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ τὸν ἀριθμόν του ἢ γνωρίζῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅτι κατὰ τοῦ δράστου ἔχει ἐκδοθῇ ἔνταλμα συλλήψεως, προβαίνει εἰς τὴν σύλληψιν καὶ προσαγωγὴν τούτου εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν τμῆμα διὰ τὰ περαιτέρω.

ΙΙ. Ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐκδοθῇ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ ἀγνοοῦμεν τὴν ἔκδοσίν του, ἐνεργοῦμεν οὕτω :

α) Ἐὰν ὁ δράστης τοῦ μὴ αὐτοφώρου πλημμελήματος ἢ κακουργήματος **εἶναι ἀγνώστων στοιχείων καὶ ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ὑπάρχῃ ἔστω καὶ ὁ ἐλάχιστος κίνδυνος νὰ ἐξαφανισθῇ,** προσάγεται οὗτος ἀμέσως εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος καὶ τοῦ παρελθόντος του ([1]). εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατ' ἔγκλησιν διώκεται τὸ ἔγκλημα, ὁ δὲ Ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐὰν πρέπῃ ἢ ὄχι νὰ συλληφθῇ καὶ κρατηθῇ ὁ δράστης διὰ τὸ μὴ αὐτόφωρον πλημμέλημα ἢ κακούργημά του.

Παραδείγματα : Ἰδιώτης λέγει εἰς ἀστυφύλακα :

«Αὐτὸς ἐκεῖ ἐφόνευσε πρὸ μηνὸς ἕνα συγχωριανόν του, ἔκτοτε δὲ ἐξηφανίσθη καὶ τώρα τὸν βλέπω ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας».

«Αὐτὸς ἐκεῖ ὁ ἄγνωστός μου μὲ ἐξηπάτησε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς καὶ μοῦ ἐπώλησεν ἕνα δακτυλίδι μπρούντζινο ὡς χρυσό».

«Αὐτὸς ἐκεῖ ὁ ἄγνωστός μου μοῦ ἐπετέθη πρὸ καιροῦ δι' ἀσήμαντον ἀφορμὴν καὶ ἀφοῦ μὲ ἐτραυμάτισε σοβαρῶς ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ ἐξηφανίσθη.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὁ δράστης θὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα μετὰ τοῦ παθόντος ἢ μάρτυρος.

β) Ἐὰν ὁ δράστης τοῦ μὴ αὐτοφώρου πλημμελήματος ἢ κακουργήματος εἶναι γνωστῶν στοιχείων καὶ γνωστῆς διαμονῆς καὶ οὐδεὶς κίνδυνος ἐξαφανίσεώς του ὑπάρχει, τότε οὐδὲν κατὰ τοῦ δράστου ἐνεργοῦμεν, ἀλλ' ἐὰν μὲν τὸ μὴ αὐτόφωρον πλημμέλημα ἢ κακούργημα διώκεται κατ' ἔγκλησιν (ἐξύβρισις, μοιχεία, βιασμὸς θήλεος κλπ.) ὑποδεικνύομεν εἰς τὸν παθόντα νὰ μεταβῇ εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα πρὸς ὑποβολὴν ἐγκλήσεως κατὰ τοῦ δράστου, ἐὰν δὲ τὸ μὴ αὐτόφωρον πλημμέλημα ἢ κακούργημα διώκεται αὐτεπαγγέλτως (κλοπή, ἀπάτη, ὑπεξαίρεσις κλπ.) ὁδηγοῦμεν τὸν παθόντα ἢ μάρτυρα εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ὅστις καὶ θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως.

(1) Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα δικαιοῦνται ἐν περιπτώσει βασίμων καὶ σοβαρῶν ὑπονοιῶν νὰ προσαγάγωσιν ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ τῶν πᾶν ἄτομον, περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ὁποίου δὲν ἐπείσθησαν ἐπὶ τόπου (ὑποσημ. ἄρθρου 80 καὶ ἄρθρον 143 Κανον. Χωροφυλακῆς).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 41

«Περὶ παραιτήσεων 'Αστυνομικῶν ὑπαλλήλων»

Ἄρθρον μόνον.

Ι. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποχωρήσωσι τοῦ Σώματος ἀστυνομικοὶ ὑποβάλλωσι αἴτησιν συντεταγμένην ὡς τὸ κάτωθι ὑπόδειγμα :

'Εν 'Α.....τῇ.....19...

'Ο (βαθμὸς) 'Αριθ. μητρ. ('Ονοματεπώνυμον)

Π ρ ὸ ς

.....

«Αἴτησις παραιτήσεως»

Ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω, ὅτι ἔχων ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 32 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 4971, παραιτοῦμαι τοῦ βαθμοῦ μου καὶ τῆς ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ σώματι θέσεώς μου καὶ παρακαλῶ, ὅπως, εὐαρεστούμενοι, ἐνεργήσητε διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς παρούσης αἰτήσεως.

ΙΙ. 'Οσάκις ὑποβάλλεται αἴτησις παραιτήσεως ὑπαλλήλου αἰτουμένου ἅμα καὶ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἀποχώρησιν ἐκ τοῦ Σώματος διὰ λόγους ἀτομικοὺς ὑγείας, δέον νὰ συνυποβάλλεται μετ' αὐτῆς καὶ γνωμάτευσις τῆς ὑγειονομικῆς 'Επιτροπῆς, δι' ἧς νὰ πιστοποιῆται ἡ ἀσθένεια ἐξ ἧς πάσχει οὗτος, ὡς καὶ ἡ ἀνάγκη ἀμέσου ἀπολύσεως αὐτοῦ.

'Εν περιπτώσει καθ' ἣν ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος αἰτεῖται τὴν ἄμεσον ἀποχώρησιν ἐν ταὐτῷ δὲ διώκεται καὶ πειθαρχικῶς δέον ἡ σχετικὴ ἀλληλογραφία νὰ ὑποβάλληται εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον διὰ τὴν περαιτέρω ἄσκησιν τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου, ἐν δὲ τῇ σχετικῇ ἀναφορᾷ ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ὑπηρεσίας δέον νὰ ἀναφέρηται ὅτι οὗτος διώκεται πειθαρχικῶς.

ΙΙΙ. Οἱ αἰτούμενοι ἄμεσον ἀποχώρησιν δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσι τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος πρὶν τῆς 1ης (πρώτης) ἑκάστου μηνός, ἐφ' ὅσον τοῖς ἔχει προκαταβληθῇ ὁ μισθός, ἐκτὸς ἐὰν ἐπιστρέψωσι τὰ χρήματα, ἅτινα ἔλαβον ὡς μισθοδοσίαν μὴ δεδουλευμένην.

IV. 'Η ὑποβολὴ παραιτήσεως καὶ ἡ ἡμερομηνία ταύτης ἀνακοινοῦται εἰς τὴν Διαχείρισιν Χρηματικοῦ καὶ 'Υλικοῦ δι' εἰδικῆς διαταγῆς. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἐνώπιον τοῦ 'Αστυνομικοῦ ἢ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου παραπεμπομένους.

'Ο 'Αρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Ι. Διαταγὴ 'Αρχηγείου 'Αστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 3799 Φ 181)1 ἀπὸ 12 Μαρτίου 1949

Πρὸς ἁπάσας τὰς 'Αστυν. Δ/νσεις καὶ 'Υπηρεσίας

«Περὶ τῶν παραιτήσεων τῶν 'Αστυνομικῶν ὑπαλλήλων»

Λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν ἃς διέρχεται ἡ Πατρὶς ἡμῶν καὶ τῆς δυσκολίας τῆς κατατάξεως νέων αστ/κων, ἕνεκα τῶν στρατιωτικῶν περιορισμῶν, γνωρίζομεν ὅτι τοῦ λοιποῦ αἱ παραιτήσεις τῶν 'Αστυν. 'Υπαλλήλων (αστυφυλάκων, 'Υπαρχ/κων, ἀρχ/κων) θὰ γίνωνται δεκταὶ μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑποβολῆς των.

'Εξαίρεσις τοῦ μέτρου τούτου θὰ γίνεται μόνον διὰ τοὺς παλαιούς, οἵτινες ὑποβάλλουσι παραίτησιν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 15ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι (ἀριθ. Γ.Μ. 5676) καὶ ὧν ἡ παραίτησις θὰ γίνεται ἀμέσως ἀποδεκτή.

Εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην δὲν ἐμπίπτει ἡ περίπτωσις καθ' ἣν κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου ἐκκρεμεῖ πειθαρχικὴ δίωξις, ὁπότε παραίτησίς του ὑποβαλλομένη δὲν θὰ γίνεται ἀποδεκτὴ ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ 'Αρχηγοῦ ἐπιβάλλεται ἄμεσος ἀπόλυσις, πρὸ τῆς περαιώσεως

τῆς κατ' αὐτοῦ διώξεως ἢ καὶ ἐὰν ἔτι ἐκ τῶν, ὑπ' ὄψει τῆς ὑπηρεσίας περὶ τοῦ παραιτουμένου ὑπαλλήλου, στοιχείων παρέχηται τὸ ἐνδόσημον ἐπικειμένης πειθαρχικῆς κατ' αὐτοῦ διώξεως (1).

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐπὶ πάσης ὑποβαλλομένης παραιτήσεως ἡ ὑποβάλλουσα 'Αστυν. Δ/νσις θὰ ἀναφέρῃ ρητῶς, ὅτι οὐδὲν πειθαρχικὸν ἐκκρεμεῖ.

'Ο 'Αρχηγὸς Ι. ΣΠΥΡΟΥ

ΙΙ. Διαταγὴ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν ὑπ' ἀριθ. 8898 Φ 268/1 ἀπὸ 11-10-1952

Πρὸς ἁπάσας τὰς 'Αστυν. ὑπηρεσίας

'Ανακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Α.Ν. 1854/1951 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ὡς αὗται ἡρμηνεύθησαν ὑπὸ τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου (ὅρα ὑπ' ἀριθ. 4413/22/1952 πρᾶξις τοῦ ΙΙ Τμήματος τούτου) ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσις τῶν στρατιωτικῶν (πρὸς οὓς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ἰδίου ὡς εἴρηται Α.Ν. ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ 'Αστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἀπὸ ἀπόψεως συνταξιοδοτήσεως) λογίζεται γινομένη μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ φύλλου τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ὃ δημοσιεύεται ἡ σχετικὴ διοικητικὴ πρᾶξις, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τυχὸν διαγραφῆς τούτων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ὡς ἄνω 15θημέρου.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, παραγγέλλομεν ὅπως πρὸς πρόληψιν τῶν ἄλλως ἀναποφεύκτων ἀνωμαλιῶν κατὰ τὴν δικαιολόγησιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐξερχομένων τῆς ὑπηρεσίας ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, διαγράφητε τούτους τὴν 16ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ φύλλου τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (συμπεριλαμβανομένης) εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη ἡ σχετικὴ διοικητικὴ πρᾶξις, ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ ταύτης (16ης) θὰ διακόπτηται ἡ μισθοδοσία των καὶ θὰ ἄρχωνται αἱ ἑξάμηνοι δίμηνοι κ.λ.π. ἀποδοχαί των, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, δικαιοῦνται τοιούτων.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ Δ. ΒΑΛΣΤΑΡΗΣ

ΠΕΡΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

Τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυν. Πόλεων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1621 Φ 106/16 ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1954 διαταγῆς του κοινοποιεῖ τὸ κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 115352 ἀπὸ 15-1-54 ἔγγραφον τοῦ 'Υπουργείου Συγκοινωνιῶν «περὶ τρόπου ἀποστολῆς Κρατικῶν τηλεγραφημάτων ὑπὸ μορφὴν ἐγκυκλίων». Τοῦτο δέον νὰ συσχετισθῇ μὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 18 Κανονισμὸν «Περὶ 'Αλληλογραφίας» ὅστις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 10ον τεῦχος καὶ ἐν σελ. 472.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

'Αριθ. πρωτ. 115325 'Αθῆναι 15 'Ιανουαρίου 1954

Πρὸς ἅπαντα τὰ 'Υπουργεῖα

«Κρατικὰ Τηλεγραφήματα ὑπὸ μορφὴν 'Εγκυκλίων»

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ὡς διεπιστώθη ἐκ τοῦ παρ' ἡμῶν διεξαγομένου τιμολογιακοῦ καὶ λογιστικοῦ ἐλέγχου τῶν Κρατικῶν Τηλεγραφημάτων Δημόσιαι τινὲς 'Υπηρεσίαι καταθέτωσιν ἐνίοτε εἰς τὰ Τηλεγραφεῖα ὁμαδικῶς πολλὰ τηλεγραφήματα, φέροντα τὸ αὐτὸ κείμενον καὶ ἀπευθυνόμενα πρὸς πολλοὺς ἀποδέκτας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἢ εἰς διαφόρους πόλεις.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν ὑφ' ὑμᾶς 'Υπηρεσιῶν, ἵνα, εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, καταθέτωσιν εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον ἓν τηλεγράφημα συντεταγμένον ὑπὸ μορφὴν ἐγκυκλίου γενικῆς ἢ μερικῆς π.χ. Νομάρχας Κράτους, Τελωνειακὰς 'Αρχὰς Πελοποννήσου ἢ Νομάρχην, Νομομηχανικόν, 'Αστυν. Δ/ντὴν Πάτρας κ.λ.π.

'Η ἐνέργεια αὕτη ἐπιβάλλεται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι κατὰ τὸ ἰσχῦον τιμολόγιον ἐν ᾧ ἡ ἔκπτωσις διὰ μεμονωμένα Κρατικὰ τηλεγραφήματα ἅτινα ἀποστέλλονται ὑπὸ μορφὴν 'Εγκυκλίων αὕτη ἀνέρχεται εἰς 60 % ἐφ' ὅσον περιλαμβάνω-

(1) 'Η παράγραφος αὕτη προσετέθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4841 Φ 181/1 ἀπὸ 30 Μαρτίου 1949 διαταγῆς 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων.

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

«Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀπὸ 29-1-31 Π. Διατάγματος «περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ὀχημάτων».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν : Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Νόμου 4841/30 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ὁδηγῶν» τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνιῶν Συμβουλίου Αὐτοκινήτων, διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 1126/1953 πράξει αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 642/1953 πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1) Ἡ παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 29-1-31 Π. Διατάγματος «περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ὀχημάτων» τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Εἰς τὰ δίτροχα ἢ τρίτροχα αὐτοκίνητα προσθήκη θέσεως καθημένου ὄπισθεν τοῦ ὁδηγοῦ ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον τοιαύτη θέσις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς καὶ ὑφίστανται ἐκ κατασκευῆς κατάλληλοι χειρολαβαὶ καὶ στηρίγματα ποδῶν διὰ τὴν ἀσφαλῆ στήριξιν τοῦ ἐπιβαίνοντος.

2) Τὸ ἄρθρον 80 τοῦ ὡς ἄνω Π. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Κοινὰ ποδήλατα δίτροχα ἢ ποδήλατα τρίτροχα ἢ τετράτροχα, χρησιμοποιοῦντα βοηθητικὸν κινητῆρα, δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ ἐν γένει εἰς τὰς περὶ αὐτοκινήτων ὀχημάτων διατάξεις, ἐάν :

α) τὸ βάρος αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κινητῆρος, δὲν ὑπερβαίνῃ τῶν μὲν δι-τρόχων τὰ 50 χιλιόγραμμα, τῶν τριτρόχων τὰ 60 χιλιόγραμμα καὶ τῶν τετρατρόχων τὰ 100 χιλιόγραμμα.

β) Ἡ ταχύτης αὐτῶν ἐν ἐπιπέδῳ δὲν ὑπερβαίνει τὰ 30 χιλιόμετρα καθ' ὥραν.

γ) Ἡ κίνησις δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῶν ποδῶν ἄνευ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ κινητῆρος. Εἰδικώτερον διὰ τὰ τετράτροχα ποδήλατα τὸ σύστημα πεδήσεως δέον νὰ εἶναι διατεταγμένον εἰς τρόπον ὥστε ἡ πέδησις νὰ ἐπιτυγχάνεται ἐξ ἑκατέρας θέσεως τῶν ἀναβατῶν ὁδηγῶν καὶ ἐπὶ τῶν τεσσάρων τροχῶν.

Τὰ τοιαῦτα μετὰ βοηθητικοῦ κινητῆρος ποδήλατα ὑπάγονται εἰς τὰς ἑκάστοτε περὶ ἁπλῶν ποδηλάτων ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Οὐασιγκτῶνος 24 Νοεμβρίου 1953.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.
Ὁ ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Ὑπουργὸς
ΧΑΡ. ΨΑΡΡΟΣ

σιν, 10—40 προορισμοὺς καὶ εἰς 75% ὅταν οἱ προορισμοὶ εἶναι περισσότεροι τῶν 40. Συνιστᾶται παρὰ ταῦτα ὅπως, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐγκυκλίου ,ἀπευθυνομένης πρὸς πολλοὺς ἀποδέκτας εἰς διαφόρους πόλεις, κατατίθεται εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον καὶ ἐπαρκὴς ἀριθμὸς πανομοιοτύπων ἀντιγράφων αὐτῆς.

Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα τῆς ἐγκυκλίου δὲν λογίζονται ὡς χωριστὰ τηλεγραφήματα οὔτε καὶ περιλαμβάνονται εἰς τοὺς Λογαριασμούς, ἀλλὰ χρησιμεύουσιν ἁπλῶς πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Τηλεγραφικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν σύγχρονον μεταβίβασιν τῆς ἐγκυκλίου εἰς διαφόρους κατευθύνσεις.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ

«Περὶ τελέσεως μνημοσύνων διὰ τὰ θύματα τῶν στρατευμάτων τῆς κατοχῆς καὶ τῶν κομμουνιστῶν».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως διασφαλίσωμεν τὸν προσήκοντα τρόπον ἀποτίσεως φόρου τιμῆς εἰς τὰ θύματα τῶν στρατευμάτων κατοχῆς καὶ τῶν κομμουνιστῶν, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργῶνἰ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

1) Ἀπαγορεύομεν τὴν τέλεσιν μνημοσύνων καὶ πάσης σχετικῆς ἐκδηλώσεως ἐκ μέρους ἰδιωτῶν ἢ Ὀργανώσεων.

2) Τὰ μνημόσυνα θὰ τελῶνται καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ἅπαξ τοῦ ἔτους μόνον εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν, μερίμνῃ τῶν Νομαρχῶν καὶ κατὰ τὰς κατωτέρω καθοριζομένας ἡμέρας :

α') Διὰ τὰ θύματα τῆς κατοχῆς τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη συμπίπτῃ μὲ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὅτε θὰ τελῆται τὴν ἀμέσως ἑπομένην Κυριακὴν καὶ

β') Διὰ τὰ θύματα τῆς κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ Ἔθνους ἐπιβουλῆς, τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

3) Αἱ ἡμέραι τῆς τελέσεως μνημοσύνων εἰς μνήμην τῶν θυμάτων ὁμαδικῶν σφαγῶν ἢ καταστροφῶν, καθορίζονται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Νομαρχῶν, τῇ ἐγκρίσει ἡμῶν, ἐπιτρεπομένης τῆς τελέσεως τοιούτων καὶ εἰς ἑτέρους, πλὴν τῶν πρωτευουσῶν τῶν Νομῶν, τόπους.

4) Αἱ λεπτομέρειαι τῶν, κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους, μνημοσύνων καὶ ἐκδηλώσεων καθορίζονται διὰ προγράμματος ὑπὸ τῶν οἰκείων Νομαρχῶν.

5) Ἡ τέλεσις καθαρῶς θρησκευτικῶν μνημοσύνων ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν τῶν θυμάτων μεμονωμένως, ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1953.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας κ.λ.π.
ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΛΙΑΣ

✲

«Περὶ ἀναθεωρήσεως ἐπαγγελματικῶν ἀδειῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων»

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : 1) τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 4841/1930 «περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων» 2) τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1048/30-7-53 πράξει αὐτοῦ καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 742/1953 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1. 1. Ἅπασαι αἱ μέχρι τῆς 31-12-41 ἐκδεδομέναι ἐπαγγελματικαὶ ἄδειαι ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ὑπ' αὐξοντα ἀριθμὸν 1 ἕως 50355 ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκ νέου ἐξετάσεως τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως καὶ σωματικῆς ἱκανότητος τῶν ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων.

2. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν ὡς ἄνω ἀδειῶν ἐνεργηθήσεται κατὰ τὰς διατάξεις καὶ τὴν διαδικασίαν τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Ἄρθρον 2. 1. Οἱ κάτοχοι ἐπαγγελματικῶν ἀδειῶν ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων, ὑποκειμένων εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὁριζομένων ἐν τῇ κατωτέρῳ παραγράφῳ 2 ὑποβάλωσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν (Τεχνικὴν Διεύθυνσιν Αὐτοκινήτων) αἴτησιν περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς ἀδείας των, συνοδευομένην ὑπὸ τῶν κάτωθι δικαιολογητικῶν :

α') Πιστοποιητικοῦ ἰατρικῆς ἐξετάσεως ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν Νομῶν ἑδρευουσῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν διωρισμένων ἰατρικῶν Ἐπιτροπῶν ἐξετάσεως ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

β') Τῆς εἰς χεῖρας των ἀδείας ὁδηγοῦ.

γ') Διπλοτύπου εἰσπράξεως παρὰ Δημοσίου Ταμείου δραχμῶν 20.000.

2. Τήν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, αἴτησιν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν :

α) Οἱ κάτοχοι ἀδείας ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 1—20.000 ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1954 μέχρι καὶ τῆς 31 Μαΐου 1954.

β') Οἱ κάτοχοι ἀδείας ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 20.001 ἕως 30.000 ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1954 μέχρ καὶ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1954.

γ') Οἱ κάτοχοι ἀδείας ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 30.001 ἕως 40.000 ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1954 μέχρι καὶ τῆς 30 Νοεμβρίου 1954.

δ') Οἱ κάτοχοι ἀδείας ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 40.001 ἕως 50.355 ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1954 μέχρι καὶ τῆς 31 Ἰανουαρίου 1955.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν δύνανται νὰ παραταθῶσιν ἐφ' ἅπαξ αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι δι' ἴσον κατ' ἀνώτατον ὅριον, χρονικὸν διάστημα.

3. Αἱ ὡς ἄνω αἰτήσεις μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν ἢ διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις διαμένοντας, μέσῳ τῶν κατὰ τόπους Γραφείων Ἐλέγχου Συγκοινωνιῶν, ἢ τῶν Διοικήσεων Χωροφυλακῆς ἢ τῶν Διευθύνσεων Ἀστυνομίας Πόλεων.

4. Ἡ παραλαμβάνουσα τὴν αἴτησιν Ἀρχὴ χορηγεῖ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἀπόδειξιν ὅτι παρέλαβε τὴν κατατεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἄδειαν ὁδηγοῦ πρὸς ἀναθεώρησιν.

Ἡ ἀπόδειξις αὕτη μνημονεύουσα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀδείας (ἀριθμόν, χρονολογίαν κ.λ.π.) ἀναπληροῖ τὴν ἄδειαν τοῦ ὁδηγοῦ μέχρι λήξεως τοῦ ἔργου ἀναθεωρήσεως τῶν ἀδειῶν τῆς ἀντιστοίχου ὁμάδος.

5) Αἱ κατὰ τόπους Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως, ὑποβάλωσι τὰς πρὸς αὐτὰς ὑποβαλλομένας αἰτήσεις μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν, ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τό Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν (Τεχνικὴν Διεύθυνσιν Αὐτοκινήτων).

6. Οἱ, μετὰ τὴν πάροδον τῶν διὰ τοῦ παρόντος τασσομένων προθεσμιῶν ἀναθεωρήσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀδειῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, ὁδηγοῦντες αὐτοκίνητον ὄχημα, δυνάμει ἀδείας ὑποκειμένης εἰς ἀναθεώρησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, καὶ μὴ θεωρηθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τούτου, λογίζονται ὡς ἄνευ ἀδείας ὁδηγοῦντες αὐτοκίνητα καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς ὁδηγοῦντας αὐτοκίνητον ὄχημα χωρὶς νὰ κέκτηνται τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 4841 ἄδειαν ὁδηγοῦ.

Ἄρθρον 3. 1. Ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ ἐλέγχου τοῦ πιστοποιητικοῦ ἰατρικῆς ἐξετάσεως διαπιστωθῇ ὅτι ἐξακολουθεῖ συντρέχουσα ἡ ἱκανότης τῆς ἀσφαλοῦς ὁδηγήσεως, ἡ ἄδεια σφραγίζεται δι' εἰδικῆς σφραγῖδος ἀναγραφούσης τὴν φράσιν, «Ἀναθεώρησις 1954», θεωρεῖται ἐν συνεχείᾳ δι' ὑπογραφῆς τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων καὶ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιοῦχον.

2. Ἐφ' ὅσον ἀντιθέτως ἐκ τοῦ ἐλέγχου τοῦ πιστοποιητικοῦ ἰατρικῆς ἐξετάσεως προκύπτει ὅτι ὑφίσταται ἀνικανότης εἴτε διότι ἡ ὀπτικὴ ὀξύτης ἐμειώθη κάτω τῶν ἐπιτρεπομένων ὁρίων, εἴτε δι' ἄλλον τινὰ λόγον, ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἰσάγεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1497/1953 ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ (ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΧΗΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ)

«Περὶ εὐθυνῶν τῶν ζυθοποιῶν καὶ πωλητῶν ζύθου κατὰ τὰς δειγματοληψίας»

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 59279/1640 ἐ.ἔ. ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τὸ ὑπ' ἀριθ. 187369/803/23-11-1953 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου μετὰ τῆς ἐπισυναπτομένης τούτῳ ἐν ἀντιγράφῳ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6-11-1953 αἰτήσεως τῆς Α.Κ. «Κάρολος Φίξ», περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀποφάσεως «περὶ δειγματοληψίας ζύθου» τὰ ἐδάφια γ' καὶ δ' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4328/1929 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους», τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου», ἀποφαινόμεθα ὡς ἕπεται :

Οἱ Βιομήχανοι ζύθου θὰ εὐθύνωνται, ὅταν τὰ δείγματα τοῦ ζύθου λαμβάνονται :

1. Ἐκ τῶν ἐργοστασίων των.
2. Ἐκ τῶν ἀποθηκῶν των γενικῶς.
3. Ἐκ τῶν πρατηρίων των καὶ
4. Ἐκ τῶν μεταφορικῶν των μέσων (αὐτοκινήτων κ.λ.π.).

Εἰς ἁπάσας τὰς ἑτέρας περιπτώσεις θὰ εὐθύνωνται οἱ πωληταί, δοθέντος ὅτι ἡ ποιότης καὶ κατάστασις τοῦ ζύθου ἐλέγχεται καὶ παρακολουθεῖται εἰς τὰ ἐργοστάσια ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1953.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. ΓΑΛΑΝΟΣ

Τὰ Μέλη : Γ. Ἰωακείμογλου, Γ. Πανόπουλος, Σ. Χόρς, Λ. Ζέρβας, Ε. Σακελλάριος, Δ. Μαγγιῶρος, Φ. Κοπανάρης, Α. Παυλίνης, Ι. Λουκέρης, Ε. Συνοδινός, Π. Χριστόπουλος.

Ὁ Γραμματεὺς ΑΝ. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

Ἐγκρίνομεν τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ δημοσίευσίν της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1954

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου
Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας
Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 4841/1930 πρὸς γνωμάτευσιν. Ἐν περιτώσει ἀπορριπτικῆς γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἄδεια ὁδηγοῦ ἀφαιρεῖται ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν. Ἐν περιπτώσει ἐγκριτικῆς γνωματεύσεως ἡ ἄδεια ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιοῦχον μετὰ σφράγισιν καὶ θεώρησιν συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 4. 1. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀναθεωρήσεως, καταχωρεῖται εἰς τὸ οἰκεῖον μητρῶον τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν.

2. Ἡ ἐπιστροφὴ τῶν ἀναθεωρημένων ἀδειῶν εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν κινοποιεῖται εἰς τὴν οἰκείαν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς ἢ Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τὸ ἁρμόδιον Γραφεῖον Ἐλέγχου Συγκοινωνιῶν.

3. Ἡ λῆξις τοῦ ἔργου τῆς ἀναθεωρήσεως ἑκάστης ὁμάδος ἀδειῶν γνωστοποιεῖται πρὸς ἁπάσας τὰς περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν ὡς καὶ ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς. Ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης παύει ἡ ἰσχὺς τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος χορηγηθεισῶν ἀποδείξεων παραλαβῆς ἀδειῶν πρὸς ἀναθεώρησιν, αἵτινες δέον κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀδειῶν ὅπως ἐπιστρέφωνται εἰς τὰς χορηγησάσας αὐτὰς Ἀρχὰς πρὸς ἀχρήστευσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1953.

ΠΑΥΛΟΣ

Β

Ὁ ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Ὑπουργὸς

ΧΑΡ. ΨΑΡΡΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, οἱ 'Αρ/κες Ξενάκης Γ. καὶ Διαμαντόπουλος Λεων. καὶ οἱ ἀστ/κες Πετρογιάννης Εὐάγ., Λιάπης Ι., Κοσσυβάκης 'Ανδρ. καὶ Κλοῦτσος Δ.

—'Απελύθη διὰ λόγους ὑγείας ὁ 'Ανθυπαστυνόμος Καλογερόπουλος Γ.

*

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ Β' ΤΑΞΕΩΣ

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 316/25/14 ἀπὸ 30-1-1954 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυν. Πόλεων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2163 Φ 239/1 ἀπὸ 16-2-1954 διαταγῆς του, καλεῖ τοὺς κάτωθι δηλώσαντας, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐκπαιδευθῶσιν εἰς τὴν 'Αστυν. Σχολὴν Ὑπαστυνόμων, ὅπως τὴν 3ην Μαΐου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 9ην παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων πρὸς ἐκπαίδευσιν :

α) Ὑπαστυνόμοι Α' : Μηστᾶκος Κ., Μαζαράκης Διον., Κουτούγερας Ν., Ποθᾶκος Θεόδ., Γιαννούλης Ν., Παναγόπουλος Ν. Χαλκιαδάκης 'Αλ., Παπαγεωργίου Εὐάγ., Γιαννακόπουλος Η., Ξαρχογιάννης 'Εμμ., Παπαδημητρίου Δ., Ζουμπουλάκης Γ., Μπενέτος Κ., Λάμπρου Β., Παπατριανταφύλλου Στέφ., 'Ορφανάκος Γ., καὶ β) Ὑπαστυνόμοι Β' : Διακογιάννης Ν., Στεφανάκης Ξεν., Σιαδήμας Δ., Κονδυλάκης 'Εμ., Μουρτζίνης Ν., Γραμμένος Κ., Πετρόπουλος Εὐστ., Γκίκας Κ., Παπαβασιλόπουλος Κ., Δογάνης Σ., Διαμαντόπουλος Σπ., Μητσᾶκος Μιχ., Καλλέργης 'Αντών., Ρομπόλας Ι., Παναγιώτου 'Απ., Παπαδάκης 'Ι., Κακαριάδης Γ., Μπαλάσκας 'Ελ., Ξιφαρᾶς Π., Χατζηδάκης 'Ι., Γουνελᾶς Μιχ., Σπαθῆς Γ., Μαντζᾶρος Κ., Λαβρᾶνος Γ., Βόγκας Κ., Διακουμᾶκος Σαρ., Γεωργακᾶκος Γ., Καΐρης Π., Σκουρτσῆς Γ., Κουρᾶκος Π., Γεωργίου Γ., Μπεζεντᾶκος Νικ.

*

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1410 Φ 23-3-10 ἀπὸ 12-2-54 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2093 Φ 241/1 ἀπὸ 15-2-54 διαταγῆς του προκηρύσσει τὴν Κυριακὴν 2 Μαΐου 1954 ἐξετάσεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν Σχολὴν 'Αρχιφυλάκων τεσσαράκοντα (40) ὑποψηφίων ἐχόντων τὰ κατὰ Νόμον προσόντα. Οὗτοι θὰ εἰσέλθωσιν ἐν τῇ Σχολῇ δι' ἐξάμηνον φοίτησιν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς 'Ιουνίου.

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ἔχουσι :

α) Ὑπαρχιφύλακες ἀσχέτως χρόνου προαγωγῆς των εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

β) 'Αστυφύλακες ἔχοντες τοὐλάχιστον διετῆ ὑπηρεσίαν μέχρι 2-5-54 καὶ

γ) 'Αστυφύλακες ἔχοντες ἐτησίαν τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν μέχρι τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας, ἐφ' ὅσον ὅμως κέκτηνται πτυχίον Νομικῆς ἢ Παντείου Σχολῆς ἢ ἔχουσιν ὑποστῆ ἐπιτυχῶς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τῶν τριῶν Πανεπιστημιακῶν ἐτῶν ἢ τῶν δύο τῆς Παντείου Σχολῆς.

Ἔστω πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι διὰ νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς

τελειόφοιτοι τῆς Νομικῆς ἢ τῆς Παντείου ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως νὰ ἔχωσιν ὑποστῆ καὶ τὰς τρεῖς ἐπὶ Νομικῆς ἢ τὰς δύο ἐπὶ Παντείου ἐπιτυχεῖς τμηματικὰς ἐξετάσεις, ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον ἔχουσι χαρισθῆ αὐτοῖς ἐξ οἱασδήποτε διατάξεως μία ἢ καὶ περισσότεραι τμηματικαὶ ἐξετάσεις δὲν θεωροῦνται ὡς τελειόφοιτοι.

Οἱ ἔχοντες τ' ἀνωτέρω προσόντα καὶ ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦσι νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις δέον ἀπαραιτήτως ἐντὸς 2ημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς Διαταγῆς νὰ ὑποβάλωσι δήλωσιν συμμετοχῆς των, ἐπὶ χάρτου διπλοῦ (Διαγωνισμοῦ).

Ἔστω πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων τὰ κάτωθι :

1. Εὐθὺς ὡς ἀναφερθῆ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποβαλλόντων δηλώσεις συμμετοχῆς, τὸ Ἀρχηγεῖον θὰ καταρτίσῃ τὰ θέματα τῶν ἐξεταστέων μαθημάτων καὶ θὰ ἀνακοινώσῃ ταῦτα ἐγκαίρως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς μελέτην.

2. Οἱ κρινόμενοι διοικητικῶς ἱκανοὶ πρὸς συμμετοχὴν θὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰς κατ' Ἄστυν. Δ/νσεις Ὑγειονομικὰς Ἐπιτροπὰς πρὸς ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν, οἱ δὲ μὴ κριθησόμενοι ἱκανοί, ἀποκλείονται ὁπωσδήποτε τῶν ἐξετάσεων.

3. Οἱ ἀστυφύλακες, οἵτινες, ἐν γνώσει ὅτι δὲν θὰ μετάσχωσι τῶν ἐξετάσεων, ὑποβάλωσιν ἐν τούτοις δηλώσεις συμμετοχῆς καὶ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων δὲν παρουσιάζονται, ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, θὰ ἐλεγχθῶσιν αὐστηρῶς, διότι ἐν γνώσει των, προκαλοῦσι ἀνωμαλίας εἰς τὴν καλὴν καὶ ταχείαν διεξαγωγὴν τῶν ἐξετάσεων. Ὑποχρεοῦνται συνεπῶς, ἐφ' ὅσον δηλώσωσι συμμετοχήν, νὰ συμμετάσχωσι τῶν ἐξετάσεων.

4. Κατὰ τὸ Β.Δ. τῆς 22-9-1949 οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς Ἄστυν. Δ/νσεις Πειραιῶς, Πατρῶν, Κερκύρας, θὰ ὑποστῶσι τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὰς Ἄστυν. Δ/νσεις εἰς ἃς ὑπηρετῶσιν.

*

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

— Τὴν 7ην Φεβρουαρίου 1954, ἐτελέσθη εἰς Ἀρδηττὸν ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Γυμναστικοῦ συλλόγου ἀνώμαλος δρόμος ἐπὶ ἀποστάσεως 3.000 μέτρων, εἰς τὸν ὁποῖον μετέσχον καὶ ἀστυφύλακες πυγμάχοι. Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ πυγμάχος ἀστυφύλαξ Πριόβολος.

Τὴν 3ην καὶ 4ην θέσιν κατέλαβον οἱ πυγμάχοι ἀστυφύλακες Ἀναγνωστόπουλος καὶ Μιχαλόπουλος.

— Τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1954, ἐτελέσθη εἰς Νέαν Σμύρνην, τὸ πρωτάθλημα ἀνωμάλου δρόμου νοτίων προαστείων Ἀθηνῶν, ἐπὶ ἀποστάσεως 5.000 μέτρων, εἰς ὃ μετέσχον καὶ ἀστυφύλακες ἀθληταί. Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ ἀστυφύλαξ ἀθλητὴς Μουρᾶς Ἀπόστολος. Τὴν 2αν καὶ 4ην θέσιν κατέλαβον οἱ ἀστυφύλακες Θεοδωράκης Κωνστ. καὶ Σύριος Ἰωάννης.

— Τὴν 17ην Φεβρουαρίου 1954, ἐγένετο εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Π.Α.Ο., ὁ 5ος Ποδοσφαιρικὸς Ἀγὼν Πρωταθλήματος Ἐνόπλων Δυνάμεων, μεταξὺ τῶν Α' καὶ Β' ἀντιπροσωπευτικῶν ὁμάδων Β' Ἀεροπορίας καὶ Β' Χωροφυλακῆς. Εἰς τὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν Β' ὁμάδων νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῆς Β. Ἀεροπορίας μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 5—1.

Εἰς τὸν ἐπακολουθήσαντα ἀγῶνα μεταξὺ τῶν Α' ὁμάδων, κατὰ τὸ πρῶτον ἡμίχρονον προηγήθη ἡ ὁμὰς τῆς Β. Ἀεροπορίας μὲ 3 τέρματα ἔναντι 0. Κατὰ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἀγῶνος ἡ ὁμὰς τῆς Β. Χωροφυλακῆς ἰσοφάρισε ἐπιτυχοῦσα 3 τέρματα. (Ἀποτέλεσμα 3—3).